

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/40 • 21 Ekim 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Kirli savaşa son!

İşçilerin birliği

halkların kardeşliği!

İÇİNDEKİLER

Gerici savaş ve saldırganlık cephesini durduralım!r.....	3
Kirli savaşa son!	
Kürt halkına özgürlük!... ..	4
ABD düzmece iddialarla İran'ı tehdit ediyor, Türk devletini kışkırtıyor.....	5
Gözaltı ve tutuklama furyası.....	6
Arsız burjuvalar ve uşakları çalışma sürelerinin arttırılmasını istiyor.....	7
“Ekmek yoksa, pasta yiyin”	8
“Orta Vadeli” saldırı programı açıklandı.....	9
Devrimci işçilere sendikacı barikatı!	10-11
Hesap soralım!	12
Savranoglu işçileri İzmir'e döndü	13
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygısız:	
“İşçi sınıfı üzerindeki baskı ve sömürü artacak”	14-15
Başka dünya mümkün; sosyalizm!	16-17
Kapitalist metropollerde protesto gösterileri!.....	18-19
“Yakında sizin kente geliyor” hazır mısınız?	20
Yunanistan: Emekçiler sel olup aktı.....	21
K-Pet'te direniş kazanacak!.....	22
Esir takası yapıldı.....	23
Sendikal Güçbirliği Bursa Bölge Toplantısı.....	24
KESK grev hakkı için eylemdeydi.	25
Asistan Hekim Kurultayı gerçekleştirildi	26
Nitelikli ucuz yemek istiyorlar	27
Suzan Zengin sonsuzluğa uğurlandı.....	28
Kapitalist kriz ve devrim	29
“Bir mezarımız olsun”.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/40 * 21 Ekim 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini karşılamak yerine inkardan gelerek zor ve zorbalıkla bastırmaya çalışan sermaye devleti, ektiği rüzgarın karşılığını Çukurca'da aldı. Bu nedenle onlarca askerin ölümünün sorumluluğu devlete aittir.

Ayrıca hemen hepsi bu kirli savaş için cepheye sürülmüş emekçi çocuklarından oluşan askerler, bu devletin umrunda da değildir. Sadece ölümleri şovenizmi ve saldırganlığı arttırmak için istismar konusudur. Böylelikle Kürt halkına yönelik bu haksız ve gerici savaş, işçi ve emekçilerin davası haline getirilmek istenmektedir. Bizzat devlet tarafından örgütlenen “mehmetçik medya” ile gerici-faşist güçler da bunun için çalışmaktadır.

Öyle ki devletin ve medyanın yoğun kışkırtmasıyla, faşist linç taburları harekete geçmiş bulunuyor. Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde ülkenin birçok kentinde sokaklara çıkan faşist gruplar halkı galeyana getirerek, başta Kürt hareketinin demokratik kurumları olmak üzere, ilerici ve devrimci kurumları hedef haline getirmeye çalışıyorlar. Bu saldırı girişimlerinden birinde faşist gruplar polis eşliğinde, İstanbul'daki 1 Mayıs Mahallesi'ne yürümeye kalktılar. Ancak ilerici-devrimci güçlerle mahalle halkının ortak tavrıyla püskürtüldüler.

Tüm bunlar ve geçmiş deneyimler gerici-faşist saldırganlığın önümüzdeki günlerde daha da yoğunlaşacağını gösteriyor. Sermaye devleti böylelikle bir dönemdir alabildiğine yoğunlaştırdığı polis terörünü sivil faşist taburlarıyla takviye ederek uç noktalara taşıyacaktır.

Kuşkusuz ki devlet böylelikle bir yandan acizliğini daha fazla zorbalıkla örmek isterken, beraberinde de bu sınırsız zorbalık için toplumsal desteği örgütlemeye çalışmaktadır. Asıl tehlike de şoven kudurganlığın tescilli ve örgütlü sivil faşist güçleri aşarak toplumun emekçi kitlelerinin gövdesine bulaştırmasındadır. Şu durumda devlet de tüm imkanlarını kullanarak bunu yapmaya çalışıyor.

Dolayısıyla devletin bu hesaplarını boşa çıkarmak, yanı sıra işçi-emekçileri zorbalıkla bastırılmaya çalışılan Kürt halkıyla dayanışma içerisine çekmek günün en

önemli görevi durumundadır. Bu görev işçi sınıfı ve emekçilerin şovenizmin etkisinden kurtarılması ve kendi davaları uğruna seferber edilmesi anlamına gelmektedir. İşçi ve emekçilerle Kürt halkını ayırmadan ezen ortak düşmana karşı, “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarıyla mücadele saflarında omuz omuza vermek üzere harekete geçirmek demektir.

Emperyalistlerin desteğinde Kürt halkına savaş açtılar...

Gerici savaş ve saldırganlık cephesini durduralım!

Sermaye devleti Kürt hareketine yönelik olarak bir dönemdir tırmandırdığı saldırganlığı yeni bir evreye ulaştırmış bulunuyor. Hakkari Çukurca'daki gerilla saldırısının ardından Güney Kürdistan topraklarına yönelik kapsamlı bir askeri hareket başlatıldı. Devletin zirvelerinden de “intikam” sesleri yükseliyor, “terörün kökünü kazıyacağız” söylemleri veriliyor. Tüm bir düzen cephesi de devlet yöneticileriyle aynı telden çalışıyorlar. Böylelikle oluşturulan atmosferde saldırganlık tırmandırılıyor. Aylardır savaş tamamları çalanlar böylelikle harekete geçmek için uygun anın geldiğini düşünüyorlar. On yıllardır yaptıkları gibi bir kez daha yeni bir imha operasyonuna girişiyorlar. Fakat bunun da sonunun diğerleri gibi olacağı açık. Ne kadar kan dökerlerse döksünler, ne kadar can alırlarsa alsınlar, bugüne kadar olduğu gibi Kürt sorununun çözümünde milim mesafe alamayacaklardır.

Zaten baskı ve imha politikası, çözümsüzlüğün döne döne ürettiği bir sonuçtur. Kürt sorununu çözme yeteneği gösteremeyen, bu amaçla devreye sokulan tasfiye projeleri işe yaramayan düzen güçleri, silaha ve zorbalığa sarılmaktan başka bir çare bulamıyorlar. Baskı ve saldırganlık ise her defasında ters tepiyor. Çünkü sinmek ve teslim olmak bir yana, Kürt halkı hakları ve özgürlüğü için daha kararlı ve militan biçimde mücadeleye atılıyor. Bu uğurda verilen binlerce şehit ve ödenen nice bedele rağmen mücadele inat ve kararlılıkla devam ediyor.

Gerçekler böyleyken düzen cephesi her dönem yaptığı gibi asker ölümlerini toplumu zehirlemek ve saldırganlığa desteği örgütlemek için kullanıyor. Sanki PKK bu eylemleri durduk yere yapmış da, çaresiz kalan devlet operasyon yapmak zorunda kalmış gibi gösteriliyor. Örneğin AKP'nin şefi Tayyip Erdoğan “Bir daha barış sözcüğünü ağızlarına almasınlar” diyerek BDP'ye yüklenmeye çalışıyor. Daha birkaç gün önce son çatışmaların yaşandığı asker mevzilerine gidip “başkomutan” pozlarında Güney Kürdistan'ı işaret eden Abdullah Gül, “taviz vermeyeceğiz” diyor. Bu çarpıtma üzerine kurulu gerici propaganda ile sadece PKK gerillaları değil, aynı zamanda Kürt hareketinin tüm demokratik mevzileri de hedef gösteriliyor. Böylelikle daha kapsamlı bir sindirme, bastırma ve imha operasyonu için zemin düzleniyor, faşist baskı ve terör meşrulaştırılıyor.

Oysa sermaye devleti PKK'nin ateşkes ilan ettiği ve savunma amaçlı eylemler dışında herhangi bir askeri eylem içerisinde olmadığı bir evrede saldırganlığı tırmandırmıştır. Seçimlerden önce sinyalleri verilen saldırganlık ve savaş politikası, seçimlerin hemen ardından uygulamaya sokulmuştur. PKK gerillalarına yönelik kapsamlı operasyonlar düzenlenmiş, bu operasyonların sonucunda yaşanan asker ölümlerini saldırganlığını daha da tırmandırmak için kullanmıştır. Bu askeri saldırganlığa paralel olarak ülke çapında ancak askeri faşist darbe dönemlerinde görülebilen düzeyde bir terör uygulanmıştır. Hatip Dicle'nin milletvekilliğinin iptali, diğer tutuklu milletvekillerinin de serbest bırakılmaması ile Kürt halkının iradesini çiğnemeye yeltenilmiştir. Ardından da binlerce gözaltı, yüzlerce tutuklama, linç taburlarıyla gerçekleştirilen saldırılar vb. gerçekleştirilmiştir. Baskı ve terör rejimi koyulaştırılmış, asker ve polis orduları tahkim edilmiş, büyük silah alımları yapılarak savaş hazırlıklarına

girişilmiştir.

Tüm bunların nedeni hiç de Silvan'da ya da başka bir yerde gerçekleşen PKK eylemleri değildir. Belirttiğimiz gibi uzun süre boyunca “aktif savunma” konumunda bulunan gerillaları imha etmek isteyenler, bu türden sonuçların doğmasına da neden olmuşlardır. Zaten bunu da isteyerek yapmışlardır. Çünkü bu türden sonuçlar şovenist zehirlerini akitmek için en önemli malzemeleri olmuştur. Ancak bunca şiddet de nedensiz değildir. Amaçları “açılım” denen tasfiye projesine aldanmayarak özgürlük ve eşitlik taleplerini söke söke almaya, dahası “Demokratik özerklik ilanı” gibi uygulamalarla fiilen yaşama geçirmeye yönelen iradeyi kırmaktır. Kürt halkının özgüvenini yaralamak, kurulu düzeni aşmaya yönelik yönelimlerinin önünü almak, yani Kürt halkı üzerindeki “devlet otoritesini tesis etmek”tir. Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar, askeri operasyonlar, Öcalan'a uygulanan tecrit, hepsi bir arada Kürt halkı ve hareketinin abluka altında nefessiz bırakılarak devletin icazetine teslim olmasını sağlamak içindir.

Belirtmek gerekir ki Kürt halkının ulusal hak ve eşitlik taleplerini bastırabilmek için bu düzeyde bir saldırganlığı örgütleyenler yalnız değildir. Bu saldırganlık ve savaş politikasının arkasında sermaye devletinin yanında ABD emperyalizmi durmaktadır. Güney Kürdistan yönetimi de bu işbirliğinin parçasıdır. Bu gerici işbirliği konusunda ortada sayısız veri bulunmaktadır. CIA-FBI başkanları da dahil ABD'nin kirliliği savaş uzmanlarının da içerisinde olduğu karanlık görüşmeler, askeri ve siyasi anlaşmalar, silah hibeleri vb. vb... Öyle ki yaz aylarında ABD ile Türk devleti arasındaki ilişkilerin tüm bir içeriği bunlardan oluşmuştur. Bilindiği üzere savaş ve saldırganlığın tırmandırılacağı yönündeki ilk güçlü işaret de, seçimler öncesinde Tayyip Erdoğan'ın ABD Başkanı Obama ile yaptığı telefon konuşmasının arkasından gelmişti. Sermaye devletinin savaş ve saldırganlık için ABD emperyalizminin açık desteği ve onayını aldığı, bu ölçüde de seçimlerin ardından bu politikayı uygulamaya sokacağı ortaya çıkmıştı. Çukurca olayının ardından da Obama'nın üzüntülerini bildirdiği mesajında iki ülke arasındaki “güçlü işbirliği”nin süreceğine dikkat çekmesi boşuna değildir.

Kürt halkına yönelik savaş ve saldırganlık politikasına destek, Suriye başta olmak üzere Ortadoğu'da emperyalist saldırganlık girişimlerinde aktif rol almanın bir karşılığıydı, dahası ABD emperyalizminin bölgesel çıkarlarının bir gereği idi. Çünkü ABD emperyalizmi kendisi için hem kalkanlığa

hem de halk hareketlerini bastırmak için “modellige” soyunmuş bir ülkede güçlü ve militan bir Kürt hareketini tehdit olarak görüyordu. AKP'li şeflerin ağız kulaklarında Kürt hareketine yönelik savaş politikalarının başarıya ulaşacağı yönündeki kararlılık gösterilerinin gerisinde aynı zamanda bu gerçek bulunuyordu. Kürt halkına yönelik saldırganlık, Ortadoğu halklarına yönelik saldırganlık ve savaş politikalarıyla iç içe geliştirildi. Emperyalistler ve işbirlikçileri, gerici çıkarları uğruna elbirliğiyle halkların özgürlük, eşitlik ve insanca bir yaşam uğruna mücadele ve arayışlarını bastırmak için seferber oldular.

İşte asker cenazeleriyle perdelenmeye, böylelikle de emekçi halkları birbirine düşman ederek gemilerini yüzdürmeye çalışanların göstermek istediklerinin aksine gerçekler bu kadar basittir. Emperyalistler ve onun suç ortağı Türk sermaye devleti elbirliğiyle hakları için mücadele eden ezilen bir halkın iradesini ezmek ve onu teslim almak için savaş açmışlardır. Kuşkusuz ki bu savaşta başarılı olmaları durumunda, yani Kürt hareketinin bazı mücadele mevzilerini düşürmeleri ve Kürt halkının elini kolunu bağladıkları bir durumda, kaybeden sadece Kürt halkı olmayacaktır. Ondan önce başta bu ülkede diğer milliyetlerden işçi ve emekçiler ile Ortadoğu'nun ezilen emekçi halkları olacaktır. Kardeş bir halkın meşru ulusal haklarını vermemek için kan döküp savaş makinasını harekete geçirenler, aynı zamanda işçi sınıfı ve kardeş halklar üzerindeki kölelik rejimlerini de ağırlaştıracaklardır.

İşte bu gerçeğe gözlerini kapatarak “şiddet son bulsun” diyenler egemenlerin işini kolaylaştırmakta, dahası bazı sözde “solcu” sendikacıların yaptığı gibi “terörü kınayanlar” ise şovenizmin ekmeğine yağ çalmaktadırlar.

Kürt halkına yönelik bu saldırganlığa dur demek günün en önemli görevlerinden biridir. Bu haksız ve kıyıcı savaş ve saldırganlık politikasına geçit verilmemelidir. Şovenizm ve gerici propaganda yoluyla işçi ve emekçilerin yanıltılmasına, kardeş halklara karşı düşmanlaştırılmasına izin verilmemelidir. Bunun için düzenin savaş ve saldırganlığının gerisindeki kirliliği amaçlar döne döne anlatılmalı, “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarı mücadele alanlarında somutlanmalıdır. Geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen 8 Ekim mitingi, işçi ve emekçiler cephesinden düzenin savaş ve saldırganlık politikalarına öncü ve ilerici güçler cephesinden verilmiş anlamlı bir yanıtı. Orada ortaya konulan bu irade güncel saldırılara yanıt vermek iddiasıyla sürdürülmeli, hayatın her alanında varedilerek emekçi yığınlarına taşınmalıdır.

Hakkari’de çatışma, sınırötesi operasyon...

HPG gerillaları tarafından Hakkari’nin Çukurca ilçesinde 8 ayrı yere eş zamanlı olarak düzenlenen saldırıların ardından başlayan çatışmalarda 24 asker ölürken çok sayıda da yaralı var. Çatışmanın ardından kapsamlı bir hava operasyonuna girişen Türk ordusunun Hakkari dağ komando birlikleri ile sınırı geçerek Güney Kürdistan topraklarına girdiği bildirildi.

ANF’nin haberine göre, Salı-Çarşamba gecesi düzenlenen eylemlerde, sınırötesi operasyon hazırlığı içinde olan birlikler hedef alındı. Gece saat 01.00 sıralarında HPG’li gerillalar tarafından Çukurca’daki 8 ayrı yerdeki asker ve polislerin bulunduğu binalara uzun namlulu silahlarla saldırı başlatıldı. Bunun üzerine başlayan ve sabah saatlerine kadar süren çatışmada 24 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı.

HPG’nin eyleminin ardından, Türk ordusuna bağlı savaş uçakları Kandil, Hınere, Metina, Hakurk ve Zap bölgesini yoğun biçimde bombalamaya başladı.

Burjuva medyada, sınır ötesine geçirilen asker sayısının 600’ü bulduğu ifade ediliyor. Hakkari dağ komando birliklerinden askerlerin sınırdan 3-4 km içeri girdiği de belirtiliyor.

Devletin zirvesinden “intikam” sesleri

Olayın ardından Ankara’da acil bir zirve toplandı, generaller de Hakkari’ye gittiler.

Şoven zehrini akıtmakta gecikmeyen devlet erkanından ise “intikam” sesleri yükseldi, “terörün kökünü kazıyacağız” biçiminde kudurgan açıklamalar birbirini izledi.

Kürt halkına ve Kürt hareketine dönük saldırganlığın önümüzdeki günlerde daha da tırmandırılacağına işaret eden eden açıklamaların ilki Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’den geldi. Saldırıların intikamının çok büyük olacağını ve misliyle alınacağını vurgulayan Gül, “Silahla bir yere varılmayacağını eninde sonunda göreceklerdir. Bunlara yataklık edenler de derslerini çıkartmalı ve neticelerine katlanmaları gerekir” ifadelerini kullandı.

Sermaye hükümetinin şefi Erdoğan da Gül’ü aratmayan bir üslupla tehditler savurdu. “Her kim ki teröre destek veriyorsa, terörü besliyorsa, teröre müsamaha gösteriyor, kanlı yüzünü örtmek, insanlık dışı saldırıları görmezden geliyorsa bilsinler ki, Türkiye

Cumhuriyeti’nin nefesi her birinin ensesinde olacaktır” dedi. BDP’yi hedef göstermeyi de ihmal etmeyen Erdoğan, “Terör örgütü nereden destekleniyorsa hepsinden mutlaka bunun hesabı sorulacaktır” ifadelerini kullandı. Erdoğan BDP’ye “PKK’yi ve isim değiştirerek ortalarda dolaşanları terör örgütü olarak ilan etmeyenlerin sürece olumlu katkısı olamaz. Onların ağzına ‘barış’ ifadesi yakışmıyor” sözleriyle de yüklendi.

BDP’den “savaşı durdurun” çağrısı

Gelişmelere ilişkin BDP’nin ilk açıklaması ise Eş Başkan Selahattin Demirtaş’tan geldi.

Yazılı bir açıklama yapan Demirtaş, “Bu savaşa da, ölümlere de ‘artık yeter’ diyoruz. Bu ölümlere ve yaşanan bu acılara karşı devlet ve hükümetlerin 25 yıldır tekrarlayıp durdukları çözüm üretmeyen ve savaşta ısrar eden açıklamalara da ‘artık yeter’ diyoruz” dedi.

Türkiye’nin en acil ihtiyacının barış olduğunu vurgulayan Demirtaş, hükümete de PKK’ye de bir tek saniye daha kaybetmeden acilen savaşı durdurma çağrısı yaptıklarını dile getirdi. Demirtaş, “Sorunları, diyalog ve uzlaşıyla çözme zemininin güçlendirilmesi gerekiyor. Yaşanan bu derin acının gerçekten son olması için Hükümeti de Meclisi de el ele vererek sorunun bütünlüklü ve köklü olarak çözümü için birlikte çalışmaya çağırıyoruz” ifadelerini kullandı.

Faşist kudurganlık tırmandırılıyor

Hakkari’deki baskınların ardından yaratılan şoven atmosfer BDP binalarını ve Kürt halkını hedef alan saldırılara zemin hazırladı. Burjuva medyada ve cumhurbaşkanından başbakanına devlet zirvesinde BDP’yi hedef gösteren açıklamalar yapılmasını takiben saldırılar başladı.

Konya’da BBP’li bir grup faşist BDP il binasına saldırı girişiminde bulundu. Aralarında 15-20 lise öğrencisinin de bulunduğu Alperen Ocakları mensubu bir grup BDP Konya il binasına yürümeye çalıştı. “Konya uyuma şehidine sahip çık!”,” “Şehitler ölmez vatan bölünmez!” sloganları atarak BDP binasına saldırı girişiminde bulunmak isteyen grubun önünü polis kesti. Polis ile yapılan görüşmelerin ardından grup slogan atarak dağıldı.

Antep ve Kırklareli kentlerinde de faşistlerin

saldırı girişimleri ve provokasyonları yaşandı. Antep’te faşist bir grup BDP il binasına girmek istedi.

Kırklareli Üniversitesi’nde ise faşistler İstiklal Marşı okunması için öğrencilere çağrıda bulundu. Yemekhanede öğle saatlerinde yapılacak olan toplantıya katılmak istemeyenler faşistlerin sözlü tacizlerine maruz kaldı. Ülkücüler toplantıya katılmayanlara “Siz PKK’yi destekliyorsunuz” diyerek küfür etti. Toplantıya katılmak istemeyenlerin yemek almasına da izin verilmedi.

Kayseri’de de şoven kudurganlığın öne çıktığı bir eylem örgütlendi. Cumhuriyet Meydanı’nda toplanan yaklaşık iki bin kişilik kitle BDP ve PKK’yi hedef alan sloganlar attı. Aaskerlik şubesi önüne yürüdü.

Kirli savaşa son! Kürt halkına özgürlük!

Hakkari Çukurca’da yaşanan çatışmada 24 askerin ölümü üzerine düzen güçleri yoğun bir saldırı atağı başlattı. Sermaye devletinin zirvelerinde “intikam” sesleri yükselirken, Türk ordusu da kapsamlı bir operasyonla Kürt hareketine dönük imha savaşını derinleştiriyor. Sınırı aşan askeri birlikler Güney Kürdistan’ı karadan ve havadan vuruyorlar. Bu kadarı yetmiyor. Asker ölümleri bahane edilerek şovenizm tırmandırılıyor, Kürt halkına düşmanlık körüklenerek linç taburları harekete geçiriliyor. Daha kapsamlı bir savaş ve saldırganlığın sinyalleri veriliyor.

Savaş ve saldırganlığın başını çeken AKP şefleri ve onlardan geri kalmayan diğer düzen güçleri, PKK bu eylemi durduk yere yapmış gibi göstererek devleti aklamaya ve Kürt halkına yönelik her türlü zorbalığı haklı göstermeye çalışıyorlar. Erdoğan BDP’yi de açıktan hedef göstererek, “Bir daha barış sözcüğünü ağızlarına almasınlar” diyebiliyor. Oysa daha ortada herhangi bir PKK eylemi yokken ve Öcalan ile “diyalog” sürerken, “durduk yere” saldırganlığı tırmandıran ve savaş tamamları çalan kendileriydi. Bu kadarla da kalmadılar, ordularını eylemsizlik halinde bulunan PKK’nin üzerine gönderip ölümlerin yaşanmasına sebep oldular. Dahası, Kürt halkının iradesini çiğneyerek seçilmiş milletvekillerini tanımadılar, üstüne de binlerce Kürt siyasetçisini gözaltına tutukladılar. Estirdikleri terörü ancak askeri darbe dönemlerinde görülebilen bir düzeye ulaştırdılar.

Elbette devletin bu baskı ve terörü nedensiz değildi. Kürt halkının önüne konulan kırıntılara itibar etmeyerek ulusal eşitlik ve özgürlük için mücadeleyi büyütmesi, dahası taleplerini söke söke almak için “demokratik özerklik” gibi adımlar atması sermaye devleti tarafından savaş nedeni sayıldı ve o zamandan beri savaş ve saldırganlık tırmandırılıyor. Bugün yaşanan ölümlerinin faturasını PKK’ye ve Kürt halkına keserek ortaya çıkan tabloyu kirli savaş politikalarına dayanak yapmaya çalışanlar işte bu gerçeği karartmaktadırlar.

Yazık ki “solcu” geçinen bazı sendika yönetimleri de bu gerçeği görmezden gelerek gerici düzen güçleriyle aynı dilden konuşmaktadır. Kürt halkına yönelik ağır devlet terörüne gözlerini kapayanlar, kirli savaşın kurbanları olan askerlerin ölümünü de Kürt halkına fatura ediyorlar. Böyle davrananlar, bilerek ya da bilmeyerek, sermaye devletinin ezilen bir halkın eşitlik ve özgürlük mücadelesini bastırmak için yürüttüğü kirli savaşın ortağı oluyorlar.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu; tüm ilerici ve devrimci güçleri sermaye devletinin ABD emperyalizminin desteğinde sürdürdüğü bu kirli savaş ve saldırganlık politikasının karşısında durmaya, şovenizme karşı ‘işçilerin birliği, halkların kardeşliği’ ruhuyla birleşik mücadeleyi yükseltmeye ve Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini desteklemeye çağırıyor.

Askeri operasyonlar durdurulsun!

Kirli savaşa son!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

(BDSP)

19 Ekim 2011

ABD düzmece iddialarla İran'ı tehdit ediyor, Türk devletini kışkırtıyor...

Kahrolsun emperyalizm ve işbirlikçileri!

Savaş aygıtı NATO'nun ordularını Libya üzerine sürerek Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarına karşı taarruza geçen ABD emperyalizmiyle suç ortakları, bu aralar namluları İran'a çevirmek için gerekçe uydurmaya çalışıyorlar. Bölge halklarını hedef alan her gerici saldırıda olduğu gibi, Türk devletiyle Suudi Arabistan'daki ortaçağ kalıntısı şeriatçı rejim de, bu defa da Washington'daki efendilerinin hizmetine girmeye hazır görünüyor.

Kapitalizmin kâbesi Wall Street merkezli direniş hareketinin giderek daha kitlesel, daha militan bir hal aldığı; kısa süre içinde dünyanın başka kentlerine sıçradığı, buna bağlı olarak Amerikalı zengin küstahların korkularının depreştiği günlerde İran'a karşı saldırıya geçen Barack Obama yönetimi, halklara karşı yeni savaş cepheleri açmak niyetinde olduğunu gözler önüne serdi.

Uydurma senaryolara dayalı küstahça tehditler

ABD Dışişleri Bakanlığı, İran asıllı 2 kişinin Suudi Arabistan'ın Washington Büyükelçisi'ne suikast planının ortaya çıkarıldığı iddiasıyla, geçen günlerde “terör saldırılarına karşı uyarı” yayınladı. Bu girişimin hemen ardından Washington'dan peşpeşe yapılan açıklamalarda ise, İran doğrudan hedef alındı.

New York'taki federal mahkeme tarafından açıklanan ve İran'ı hedef alan suç duyurusunda, İran asıllı ABD vatandaşları Mansur Arbabsiar ile Golam Şakuri, Suudi Arabistan'ın Washington Büyükelçisi'ne suikast ve Suudi Arabistan ile İsrail büyükelçiliklerini bombalama planı yapmakla suçlandılar. Her açıdan uydurma olduğu belli olan suçlama, İran'ı hedef almanın gerekçesi olarak kullanılıyor.

ABD Adalet Bakanlığı, suikast planının İran tarafından desteklenip yönetildiğini öne sürerek, Tahran'dan hesap sorulacağı tehdidini savurdu.

Adalet Bakanlığı'nın çok spesifik bir dizi gerçeği ortaya koyduğunu iddia eden Barack Obama ise, tehditleri uç noktaya vardi.

“Şimdi tüm gerçekler ortada. İddiaları destekleyecek bulgular olmasaydı bu konuyu zaten gündeme getirmezdik” ifadelerini kullanan Obama, bulguları uluslararası toplumla da paylaştıklarını belirterek, “Bunlar analiz edildikten sonra, bu planın gerçekliğine dair bir tartışmanın olmayacağına inanıyorum” diye konuştu.

İran'a yönelik her seçeneğin masada olduğunu, birinci aşamada iddialarda adı geçen kişilerin yargı önüne çıkarılacağını ilan eden Obama, ikinci aşamada İran'a yönelik sıkı yaptırımları devam ettireceklerini ve uluslararası toplumu İran'ın daha fazla izole edilmesi için harekete geçirme çabalarını sürdüreceklerini belirtti.

Bu arada ABD Hazine Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, İran'ın Mahan Havayolları şirketi de terörle bağlantılı olmakla suçlandı. Açıklamada, İran elit güçlerine (Devrim Muhafızları ve El Kuds gücü) mali ve lojistik destek sağlamakla suçlanan Mahan şirketine yaptırımlar uygulanacağı belirtildi.

İran'ı hedef alan bu ve benzer tehditler, gülünç bulunan suikast planına dayandırılıyor. Nitekim FBI yöneticisi Robert Mueller bile, “İran tarafından çekip çevrilen terör planının, Hollywood senaryosunun sayfalarını okumak gibi” olduğunu belirtti. Pek çok kişi tarafından “kötü bir senaryo” olarak değerlendirilen suikast planını ciddiye alan olmadı. Buna karşın sözkonusu planın piyasaya sürülmesi, yeni bir savaşın

ilanına giden yolu açabileceği kaygısı farklı çevreler tarafından dile getirildi.

Tehditlerin hedefindeki İran yönetimi, resmi haber ajansı IRNA tarafından yayınlanan açıklamasında, uygulamaya başlanan planı, İran'a karşı “Amerika'nın yeni propaganda senaryosu” olarak değerlendirdi. İran'ın “iyimser” yorumuna rağmen, Washington'daki savaş baronlarının savurdıkları küstahça tehditler, bu kan tacirlerinin niyetlerinin kötü olduğuna işaret ediyor.

Sahte belgelerle savaş kışkırtıcılığı yeni değil...

11 Eylül saldırılarının ardından Afganistan ve Irak'a saldıran ABD emperyalizmi ile suç ortakları, sahte belgeleri, vahşi işgalin gerekçesi saymışlardı. Ülkelerin tahrip edilmesi ve yüzbinlerce insanın katledilmesinden sonra, işgalin sahte belgelere dayandığı, bizzat Beyaz Saray'ın savaş baronları tarafından itiraf edilmişti. Yani emperyalistlerle yordakçıları, bir halkı hedef alma, bir ülkeyi işgal etme planı yaptıklarında, sahte belge imal etmeleri bir ayrıntıdan ibaret kalıyor.

Bu aralar piyasaya sürülen ucuz Hollywood senaryosu da, başka şeylerin yanı sıra, İran etrafındaki kuşatmayı sıkılaştırmak, eğer koşullar elverişli olursa, halklara karşı yeni bir emperyalist cephe açma planının bir parçası olarak değerlendiriliyor. Barack Obama'nın, “İran'a karşı bütün seçenekler masada” söylemi, ortada bir emperyalist saldırı olduğunun temel göstergelerinden biridir.

Kapitalizmin küresel krizinin yeni dalgalar halinde yayıldığı, anti-kapitalist direnişin Wall Street'in kapılarına dayandığı, dahası giderek yayıldığı dikkate alındığında, —göze alabilirlerse eğer— savaş baronlarının İran'a karşı savaş başlatmaları ihtimal dışı değildir. Afganistan, Irak ve Libya'da yüzbinleri katledenlerin, aynı şeyi İran'da da yapmalarının önünde insani, ahlaki veya hukuksal bir engel bulunmuyor.

Türk devletini savaş kışkırtıcılığına dahil etme girişimleri...

Başta Barack Obama olmak üzere Washington'daki savaş baronları İran'a tehditler savururken, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, İran'ın Türkiye'yi tehdit ettiği zırvasını ortaya attı. Hem yaptığı açıklamada hem Amerika'nın sadık işbirlikçilerinden Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile gerçekleştirdiği telefon görüşmesinde iddiaları tekrarlayan Hillary Clinton, güya İran'ın Türkiye'yi nasıl tehdit ettiğini ortaya koydu.

“...İran Türkiye'ye saldırıyordu, çünkü Türkiye, füze saldırılarına karşı NATO'nun korunması için NATO radarını topraklarında konuşlandırmada bizimle anlaştı. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Türkiye'ye saldırıyordu, çünkü Türkiye, İslam'ı kabul eden, ancak Türkiye'nin son yıllarda başardıklarıyla daha uyumlu bir çizgi izleyen laik devletleri savunuyordu. Bu gerçekten Türkiye'ye karşı olanca gücüyle bir saldırıydı.”

Uydurma suikast planını gerekçe gösteren ABD'li bakan, “...Herkesin şu anda öğrendiği şey, hiç kimsenin İranlılar'a karşı emniyette olmadığı. İranlılar kendi mantıklarına, dünya hakkında ve kendilerinin buradaki konumuna dair kendi düşünce tarzlarına sahipler ve etki için herkesle rekabet ediyorlar.

Suudiler'le, Türkler'le rekabet ediyorlar ve pozisyonları hakkında sürekli bir kışkırtma halindeler. Bu konunun (Suudi Arabistan'ın Washington Büyükelçisine suikast iddiaları), İranlılar'ın ne işler çevirdiğine dair birçok ülkede var olan sağlam temelli şüpheleri güçlendireceği kanısındayım...”

Bu zırvaları ortaya atan Clinton, savaş aygıtı NATO'nun füze kalkanının Türkiye topraklarına kurulmasına onay veren Ankara'daki işbirlikçileri, pervasızca İran'a karşı kışkırtıyor. Emperyalistlerle suç ortaklığını elden bırakmayan AKP hükümeti ve onun şefleri ise, Clinton'ın alçaltıcı yönlendirmesine karşı seslerini çıkarmadılar. Bu aralar zam üstüne zam yapmakla meşgul olan AKP şefleri, Washington'daki efendilerinin ilgilerinden memnun görünüyorlar.

İran'daki molla rejiminin Türk devletiyle çatışmak istemediği, tersine Ankara ile ilişkileri geliştirmeye çalıştığı kimse için bir sır değil. Türk burjuvazisi ve onun gerici rejiminin de İran'la çatışmaya istekli olduğu söylenemez. Dolayısıyla sorun, Ankara'daki işbirlikçi takımının emperyalistlerin hizmetinde olmasından kaynaklanıyor.

Belirtmek gerekiyor ki, Türk sermaye devleti, çok istekli olmasa da, ABD'den emir geldiğinde emperyalist saldırganlığın bir parçası olacaktır. Zira karar anlarında, Ankara'dakilerin emperyalist efendiden yana tutum alacağı, pek çok örnekten bilinmektedir. NATO'nun füze kalkanının Malatya'da kurulmasına onay verilmesi, bu utanç verici suç ortaklığının son ama sonuncu olmayan örneklerindendir.

Anti-emperyalist mücadelenin önemi artıyor...

Emperyalistlerle bölgedeki işbirlikçilerine karşı mücadele elbette her zaman günceldir. Ancak Afganistan, Irak ve Libya işgalleri devam ederken, füze kalkanının Türkiye topraklarına kurulmaya başlaması ve ABD'nin İran'ı hedef alan fütursuz tehditleri, bu mücadelenin önemini daha da arttırmaktadır.

Ezilen halkları hedef alan bu gerici/vahşi savaşların fitili, emperyalist güçlerle bölgedeki işbirlikçilerinin sefil çıkarları için ateşleniyor. Bunun ağır bedelini ise halklar ödüyor. Halen emperyalist orduların işgali altında bulunan Afganistan, Irak ve Libya'ya bakmak, görmek için yeterlidir. Yakılıp yıkılmış ülkeler, katledilen yüzbinler, yerinden yurdundan edilmiş milyonlar, yüzde 50'lere varan işsizlik, yoksulluk, sefillik ve diğer musibetler...

İşte emperyalizme ve işbirlikçi suç ortaklarına karşı yaygın, kitlesel, militan mücadele, halkların bu türden yeni yıkımlara maruz kalmalarını önlemenin yegane yoludur. Bundan dolayı bütün halklardan işçiler ve emekçiler ile ilerici devrimci güçler, anti-emperyalist/anti-kapitalist direnişi büyütme için azami çaba harcamalıdır.

Gözaltı ve tutuklama furyası

KCK operasyonları kapsamında 18 Ekim günü Mersin, Diyarbakır, Aydın, Muğla, Urfa, Mardin ve Ankara’da en az 78 kişi gözaltına alındı.

Mardin

Mardin merkez, Nusaybin, Kızıltepe, Mazıdağı ve Derik ilçelerinde sabaha karşı yapılan baskınlarda 23 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi. Gözaltına alınanlar arasında BDP il başkanı, eski il başkanları, belediye başkan yardımcıları, il genel ve belediye meclis üyeleri ile Eğitim Sen üyeleri var.

Nusaybin Belediye Başkan Yardımcısı Ayhan Doğan’ın kapısı kırılarak evine baskın düzenlendiği öğrenildi.

Mersin

Mersin’de aralarında BDP PM Üyesi Mustafa Doğrul, İl Genel Meclis Üyesi İbrahim Akyol, BDP üyesi ve çalışanı Gülistan Güler ve Emine Kocadağ’ın da bulunduğu 4 kişi, 17 Ekim akşamı BDP Mezit ilçe binasından çıktıkları sırada gözaltına alındı. Doğrul tutuklanırken diğer 3 kişi serbest bırakıldı.

Urfa

Urfa Kültür ve Sanat Merkezi ve bazı evlere baskın düzenlenirken en az 16 kişi gözaltına alındı.

Muğla

17 Ekim günü başlayan gözaltılar 18 Ekim günü de devam etti. Sabah saatlerinde öğrenci evlerine

yapılan baskınlarda gözaltına alınan öğrenci sayısı 13’e çıktı. Mardin, Diyarbakır ve Tatvan’da gözaltına alınan öğrenciler de Muğla’ya getirildi.

Aydın

Evlere yapılan baskınlarda BDP Aydın İl Başkanı Necmettin Uçar’ın da aralarında bulunduğu en az 12 kişi gözaltına alındı.

Ankara

İHD Siirt Şube Sekreteri Zana Aksu’nun Ankara Ulus İsmetpaşa Mahallesi’ndeki evine sabah saatlerinde baskın yapıldı. Evde yapılan aramanın ardından Aksu gözaltına alındı. Aynı zaman Aydın’da üniversite öğrencisi olan Aksu, kentte başlatılan gözaltı operasyonu kapsamında Aydın’a götürüldüğü belirtildi.

Diyarbakır

Kayapınar Belediyesi’nde çalışan 2 temizlik işçisinin 17 Ekim günü polisler tarafından gözaltına alındığı öğrenildi.

Sürgünler sürüyor

Tutuklama furasına paralel olarak son aylarda yüzlerce siyasi tutsağın özellikle Karadeniz bölgesindeki cezaevlerine sürgün edildiği belirtiliyor. En son bugün gelen habere göre Batman’da 18 tutuklunun sürgün haberinin ardından Midyat M Tipi Kapalı Cezaevi’nde de 20 tutuklu Karadeniz’deki çeşitli cezaevlerine sürgün edildi.

Türk ordusu ile yaşanan çatışmalarda yaşamalarını yitiren HPG gerillaları, kitlesel cenaze törenleri ile uğurlandı.

Hakkari

Kato Dağı’ndaki çatışmada yaşamını yitiren Hakkari nüfusuna kayıtlı (Zozan Tolhıldan) kod adlı Rabia Kaya yaklaşık 40 bin kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

Cenaze töreni öncesi Hakkari’de nöbetçi eczane ve fırınlar dışında kepenkler açılmadı.

Cenaze bir yürüyüşle mezarlığa götürüldü. Yürüyüşte “AKP Terörü Bitiremez Bizleri” ve “Her Ciwanek Cîrûskeke Jîbo Azadiya Gel” pankartı ile Abdullah Öcalan ve Rabia Kaya’nın posterleri taşındı.

Cenaze törenine BDP Hakkari Milletvekili Esad Canan, Hakkari Belediye Başkanı Fadır Bedirhanoğlu, Yüksekova Belediye Başkanı Ercan Bora da katılırken, Rabia Kaya’nın ailesi de yer aldı. Kaya’nın sarı kırmızı ve yeşil bezlerle örtülü cenazesi kadınların omuzunda mezarlığa getirildi.

BDP Hakkari Milletvekili Esat Canan törende

yaptığı konuşmada şunları söyledi: “30 yıldır devam eden savaşta binlerce Kürt gencinin bedeni toprağa düştü. Zozan’ın bedeni de toprağa düştü. Ama giden bir Zozan’ın yerini binlerce Zozan dolduracak.”

Rabia Kaya’nın babası Şükrü Kaya, cenaze törenine katılan herkese teşekkür ederek, “Bu çatışma ve operasyonların durdurulmasını istiyoruz. Benim kızıma sahip çıkarak kızımı yeniden diriltiniz. Benim acıma ortak oldunuz. Erdoğan operasyonlarla bu halkı bitirmeye çalışıyor. Ama kimse sanmasın ki operasyonlar ve öldürme ile Kürtler biter. Kürt halkının başı sağolsun” dedi.

Diyarbakır

13 Ekim günü Hatay’ın İskenderun ilçesinde polis merkezine yönelik eylem sırasında yaşamını yitiren HPG gerillası Osman Uzan’ın cenazesi, 10 bini aşkın kişi tarafından Yeniköy Mezarlığı’na yola çıkarıldı.

Yürüyüşe Uzan’ın annesi Kelsım Uzan, baba Ziya Uzan ile BDP yöneticileri, BDP Milletvekili Emine Ayna, Büyükşehir Belediye Başkanvekili Hafize İpek ve Diyarbakır’daki ilçe belediye başkanları da katıldı.

“Füze kalkanını kurdurtmayacağız!”

İlerici ve devrimci kurumların oluşturduğu NATO ve Füze Kalkanı Karşısı Birlik, Malatya Kürecik’te kurulacak füze kalkanı projesini proteste etmek için Kadıköy’de bir eylem gerçekleştirdi. Boğa heykeli önünden Eminönü İskelesi önüne kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. Eylem, Grup Yorum Korosu’nun kısa bir dinletisi ile son buldu.

Altıyol’da bulunan Boğa heykeli önünde toplanan kitle “NATO’ya ve füze kalkanına hayır! Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!” pankartını açtı. Her siyasetin kendi flamalarını açarak sıralanması ile yürüyüşe başlandı. Altıyol’dan rıhtıma doğru yolu kapatarak yürüyen kitlenin coşkusu dikkat çekti.

Eminönü İskelesi önüne gelindiğinde sloganlarla pankartın arkasında toplanan kitle yönünü otobüs duraklarına doğrultarak bekleyişe başladı. Okunan basın açıklamasında emperyalizme ve siyonizme kalkan olmama kararlılığı dile getirildi. Açıklamada şunlar söylendi: “İzin vermeyelim! ABD emperyalizminin halkları birbirine düşman etme politikalarına, Kürecik’e yerleştireceği Füze Kalkanı ile bölgede siyasi, ekonomik hakimiyet alanını genişletmesine, ülkemizi silahları, bombaları, askerleriyle işgal etmesine izin vermeyelim!”

Açıklamanın ardından Grup Yorum Korosu “Amerika katil” ve “Çav Bella” marşlarını seslendirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ABD askeri Kürecik’te

Kürecik halkı ve toplumun ileri kesimlerinin tepkilerine rağmen füze kalkanının kurulması için askeri hazırlıklara başlandı. Bölgeye füze radarını kurmak için bir ABD askeri ekibi Kürecik’e geldi. Konuyla ilgili açıklamalar yapan ABD’nin Avrupa’daki güçlerinin komutanı general Mark Hetling, bölge halkının füze kalkanından dolayı mutlu olduğunu iddia etti.

Bir askeri dergiye yaptığı açıklamada Hetling, Türkiye ile anlaşmanın sağlanmasının ardından üssün kurulması için çalışmalara başladıklarını söyledi. İnceleme yapmaları için bölgeye bir ekip gönderdiklerini ve bu ekibin bir rapor hazırlayacağını söyleyen ABD’li general, “Türkiye ile yaptığımız anlaşmanın detayları üzerinde çalışıyoruz. Buna dayanarak tesisi yıl sonundan önce tamamlayabilmenin yollarını arıyoruz” dedi.

Oysa füze kalkanına karşı Kürecik’te, askeri üsse yapılan yürüyüşe binlerce kişi katılmış ve “Kalkan yapma boşuna, yıkacağız başına!” sloganını haykırıştı.

“Radar yıl sonuna hazır”

ABD’nin Uluslararası Güvenlik ve Silahların Yayılmasını Önleme’den sorumlu Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Ellen Tauscher açıklama yaparak, Türk devletinin AN/TPY-2 füze savunma radarının topraklarında konuşlandırılmasına izin vermesiyle NATO’nun füze savunma sistemine son derece önemli bir katkı sağladığını söyledi.

Tauscher, Malatya’nın Kürecik ilçesine yıl sonuna kadar söz konusu konuşlandırılacağı de sözlerine ekledi. Tauscher’in sözleri, emperyalistlerin ve emperyalist saldırganlığa AKP hükümeti eliyle aktif taşeronluk eden Türk devletinin projeyi bir an önce tamamlamak için canla başla çalıştıklarını da bir kez daha gözler önüne serdi.

Arsız burjuvalar ve uşakları çalışma sürelerinin arttırılmasını istiyor...

İşçi sınıfıyla alay ediyorlar!

AKP’li bakanlardan arsızlık

Son günlerde AKP’li bakanların gündeme soktuğu bir tartışma yaşanıyor. Önce Enerji Bakanı Taner Yıldız konuştu. Verimliliği arttırmak gerekçesiyle, mesai saatlerinin sabah 5-6 gibi başlayabileceğini ve cumartesi günlerinin de kamu emekçileri için çalışma günü haline getirilebileceğini söyledi. Yıldız gerekçe olarak, gün ışığından daha fazla faydalanmak yoluyla enerji tasarrufu sağlanacağını, aynı zamanda ise daha çok çalışmak yoluyla ülkenin kalkınacağını öne sürdü. “Biz zaten fiili olarak cumartesi, pazar da çalışıyoruz ama buna ne kadar çok katılım olursa, o kadar daha fazla iyi olacaktır” diyecek kadar da arsızlaştı. Kimi bakanlar ise trafiği azaltır, kimisi de biyolojik ritme uygun vb. gerekçelerle bu arsız “öneri”ye destek verdiler.

Burjuva kodamanlardan küstahlık

AKP’li bakanların bu açıklamalarına ise burjuvazi cephesinden hararetli bir destek geldi. İşçi sınıfıyla alay edercesine konuşan burjuva kodamanlardan Zorlu Holding Başkanı Ahmet Nazif Zorlu “Sonuna kadar destekliyorum. Türkiye’nin verimli ve çok çalışan bir ülke olması gerekiyor. ABD bu şekilde çalışıyor. Biz onlardan çok mu ileriyiz ki, bu kadar tatil yapıyoruz” şeklinde konuştu.

Sanko Holding Başkanı Abdulkadir Konukoğlu “Memleketin çok çalışmaya ihtiyacı var. Yunanistan, İspanya gibi mesai saatlerini azaltan ülkelerin durumu ortada. Biz patronlar zaten cumartesi, pazar demeden çalışıyoruz” dedi.

Hiçbir burjuvanın arsızlıkta eline su dökemediği Ağaoğlu Şirketler Grubu Başkanı Ali Ağaoğlu ise “Bir patron olarak Cumartesi değil, Pazar günleri de çalışılсын isterim” şeklinde konuştu.

Bu yorumları okuyan sanır ki Türkiye çalışma saatlerinin kısa olduğu, işçilerin az çalıştığı bir ülkedir. Bu arsız burjuvalar sanki bu ülkede sabahtan akşama kadar fazla ve zorunlu mesailere bırakılan ve buna rağmen eline oldukça düşük ücretler geçen milyonlarca emekçi yokmuş gibi küstahça konuşuyorlar.

İşçinin sırtından geçiniyor, kara doymuyorlar

Kapitalizmin çarkları her yerde olduğu gibi ülkemizde de aynı biçimde işliyor. Bu düzende sermaye sınıfı mensupları yani bir avuç asalak, milyonların sırtından geçinirken milyonlarca işçi ve emekçi yoksulluk içinde ömür törpülüyor. Hep daha fazla kazanmak isteyen burjuvalar işçi ve emekçileri yoğun ve uzun saatler boyu çalıştırmakta, işgününü azamiye çıkarırken, ücretleri de asgaride bırakmaktadırlar.

Çünkü iş günü uzadığı oranda daha fazla artı-değer sızdıracak, dolayısıyla da bundan çıkan karları artacaktır. İşte bunun içindir ki burjuvalar ve onlar adına hükümet edenler işgününün sınırlarını genişletmenin zorunlu ve önemli olduğunu vaaz ediyorlar. Ancak ücretlerin yükseltilmesinden hiç bahsetmiyorlar.

Bundan 100-150 yıl kadar önce günlük çalışma süresi 16-18 saati buluyordu. İşçi sınıfı insanca bir yaşam ve emeğini korumak için işgününün kısaltılması

ve tatil hakkı için uzun yıllar süren bir mücadele vermiştir. Bu mücadeleler sayesinde ki işçi sınıfı 8 saatlik işgünü elde edebilmiştir. İşgününün kısaltılması, 8 Martlar’da, 1 Mayıslar’da verilen mücadelenin önemli bir talebidir. Fiiliyatta patronlar bunu istemeseler de, günümüz koşullarında işgünü saatini aşağıya çekmenin, örneğin 7 saate indirmenin koşulları vardır. Örneğin işçi hareketi mücadelesiyle pek çok Avrupa ülkesinde 7 saatlik işgünü 35 saatlik çalışma haftası uygulaması kazanılmıştır. Ancak neo-liberal politikaların bir sonucu ve örgütsüzlüğün getirdiği bir durum olarak kapitalistler orada da işgünü saatlerini uzatmanın peşindedirler.

Türkiye’de ise 8 saat uygulaması kâğıt üzerinde kalmakta, fazla ve zorunlu mesailerle bu süre 14-16 saatte çıkabilmektedir. Kölelik yasası olarak bilinen 4857 sayılı son iş yasası zaten iş gününe getirilen bu yasal sınırlamayı esnekletirmiş, hafta sonu tatili kavramını da geçersizleştirmiştir.

Bir ön yoklama...

Burjuvalar her daim işçilerin kazanılmış haklarına göz diyor ve fırsatını bulduklarında da gasp ediyorlar. Burjuvaların ve onların bakanlarının bu mesai tartışması da önümüzdeki süreçte işçi ve emekçileri bekleyen yeni saldırıların habercisidir. Burjuva uşakı bakanlar sadece dillerinin altındaki baklayı çıkarmış, böylelikle gelecek tepkileri test etmişlerdir.

Zaten Ulusal İstihdam Stratejisi’nde hedeflenen uygulamalar da işgünü önündeki engelleri önemli ölçüde kaldıracaktır. Burjuvalar istiyor ki, işçilerin hiçbir sosyal hakkı olmasın, kıdem tazminatı kalksın, uzun saatler boyunca ve hafta tatili uygulaması olmadan esnek ve kuralsız çalışılсын. Kısacası sömürü azami, sefalet diz boyu olsun.

Bir ön yoklama niteliğinde olan bu mesai tartışması sermaye sınıfının kirli hesaplarını da açığa çıkarmaktadır. Onlar kıdem tazminatının kaldırılmasıyla, esnek çalışmayla, ödünç işçi büroları vb. saldırılarla yetinmeyeceklerdir. Çünkü onlar sömürünün önündeki tüm engellerin kaldırılmasını istiyorlar.

Kabahatin çoğu bizim...

Burjuvazi ve uşaklarının bu gözü dönmüşlüğü, bu küstahlıkları örgütlü bir işçi sınıfı görmemelerinden dolayıdır. Ancak unutmamalıyız ki, çalışmadan işçilerin sırtından saltanat süren bu asalaklar işçinin çok uyuduğundan şikâyet edebiliyorsa, dahası ülke zenginliklerinin üzerine yatıp ülkenin refahı için işçilerin daha az çalıştığını söyleme cesaretini buluyorlarsa kabahatin çoğu bizimdir...

Karl Marx’ın “Ücret, fiyat, kar” adlı broşüründe belirttiği gibi, “*zaman insan gelişmesinin mekânıdır. Kullanılacak boş zamanı olmayan, uyku, yemek vb. salt fiziksel kesintiler dışında tüm yaşamı kapitalist hesabına çalışmaya giden bir işçi, yük hayvanından daha beterdir. O fiziksel olarak ezilmiş kafaca alıklaşmış başkası için servet üreten basit bir makinedir. Ama bununla birlikte tüm modern sanayi tarihi gösterir ki sermaye, eğer önüne set çekilmezse, bütün işçi sınıfını umursamadan, acımasızca bu en aşağı düzeye düşürmek için çalışır.*”

Ücretsiz PDF Kitap Arsi - <https://rantey.org>

► Çalışma süresi zaten yüksek

DİSK’in hazırladığı “Çalışma Süreleri Raporu”na göre, ortalama haftalık resmi çalışma süresi Fransa’da 35, İngiltere’de 37, Norveç-Hollanda’da 37.5, Almanya’da 37.6, İtalya’da 38, Bulgaristan’da 40, Yunanistan’da 40 iken Türkiye’de 45 saat.

Avrupa Birliği (AB) ülkelerinin ortalaması 38.6 saat. Türkiye’deki işçiler AB üyesi ülkelerle karşılaştırıldığında ortalama 6.4 saat daha fazla resmi haftalık çalışma süresine sahip.

99 dünya ülkesi üzerinden yapılan hesaplama göre, Türkiye 14 günlük asgari ücretli izin hakkı ile en düşük ücretli izin hakkının bulunduğu 35 ülke arasında bulunuyor. Türkiye’deki işçiler, Angola, Fas, Güney Afrika, Kamboçya, Cezayir başta olmak üzere ülkelerin 4’te 3’ünden daha az ücretli izin hakkına sahip.

Köle olmadığımızı gösterelim!

İşçi sınıfı burjuvaziye köle olmadığını göstermelidir. Ağır çalışma koşulları ve uzun çalışma saatlerinin yarattığı fiziksel ve zihinsel çürümeden korunmak için, insanca ve onurlu bir yaşam için örgütlenmelidir. İş gününün kısaltılması, ücretlerin yükseltilmesi ve diğer insanca yaşam ve çalışma taleplerini inadına ve daha yüksek sesle yükseltmelidir.

Taleplerimiz şöyle olmalıdır:

- * 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!
- * Kesintisiz iki günlük hafta sonu tatili!
- * Herkese insanca yaşamaya yeten ücret!
- * Herkese iş, herkese iş güvencesi!
- * Kölelik Yasası kaldırılсын!

* Sendikal örgütlenmenin, grevlerin ve hak grevinin önündeki yasal ve fiili engeller kaldırılсын! Lokavt yasaklansın!

* Herkese sigorta, herkese parasız eğitim ve sağlık hakkı!

Kavgamız sosyalizm için!

Ama mücadele bu taleplerle sınırlanmamalı, ücretli kölelik sisteminin kaldırılması için, sosyalizm için kavga büyütülmelidir. Çünkü sosyalizmde, toplumsal ihtiyaçlarla toplumsal üretim arasında sağlıklı bir ilişki kurulacağı için, işçiler ve emekçiler emeklerinin karşılığını alabilir, işsizlik ortadan kalkar, bilim ve teknolojiye gelişme sayesinde çalışma saatleri azalır, sıkıcı ve yıpratıcı olan çalışma özgürleştirici bir insan faaliyetine dönüşür. Kısacası sosyalizmde bizi bekleyen insanca bir yaşam ve özgür bir gelecektir! Kavgamız böyle bir gelecek için olsun!

AKP'den işçilere ve yoksullara:

“Ekmek yoksa, pasta yiyin”

AKP hükümeti ÖTV zamlarıyla birçok tüketim maddesine yüksek oranlarda zam yaptı. Tam bir soyguna dönüştürülen zamlar nedeniyle yoğun tepkiler yükseliyor. Doğalgaz ve elektrik zammıyla başlayan zam dalgası ÖTV “güncellemeleriyle” devam etti. Doğalgaz fiyatlarına yapılan ayarlama ile başlayan zam dalgasına şimdi de dağıtım şirketlerinin payının yükseltilmesiyle yeni dalgalar eklenecek. AKP hükümeti cari açığı emekçilerden çaldıklarıyla kapamaya çalışıyor.

Bir TV kanalındaki programa katılan Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, cep telefonu, sigara, alkollü ürünler ve araçlardaki Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) artışını savunurken, “bu yapılanlarda bir hikmet mutlaka aranmalıdır, gerekli olduğu için yapılmıştır. Bunlar, toplumun fakir kesimlerini ilgilendiren sektörler değil” dedi.

Yapılan son zamlarla ilgili olarak ilk konuşan isim Maliye Bakanı Mehmet Şimşek ise “bu zam değil güncelleme” demişti. Hızını alamayan Şimşek ayrıca komşu ülkeleri de zam yapmaya çağırdı.

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım da yapılan zamların boşa gitmediğini söyledi. Yıldırım şöyle konuşmaktadır: “Memleketin her tarafını sattılar lafını şiddetle reddediyorum. Satmayı bırak, bir karış toprağı elde tutmak için çabalıyoruz. Burada memleketin neresi ne olmuş bakmak lazım. Memleketi satmak birine teslim etmek demektir. Bizim mücadelemiz memleketi muasır medeniyet seviyesine çıkarmaktır. 30 yıl iktidarda olan da vardı, onlar ne yaptı? Biz tabii yapacağız, oy verip de yapamayanları da gördü bu ülke. Yapılan insanımız için yapıyor. Vatandaş kazanıyor kimse merak etmesin, gerisi boş...”

Emekçiye zam, Erdoğan’a uçak

“Kardeşim sigarayı içmezsin, olur biter. Alkolü daha az tüketirsin olur biter. Kalkıp da Porsche kullanacağına Fiat’a bin. Biraz daha düşür harcamayı” diyerek ÖTV zammını savunan Erdoğan’a ise yeni bir uçak alındı. Kendi keyiflerinden taviz vermeyen Erdoğan ve vekilleri lüks arabalarıyla dikkat çekerken alınan Airbus A330 son nokta oldu. Ayrıca ANA, ATA, GAP ve DAP uçakları varken yeni alınan Airbus A330 için futbol sahası büyüklüğünde bir hangar yapılacak. Kuşkusuz bu işte de bir hikmet aranmalıdır! Ancak fazla da kurcalanmamalıdır. Zira bu toplumun fakir kesimlerini hiç mi hiç ilgilendirmez!

Erdoğan’ın zamları eleştirenleri “Fiat’a binmeye” çağırırken, AKP’li vekillerin Kızılcahamam kampına geldikleri lüks arabaları dikkat çekmekteydi. Özellikle BMW, Mercedes, Audi ve Jeep gibi lüks arabalar...

Başbakanlığın örtülü ödeneğinden yapılan harcamanın 2003 yılında 103 milyon iken, 2010 yılında 400 milyona dayanmış olması, harcama yapanların kendileri olduğunda “alma, yeme, içme, binme” sözlerinin nasıl bir aldatmaca olduğu ortaya çıkmakta. Zira onlar çocuklarına gemicikler almakta bir sakınca görmemektedir.

Tayyipler’in Lale devri

Aktüel dergisinin 2008 Kasım tarihli sayısında “İslami Burjuva” diye tanımlanan sermaye sahiplerinin evlerinin tasarımı yapan bir mimarla yaptığı röportaj ise saklanan gerçekleri açığa çıkarmaktadır. Bu röportaj vesilesiyle “İslami burjuvazinin” yaşam zevklerini de öğrenmiştik.

Röportaj yapılan mimar yaşadıkları ve kendisinden talep edilen istekler için şöyle konuşmaktadır: “Müşterilerimizden gelen en ilginç isteklerin başında, yatak odasına -koyduğumuz üç metrelik palmyeler, sinema odalarında kullandığımız ve Suudi Arabistan’dan getirttiğimiz klimaya bağlanan otomatik gül suyu kokusu pompalayan havalandırma sistemi geliyor. Boğaz’da yaptığım evlerde genellikle odalardaki ve salondaki tüm ekranlara, çatıya koyduğumuz 360 derece dönebilen kameraları bağlıyoruz. Bu sayede evin herhangi bir odasından Boğazı canlı izleyebiliyorlar. 400-500 metrekaarelik evlerden bahsediyoruz. Namaz odalarının en ufağı 50 metrekaare. Namaz odasının ritüelleri, halı, sedir ve rahle, çok daha fütüristik sedir yerine tavana ahşap kalasla bağlı, üzerine mor kapitone kumaş kaplı salıncak mesela.”

Yine aynı mimar müşteri profilini ise şöyle anlatıyor: “Eşlerinin başları kapalı, çocukları İstanbul’un en iyi okullarında hatta bazıları Dubai’deki Amerikan kolejlerinde okuyan, bugüne kadar Türkiye’de bir iddiası olmadığını sandığımız ancak içlerine girildiğinde dışarıda gördüğümüz insanlardan hiçbir farkı olmayan hatta kendini daha da hızlı geliştiren ve öğrenen yepyeni bir burjuva kesimi diyebiliriz. Dünyadaki son trendleri takip eden, moda ile yakından ilgili ve yeni olan her şeye açık.”

Bu ülkede onmilyonlarca insan sefalet içinde yaşarken, üretilen tüm değerlere el koyan bir avuç asalaksa saltanat içinde yaşıyor. Kendileri Lale devrinde yaşayanlar, bu devir böyle devam etsin, düzenin çarkları

dönmeye devam etsin diye yoksullaştırdıkları hayatları, icraatlarını “zam değil güncelleme” diye yutturmaya çalışıyorlar. Görünen odur ki hayat tekkerrür etmekte ve “ekmek bulamazlarsa pasta yesinler” sözüne AKP’liler tarafından katkı yapılmaktadır.

Onlar bizim aldığımız asgari ücretin sınırlarını simitle, makarnayla çizerken, kendi zevk-ü sefalarının sınırlarını Porsche ile Fiat ile çizmektedirler.

Kısaca başbakanından bakanına hepsi aynı pişkinlikle konuşmaktadır. Onlara göre, toplumun yoksulluk içindeki üreten çoğunluğu “azla yetinmeyi bilmelidir!” İğneden ipliğe her şeye zam geldiği halde ücretlere tek kuruş zam gelmemesine de şükretmelidirler! Bir bildikleri vardır o “büyük” efendilerin. Onlar açlık sınırının 800, yoksulluk sınırının 2000 olduğu bu ülkede asgari ücretlinin 650 TL ile nasıl bir yaşam sürdürmek zorunda kaldığına şaşmazlar. Bir de üstüne üstlük yapılan zamlarla ellerine geçen üç kuruşun nasıl da eridiğini ise hiç düşünmezler. Bu kadarını da artık işçiler düşünürsünler!

Onlara göre insanca bir yaşamın gereği olan beslenme, barınma, giyim, kültürel faaliyetler, tüm bunlar işçi için zaten gereksizdir. Ne de olsa kendi düzenlerini koruyan haksız savaşlarda, iş cinayetlerinde, doğal olmayan afetlerde, yetersiz sağlık hizmeti ve kötü beslenme sonucu ölecek olan onlardır. Bu yüzden fazla masraf yapmaya gerek yoktur. Onların gözünde işçi ve emekçiler bir köledir. Sadakalarla avunmaya alıştırdıktan sonra bu devran nasıl olsa “böyle gelmiş, böyle gidecektir.”

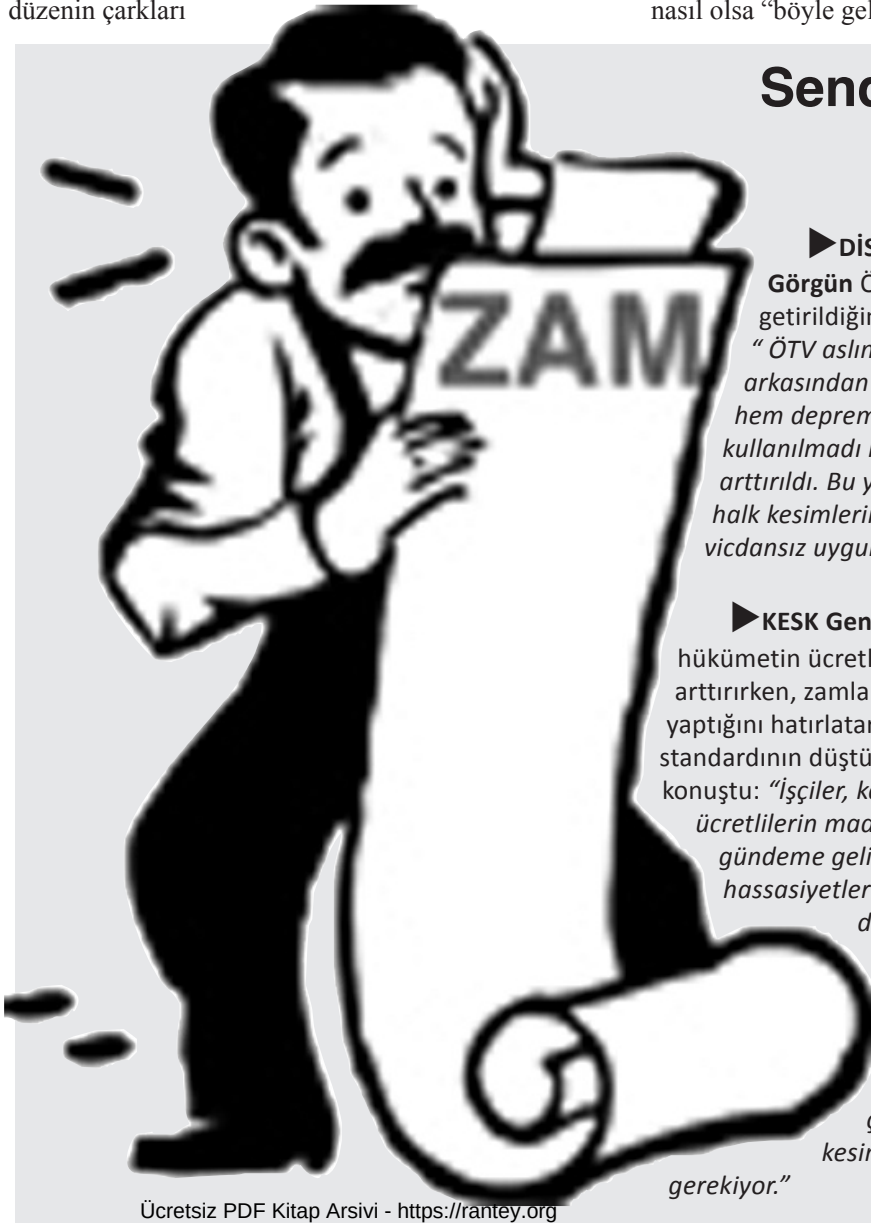
Sendikalardan zam tepkisi

► DİSK Genel Sekreteri Tayfun

Görgün ÖTV’lerin geçici olarak gündeme getirildiğine dikkat çekerek şunları söyledi: “ÖTV aslında 1999’da depremin arkasından geçici olarak getirilmişti. Ancak hem depremin yaralarının sarılmasında kullanılmadı hem de kalıcı hale geldi. Oranları arttırıldı. Bu yeni vergi salımı demektir. Geniş halk kesimlerinin acılarını görmeyen, acımasız, vicdansız uygulamalardır.”

► KESK Genel Başkanı Lami Özgen ise

hükümetin ücretleri yüzde 2-3 gibi oranlarda arttırırken, zamları yüzde 30-40 oranlarında yaptığını hatırlatarak, dar gelirlinin yaşam standardının düştüğünü dile getirdi. Özgen şöyle konuştu: “İşçiler, kamu emekçileri, asgari ücretlilerin maaşlarına yapılacak zamlar gündeme gelince bütçe, toplumun hassasiyetleri öne çıkarılıyor ancak elektrik, doğalgaz, ÖTV zamları yapıldığı zaman toplumun hassasiyetleri görülüyor. Hele hele kış aylarına girerken doğalgaza zam yapılması kabul edilebilir bir şey değildir. Kamu çalışanları, toplumun diğer kesimleri olarak tepki göstermemiz gerekiyor.”

“Orta Vadeli” saldırı programı açıklandı...**İşçi sınıfı mücadele programıyla
yanıt vermeli!**

AKP hükümeti ekonomiyle ilgili “Orta Vadeli Programı”nı açıkladı. Program dört ana ve birçok alt başlıktan oluşuyor. Birinci bölümde Türkiye ve dünya ekonomisindeki gelişmeler ele alınıyor. İkinci başlıkta programın temel amacı özetleniyor. Üçüncü başlıkta ekonomik hedefler ve politikalar öne çıkıyor. Dördüncü başlıkta ise program dönemi ve gelişme eksenleri ele alınıyor. Her ekonomi programında olduğu gibi, AKP hükümetinin açıkladığı bu programa da sermayenin korunması-emekçilerin soyulması anlayışı yön veriyor.

**Orta vadeli
saldırı programı...**

Programda dünya ekonomisinde yaşanan çöküntüye dair ayrıntılı bir döküm yer alıyor. AKP hükümeti, aynı programda ise Türkiye ekonomisinin büyük bir ilerleme içinde olduğunu, ekonomi programlarının başarıyla uygulandığını, bu nedenle krizden Türkiye’nin etkilenmediğini iddia ediyor.

Dış ticaret açığının azalacağı iddiası da programda yer alıyor. Ancak dış ticaret açığı istikrarlı bir şekilde büyüyor. Kapitalizmin uluslararası krizinin sürdüğü bugünkü koşullarda gelirin yüzde 10’una yaklaşan cari açığın ihracatın arttığı koşullarda daha da büyümesi kaçınılmazdır. İhracattaki her artış, ancak daha fazla ithalatla mümkün olabiliyor, zira ihracat ithalata tam olarak bağımlıdır. Bu koşullarda cari açığın azaltılacağı söylemi koca bir yalandır.

AKP hükümeti ilan ettiği Orta Vadeli Program’da büyüme ile birlikte istihdamın da artacağı iddiasında bulunuyor. Bunun böyle olmadığı biliniyor. İstihdam artsa da yüksek işsizlik oranları gerçeği değişmiyor. Ayrıca istihdam edilenlerin çalışma şartları ağırlaşırken, ücret ve diğer sosyal hakları da sürekli geriliyor.

Orta Vadeli Program’da kişi başına milli gelirin 2011–2013 yılları arasında da süreceği ifade ediliyor. Bir an bunun doğru olduğunu varsaysak bile, büyüyenin

işçi ve emekçilerin geliri değil, sermayenin servetleri olduğu açıktır. Resmi açıklamalara göre, kişi başına düşen milli gelir on bin doları geçiyor. Ama açlık sınırının altında bir gelirle yaşamak zorunda kalan milyonlarca işçi ve emekçiye her yıl yenileri ekleniyor. Türkiye’nin en varlıklı 100 kapitalistinin toplam serveti, ulusal gelirin yüzde 15’ine yaklaştığı bulunuyor. 100 kapitalist yaklaşık 105 milyar Türk lirasını elinde tutuyor.

Orta vadeli programda esnek çalışma biçimlerinin önündeki engellerin temizleneceği, üretim üzerindeki ‘maliyet artırıcı’ unsurların minimize edileceği ifade ediliyor. Bu hedef güvencesiz çalışan sayısının daha da artacağı anlamına geliyor. Zaten işçi ve emekçilerin yarısından fazlasının sosyal güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırıldığı koşullarda bunun anlamı işçi ve emekçilerin daha koyu bir kölelik düzenine mahkum edilmesi olacaktır. AKP hükümetinin tek derdi, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda, çalışma yaşamını “dikensiz gül bahçesi” haline getirmektir.

Bu haliyle program kıdem tazminatı ve “Ulusal İstihdam Stratejisi” belgesinde belirtilen saldırı başlıklarının “orta vadede” gündemde olduğunu bir kez daha teyit etmektedir. Bunun için Orta Vadeli Program AKP’nin bu saldırılar konusundaki kararlılığının yeni ifadesidir.

**Orta vadeli saldırı programına
karşı mücadeleye!**

Orta Vadeli Program işçi sınıfı ve emekçilere yönelik 2011–2013 tarihleri arasında öngörülen saldırıları içeriyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin ellerinde kalan son kazanımların da gasp edileceği yeni bir döneme doğru ilerliyoruz. AKP hükümetinin “krizi önleme” adı altında gündeme getirdiği ekonomik-sosyal yıkım programlarına karşı mücadele büyütülmelidir.

**Barajda ve grev
yasağında ısrar**

TİS, Grev ve Lokavt Yasası gündemiyle toplanan “Üçlü Danışma Kurulu”nda uzlaşma sağlanamadı. Toplantıda DİSK ve Hak-İş yüzde 10’luk işkolu barajının kaldırılmasını isterken, Türk-İş ile sermaye örgütü TİSK ise barajın kalmasından yana tavır aldı. Grev yasakları konusunda da uzlaşma sağlanamadı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işçi sendikaları ve sermaye örgütlerinin temsilcilerinden oluşan “Üçlü Danışma Kurulu”, Bakan Faruk Çelik’in başkanlığında toplandı. Toplantıya Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve TİSK genel başkanları ile diğer yöneticiler katıldı.

Toplantıda işkolu ve işyeri/işletme barajları, grev yasakları ve sendikaların denetimi konularında görüş ayrılıkları yaşandı.

“Barajlar kalsın”

Alınan bilgiye göre toplantıda DİSK ve Hak-İş, yüzde 10 olan işkolu barajının tamamen kaldırılmasını istedi. İki konfederasyon Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO) de yüzde 10’luk işkolu barajına karşı olduğuna dikkat çekti. Ancak Türk-İş, yüzde 1 ya da yüzde 0.5 gibi küçük de olsa bir barajın olmasını istedi. Bakanlık ile TİSK bu konuda Türk-İş’e arka çıktı. Buna karşılık DİSK ve Hak-İş ise işkollarının sayısının 28’den 18’e düşürülmesi nedeniyle, yüzde 0.5’in bazı işkollarında yüzde 8’e denk geldiğine dikkat çekerek büro işkolunu örnek gösterdi. Ancak uzlaşma sağlanamadı.

Yüzde 50+1 olarak ifade edilen işyeri/işletme barajlarının düşürülmesi konusunda da anlaşmaya varılamadı. Bakanlık, işletme barajının yüzde 40’a indirilebileceğini dile getirirken sendikalar tamamen kaldırılmasını istedi.

“Yasaklar sürsün”

Görüşmelerde grev yasaklarının kaldırılması konusunda da bir uzlaşma sağlanamadı. TİSK mevcut yasada olduğu gibi grev yasaklarının uygulandığı işkollarının tek tek sayılmasını isterken, işçi konfederasyonları, “cenaze, levazım-acil sağlık” ile “milli güvenlik” gibi 3 alanda grev sınırlaması olabileceğini ancak bankacılık, toplu taşıma gibi alanlarda sınırlama olamayacağını dile getirdi.

Anlaşılmayan bir diğer başlık da sendikalara devlet denetimi oldu. Sendikalar mali alanlar başta olmak üzere sıkı denetimlerin kaldırılmasını isterken TİSK, öneriye karşı çıktı.

DİSK:

Sessiz kalmayacağız!

DİSK, Üçlü Danışma Kurulu toplantılarına katılmama kararına ilişkin yazılı açıklama yaptı. İşçi sınıfının sıkıştırılmak istendiği yeni cendereye karşı sessiz kalmayacağını duyuran DİSK, yıllardır, işçileri temel haklarından mahrum bırakan ve mağdur eden düzenin farklı bir biçimde sürdürülmesine karşı kararlı biçimde mücadeleyi sürdüreceğinin bilinmesini istedi.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün imzalı açıklamada, 12 Eylül Askeri Darbesi’yle biçimlendirilen ve çalışma ilişkilerini düzenleyen yasaların, bugün de yürürlükte olduğu söylendi.

Sendikal hak ve özgürlüklerin örgütlenme özgürlüğü, toplu sözleşme hakkı ve grev hakkı olmak üzere üç temel unsur üzerinde yükseldiğinin hatırlatıldığı açıklamada DİSK’in yıllardır, kararlı bir şekilde,

örgütlenme özgürlüğü, toplu sözleşme ve grev hakkına ilişkin yasaların asgari düzeyinin ILO sözleşmeleri olduğu ve bunun Anayasa’nın da bir gereği olduğunu savunduğu hatırlatıldı.

2011 genel seçimlerinden sonra oluşturulan yeni hükümetin, tarafları davet ederek Üçlü Danışma Kurulu görüşmelerine başladığının hatırlatıldığı açıklamada, ancak zaman içinde işveren örgütlerinin taleplerinin hükümet nezdinde giderek ağır bastığı bir ortam oluşmaya başladığı tespiti yapıldı.

Bu süreçten sonra, işveren örgütlerinin “kaygılarını” gidermeyi ve çıkarlarını gerçekleştirmeyi ön plana alan bir yaklaşım izlendiğini belirten DİSK Genel Sekreteri, Üçlü Danışma Kurulu’na katılmama gerekçelerini sıraladı.

Devrimci işçilere sendikacı barikadı!

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi'nin 12. Olağan Genel Kurulu 16 Ekim Pazar günü Delta Otel'de gerçekleştirildi.

Birleşik Metal-İş yönetiminin, İstanbul 1 ve 2 No'lu Şube genel kurullarında sergilediği bürokratik ve kaba müdahaleler **Gebze**'de doruk noktasına ulaştı. Genel kurulu takip etmek için gelen devrimci ve öncü metal işçileri genel kurul salonuna sokulmadı. İçeride, Gebze Şube yönetiminin ihanetine uğrayan ÇEL-MER işçilerine söz hakkı vermeyen yönetim dışarıda ise **Metal İşçileri Birliği (MİB)**, **BDSP** ve **SODAP** çalışanları ile **Legrand işçilerinin** önüne etten duvar ördü. Türk-İş'in en gerici sendikalarında bile eşine az rastlanan bir tutum olan bu durum içeriye girmeleri engellenen devrimci işçiler tarafından protesto edildi.

Devrimci işçilerin alınmadığı genel kurul salonunda ise, Erdoğan Özer başkanlığındaki mevcut yönetim ile Engin Kulu başkanlığındaki listeler yarıştı. Yarışı ana omurgasıyla eski yönetimden oluşan Özer başkanlığındaki liste kazandı.

Devrimci işçilere sendikacı barikadı

Saat 10.00'da genel kurulun yapıldığı otel önünde toplanan delegeler ve konuklar bir süre sonra genel kurul salonuna giriş yaptılar. Bu sırada otelin kapısında güvenlik görevlisi gibi dikilen Birleşik Metal-İş Gebze Şube Mali Sekreteri Necmettin Aydın, Bufer Legrand fabrikasında örgütlülüklerine sahip çıktıkları için işten atılan ve şube yönetimi tarafından ortada bırakılan Aysel Oral ve Selcan Binnetoğlu'nun içeriye girmesine izin vermedi. İşçilerle şube yöneticileri arasındaki tartışmada gerilim yükseldi. Genel kurul salonuna sadece delegelerin girebileceğini, bunun dışında ise davetlileri içeriye aldıklarını belirten Aydın işçilerin tepkisiyle karşılandı. *"Ben sizin asıl niyetinizi biliyorum. Siz genel kurula değil ortalığı karıştırmaya geliyorsunuz"* diyerek otelin giriş kapısını tutan Aydın'a Legrand işçileri "6 yıl çalıştığımız fabrikada sendikamıza sahip çıktığımız için işten atıldık. Bu sendikaya 6 yıl aidat ödedik. Bizim paralarımızla yaptığımız kongreye bizi almıyorsunuz" sözleriyle tepki gösterdiler.

Tartışmalar sürerken, MİB ve BDSP çalışanlarından oluşan yaklaşık 20 işçinin genel kurulun yapıldığı otele girişi sendikanın genel merkez ve çeşitli şubeleri tarafından kurulan etten duvarla

engellendi.

Genel kurulu takip etmenin en doğal hakları olduğunu belirten devrimci işçiler, böyle bir uygulamanın Türk Metal'in mantığından farkı olmadığını ortaya koydular. Otel girişindeki merdivenlerin hemen önündeki barikatın içinde yer alan Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar da, içeriye delegeler dışında kimsenin alınmaması kararını kendilerinin aldığını, bu durumun da sendikanın tüzüğüne uygun olduğunu iddia etti. Tartışmaların devam etmesi üzerine Atar, "karar böyle" deyip kestirip attı. Atar'ın ayrıca, genel kurulun yapıldığı salonun fiziki koşullarını gerekçe göstermesi de dikkat çekti.

Bu sırada, Birleşik Metal-İş İstanbul 1 No'lu Şubesi'ne üye kadın bir işçi ile Bayrampaşa'da kurulu ART isimli fabrikadan geçtiğimiz günlerde atılan Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin içeriye girme istekleri de reddedildi. Bu kararın alınış biçimini sorgulayan işçilere ise "kararı divan aldı" denildi. Bunun üzerine, divanın aşağıya gelip açıklama yapmasını isteyen MİB ve BDSP çalışanları bekleyişlerini sürdürdüler. Bir süre sonra otel önüne gelen şube yöneticileri divanın, "kongrenin seyrini etkileyeceği" gerekçesiyle bu kararı aldığını aktardılar.

Uzun süre devam eden tartışmalara rağmen yasakçı tutumlarından geri adım atmayan sendika yöneticileri devrimci işçilerin içeriye girişine izin vermediler. BDSP ve MİB çalışanları otel önünde alkışlı protesto başlatırken genel kurul programı başlamasına rağmen içeri girmeyen sendika yöneticileri otelin önünde nöbet tuttular.

Kürsü düzen partilerine açık

Sendika yöneticileri dışarıda nöbet tutmaya devam ederken içeride ise kongre programı devam ediyordu. Genel kurulun açılışında delegelere ve konuklara seslenen Birleşik Metal-İş Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu**, Metal İşçileri Birliği'nin, şube genel kuruluna yönelik broşürlerini hedef aldı.

Yazılanlara inanılmaması gerektiğini söyleyen Serdaroğlu "böyle şeyler yazarların buraya katılmaya haklarının olmadığı"nı söyledi. Başkanlık görevini Adnan Serdaroğlu'nun üstlendiği divanda ayrıca Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek, Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül, İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Vahit Bayraktar ve Kocaeli Şube

Başkanı Hami Baltacı yer aldılar.

Saygı duruşu ve sinevizyon gösterimiyle devam eden genel kurul programında Birleşik Metal-İş Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer'in ardından konuklar söz aldı. Şube sekreteri Kadir Acar'ın, görevi kendi isteğiyle bıraktığını açıkladığı konuşması salonda alkışlarla karşılanırken Gebze Sendikalar Birliği Sözcüsü ve Çelik-İş Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç, EMEP Darıca İlçe Başkanı Hasan Atıklı'nın yanısıra düzen partisi CHP'nin Gebze ilçe yöneticisi de kürsüyü kullandı.

Schneider temsilcisi konuşurulmadı

Konuşmalar arasında söz alan Serdaroğlu, kongreyi delegelerle yaptıkları vurgusunu sürdürürken konuk konuşmaları bölümünde kürsüden söz almak isteyen Schneider Elektrik Temsilcisi'ne de söz hakkı verilmedi. Temsilci, tepki göstererek salonu terk etti. Genel kurula katılan GEA direnişçileri adına söz alan işyeri temsilcisi **Ali Şengül**, aylardır sürdürdükleri direnişlerinin bugüne nasıl geldiğini özetleyen bir konuşma yaptı. Petrol-İş ve Nakliyat-İş yöneticileri de genel kurula gelen konuklar arasındaydı.

İki listenin yarıştığı genel kurulda, delegelerin söz aldığı bölümde 32 delege kürsüyü kullandı. Yönetime aday olan alternatif listeyi destekleyen delegelerin yaptığı konuşmalarda, şubenin son 2 dönemlik pratiği masaya yatırıldı. Mevcut şube başkanı Erdoğan Özer başkanlığındaki listeyi destekleyenler kuru konuşmalar yaparken Engin Kulu başkanlığındaki alternatif listeye destek veren delegeler ise değişim ihtiyacına vurgu yaptılar.

Delege konuşmaları Yücel Boru İşyeri Temsilcisi **Dilek Başbüyük**'ün kürsüden söz almasıyla başlarken Özer başkanlığındaki listede asil yönetim kurulu adayı olarak yer alan Areva Temsilcisi **Gökhan İmamoğlu**'nun konuşmasıyla devam etti. İki temsilci de Özer başkanlığındaki listeyi destekleme çağrısında bulundu.

Genel kurulda kürsüyü en fazla kullanan Kroman Çelik işçileriydi. Kroman delegesi **Özgür Balcı**, MESS Grup TİS sericinde ortaya koydukları kararlılığa ve sergilenen mücadeleye rağmen bu süreçten sonra yalnız bırakıldıklarını, sendika yöneticilerinin 9 aydır fabrikaya uğramadıklarını dile getirdi. Balcı, MESS sürecinde kendilerine destek verdiği için işten atılan taşeron firma işçisinin bugün

genel kurul salonuna alınmamasını ise eleştirdi. Balcı'nın konuşması salondan büyük alkış aldı.

17 yıllık Kroman işçisi **Mustafa İfrit** ve Schneider Elektrik delegelerinin konuşmalarıyla devam eden delege konuşmalarında Kroman işçisi **Selçuk Demir** ise, şubenin faaliyet raporunu göstererek, MESS sürecinde greve çıkan tek fabrika olarak Arfesan'ın yer almasına yönelik tepkisini dile getirdi. O kadar mücadele vermesine rağmen Kroman'ın adı niye geçmiyor? diye soran Demir'in ardından Bosal Mimaysan delegesi **Erdoğan Gürel**, genel kurul süreçlerinin geçmiş 4 yılın muhasebesinin yapıldığı önemli süreçler olduğunu hatırlattı. Sınıf mücadelesini merkezine alan insanları seçmek için toplandıklarını söyleyen Gürel, geride kalan 4 yıllık süreçte bazı fabrikaların kaybedildiğini ve bu durum sorgulanmazsa genel kurulun hiçbir şey ifade etmeyeceğini dile getirdi. Sendikal faaliyetin meslek haline getirilmesini eleştiren Demir'in konuşmasını **Bosal İşyeri Baştemsilcisi** Mehmet Gaddar'ın konuşması izledi. Sermayenin kıdem tazminatı saldırısına değinen Gaddar, işçi sınıfını temsil ettiğini iddia eden uzlaşmacı anlayışları hedef aldı. Bu tablonun böyle devam etmesi durumunda işçi sınıfının kaybedeceğini sözlerine eklen Gaddar, işçilerin gerçekten örgütlü olmadıkları ve kağıt üzerinde örgütlü oldukları için mücadele edemediklerini dile getirdi. "4 yılı kaybettik. Koskoca 4 yılı daha mı kaybedeceğiz" diyerek delegelere seslenen Gaddar değişim ve mücadeleciler bir yapı için yola çıktıklarını söyledi. Gebze bölgesinde Türk Metal, 3. şubesini açarken aradan geçen 12 seneye rağmen sendikalarının üye sayısının yerinde saymasını eleştiren Bosal delegesi, Bosal'daki örgütlenme sürecinde kazandıkları olumlu özellikleri sendikaya taşıma hedefinde olduklarını vurguladı. Gaddar'ın yoğun alkış alan konuşması "İşçiler birleşin sendikanıza yerleşin" sözleriyle sona erdi.

"Temsilcilerin söz alamadığı bir genel kurul sarıdır"

Delege konuşmaları **Yücel Boru**'dan Deniz Kalem ve **Makina Takım**'dan Fehmi Elmacı'nın Özer başkanlığındaki listenin desteklenmesi yönündeki konuşmalarıyla ilerledi.

Sarkuysan delegesi **Selçuk Çiftçi**, yıllarca aidat ödeyen delegelerin halen daha kurullara alınmadığı ve temsilcilerin söz alamadığı bir genel kurulun ya sarı olacağını ya da sarıya çalacağını dile getirdi.

ÇEL-MER, Mutaş-Legrand'da işten atılan kadroların neler yaptıkları sorusunun cevaplanmasını isteyen Çiftçi, mevcut şube yöneticilerinin işçilere yönelik "bunlara oy vermeyin. Dinden çıkarsınız" söylemlerini eleştirdi. Kadro sorununa dikkat çeken Çiftçi, kendilerinin bu sendikanın gerçek kadrosu ve militanı olduklarını, bundan sonra da böyle olmaya devam edeceklerini sözlerine ekledi. Önceki genel kurul sürecinde şimdiki şube yönetimine muhalif olan **Arfesan İşyeri Temsilcisi** İbrahim Dil ise Kroman'ın temsilcilerini MESS sürecinde fazla mesailere kalmakla suçladı.

Akkardan delegesi Murat Buzdere de, kriz sürecinde yaşanan işçi kıyımı ve MESS Grup TİS sürecinin özeleştirisini yapmaya çalıştı. Buzdere, kriz sürecinde yaşanan işten atmalara karşı tepki gösterilmemesinin asıl nedeninin mücadeleciler sendikal anlayıştan kopuşun bir sonucu olduğuna işaret etti. Grev sürecini yeterince iyi öremediklerini dile getiren Buzdere, kendisinin de bu süreci iyi yönetemediği için temsilcilikten düştüğünü ifade etti.

Delege konuşmaları bölümünde kürsüden söz alan tek kadın işçi ise **Bufer Legrand** delegesi Zuhale Seçkin'di. Legrand'da patron ve sendika arasındaki anlaşmayla yetki sürecin öncesinde sendikaya üye yapıldığını, bunun hemen ardından işçilerin sendikadan istifaya zorlandığını belirtti. Bu duruma

yıllardır göz yumulmasını eleştiren Seçkin, işten atılan Legrand işçilerini ise kongrenin gündemine taşıyarak iki kadın işçiye sahip çıkılmadığını dile getirdi.

ÇEL-MER işçileri ihanetin hesabını sordu

Dostel Makine delegesi Selçuk Balcı da, şubenin son 4 yılda yaşadığı kayıplara dikkat çekti. "Kriz geldi işverenler saldırdı" söyleminin arkasına sığınılmaması gerektiğini dile getiren Balcı, 4300 işçinin emeğinin 3 profesyonel yöneticinin tasarrufunda olmasını eleştirdi. ÇEL-MER, Akkardan ve Legrand'ı yalnızlaştırdıklarını söyleyen Balcı, deneyimli ve mücadeleciler kadroların önemine değindi. Delege konuşmalarının sonraki bölümü ise iki listenin adaylarının kürsüden söz almasıyla devam etti. Bu bölümde Engin Kulu başkanlığındaki listeden şube sekreteri olarak aday olan Mustafa Tozkoparan ile Şube Mali Sekreteri aday Yusuf Rışvan söz alırken Özer başkanlığındaki listeden ise Şube Sekreteri aday Necmettin Aydın ile Şube Mali Sekreteri Ali Gündüz söz aldılar. Genel kurulun son konuşmaları ise şube başkanlığına adaylıklarını koyan Erdoğan Özer ve Engin Kulu'ya verildi.

ÇEL-MER işçilerine engel

Listelerin açıklandığı sırada salonda bulunan ve konuşmak için söz alan ÇEL-MER işçileri ise divan başkanı Adnan Serdaroğlu tarafından engellendi. "Yaşadıklarımızı herkes bilsin. Kendimizi ifade etmek istiyoruz" diyen ÇEL-MER işçilerinin, yaşadıkları ihanetin hesabını sorma girişimleri divan tarafından engellendi. ÇEL-MER işçilerine salondan yoğun alkış gelirken, kendilerine söz hakkı tanınmayan işçiler kongreyi protesto ederek salondan ayrıldılar.

Adaylar konuştu

Alternatif listenin yönetim kurulu adaylarının konuşmaları ise genel kurul salonunu hareketlendirdi. Bu listeye destek verdikleri görülen 80 kişilik bir delege kitlesi ile bağımsız bir duruş sergileyen bir grup delege, Tozkoparan, Rışvan ve Kulu'nun konuşmalarını coşkulu sloganlar ve alkışlarla karşıladılar. **Mustafa Tozkoparan**, sınıf sendikacılığı anlayışıyla yola çıktıklarını ve işçileri birleştirecek olan tek şeyin sınıf mücadelesi olduğunu dile getirdi.

Bosal delegesi **Yusuf Rışvan** ise, şimdiye kadar üzerine aldığı tüm görevleri layıkıyla yerine getirdiğini ve yapamayacağı bir görevi de üzerine almayacağını söyledi. Sınıf sendikacılığı anlayışına ve mücadeleciler bin anlayışa ihtiyaçları olduğunu sözlerine ekleyen Rışvan, alternatif listeye destek çağrısında bulundu.

Eleştirileri duymazdan geldiler

Özer'in listesinden aday olan **Yücel Boru** delegesi Ali Gündüz de, eleştirilere yanıt verdi. Kadro

sorununun arkasına sığınan Gündüz, MESS sürecindeki pratiklerinden övgüyle söz ederken ilk işlerinin, 2012-2014 Grup TİS sürecine hazırlanmak olduklarını dile getirdi.

Şube Sekreteri aday Necmettin Aydın ise, ortada bıraktıkları ÇEL-MER, Mutaş gibi direnişlerden övgüyle söz ederken genel kurul boyunca yöneltilen eleştirileri ise ıskaladı.

Şube başkanlığına aday olan Kroman delegesi **Engin Kulu** ise, farklı bir listeyeyle yönetime aday olmalarının nedeninin, tabanın isteği olduğunu söyledi. "Bir sendika bu hale ancak böyle getirilir" diyerek yönetime geldiklerinde tabanı bütün karar alma mekanizmalarına dahil edeceklerini ifade etti. İnsanlarla ilişkilerine kongre hesapları üzerinden bakmayacaklarını vurgulayan Kulu, denetime açık olacaklarına söz verdi.

Şube Başkanı **Erdoğan Özer** ise, eleştirilere yanıt vermek üzere yaptığı konuşmasını genel bir çerçevede ve hatırlatmalarla geçirdi. Kendilerine alternatif olanların hepsinin kendi dönemlerinde yetişen kişilerin olmasının onları gururlandırdığını belirten Özer, bu durumun, doğru işler yaptıklarını gösterdiğini sözlerine ekledi.

Genel kurulun kapanış konuşmasını ise Genel Başkan **Adnan Serdaroğlu** yaptı. Kapitalizme karşı mücadele çağrısı yapan Serdaroğlu, dünya çapındaki halk hareketlilikleri ve eylemleri örnek gösterdi. Şimdiye kadar sınıf sendikacılığı anlayışından ayrı hareket etmemeye çalıştıklarını dile getiren Serdaroğlu'nun konuşması salondaki delegeler tarafından alkışlarla karşılandı.

Konuşmaların ardından yapılan seçimlerde ise Erdoğan Özer başkanlığındaki liste 81 oya karşılık 125 oyla seçimleri kazandı.

Genel kuruldan notlar:

- Salonun çeşitli kısımlarında "Kıdem tazminatıma dokunma", "Birlik, mücadele, dayanışma", "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" pankartları dikkat çekti.

- Dışarıda devrimci işçiler genel kurul salonuna alınmazken Yeni Dünya İçin Çağrı Dergisi'nin içeride stand açması ve genel kurul süreçleriyle ilgili bildiri dağıtması dikkat çekti.

- Alternatif liste dışarıda olanlara sessiz kaldı. Farklı illerden gelen şube yöneticileri ile genel merkez yöneticileri MİB ve BDSP çalışanları önünde etten duvar örerken içeride ise düzen partilerinin temsilcilerinin kürsüyü kullanmalarına izin verildi.

- Genel kurulun başladığı saatlerde içeriye girişleri engellenen Legrand işçileri daha sonra ise genel kurul salonuna giriş yaptılar.

- Genel kurulda yapılan konuşmalar içerisinde Birleşik Metal-İş ve DİSK'in merkez genel kuruluna yönelik herhangi bir vurgu yapılmadı.

- İçeriye alınmayan devrimci işçiler "Bürokratlar defolsun sendikalar bizimdir!", "Kahrolsun sendika ağaları!" sloganlarını attılar.

Bürokratlar sendikanın değerlerine kara bir leke sürdü...

Hesap sormaya çağırıyoruz!

Birleşik Metal yöneticileri, Gebze Genel Kurulu'nda DİSK'in ve Birleşik Metal'in değerlerine kara bir leke sürdü. Genel kurul salonunu, aralarında sendika üye ve temsilcilerinin de bulunduğu devrimci işçilere kapattı. Böylelikle en gerici sendikalarda dahi az rastlanan bir uygulamaya imza attı. Bu kadarı, sendikayı mesken tutmuş bu bürokrat takımının işleri nereye vardırıldığının somut ve çarpıcı bir kanıtı olmuştur.

DİSK'in ve Birleşik Metal'in tarihinde eş az rastlanır bu uygulamaya imza atanların, bırakalım sınıf sendikacılığı iddiasını, ilerilik iddiaları dahi lafta kalmaya mahkumdur. Bunların bu tür iddialarının zerrece bir inandırıcılığı kalmamıştır.

Devrimci işçilerin genel kurul salonuna girmesini engelleyenler, seceresi işçi sınıfına yönelik işlenmiş suçlarla dolu olan düzen partisi CHP'ye ise genel kurul kürsüsünü sonuna kadar açtılar. Bu da onların kimliklerini ve konumlarını olduğu gibi göstermiştir.

Devrimcileri ve devrimci metal işçilerini genel kurula sokmamak için etten barikat kuranlar, demek ki Birleşik Metal'i babalarının çiftliği sanıyorlar. Bu sendikanın ilk temellerinin atılmasından bugünlere getirilmesine kadar her anında, her sürecinde ilerici-devrimci işçilerin emeği-alınları-kanı var. Bu sendika bürokratlara değil her şeyiyle işçi sınıfına, herkesten önce de devrimci metal işçilerine aittir. Bunun için sendikayı babasının çiftliği gibi yönetmeye ne kimsenin hakkı vardır, ne de bunu yapmak onların haddinedir.

Birleşik Metal ve DİSK'in geçmişinde gerilimler, iç mücadeleler, yönetime karşı tabandan ortaya çıkmış tepkiler her zaman vardır. Fakat hiçbir genel kurulun devrimcilere ve devrimci işçilere kapatıldığı görülmuş duyulmuş şey değildir. Ancak Birleşik Metal'i babalarının çiftliği sanan bu bürokratlar bu kadarını da yapabildiler. Bu kara lekeyi Birleşik Metal'e ve DİSK'e, onların can bedeli mücadelelerle yaratılmış değerlerine bulaştırdılar.

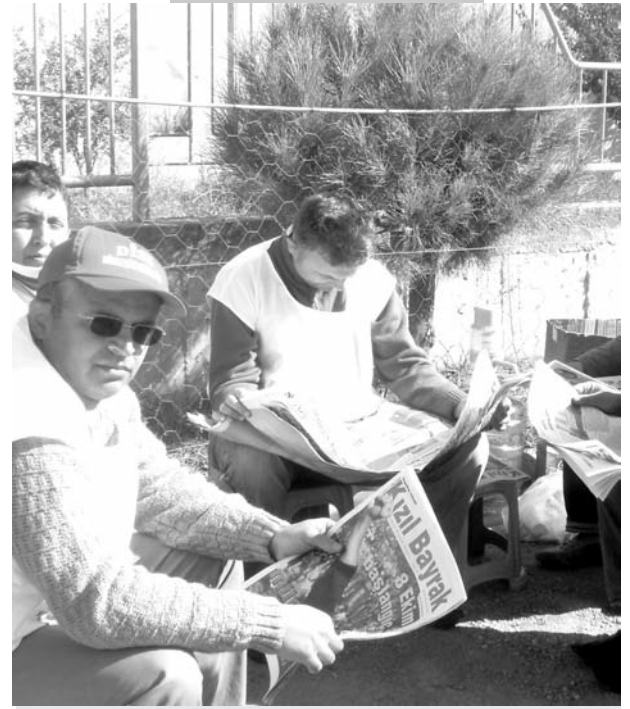
Elbette onlar bu pervasızlığı, karşılarında metal işçilerinin onları aşacak bir örgütlü güç

ortaya koyamamasından alıyorlar. Ama bu davranışları rahatlıktan değil korkudandır. Eleştirilmekten, hesap sorulmasından, sendikal pratiklerinin sorgulanmasından korkuyorlar. Çünkü secereleri kabarık. ÇEL-MER'de, Legrand'da, Akkardan'da, Mutaş'ta ve daha nice fabrikada yüzlerce işçinin mücadelesini kırdılar, onları yarı yolda bıraktılar. O ÇEL-MER ki, Türkiye işçi sınıfının yakın dönem tarihi içerisinde görülmedik derecede büyük bir direniş ortaya konularak kazanılmış bir mevziydi. İşte bu mevzinin patron-polis işbirliğiyle düşürülmesi karşısında kıllarını kıpırdatmayanlar, bugün ÇEL-MER işçisini susturmak için barikat kurdular. Amaçları ihanetlerin hesabının sorulmaması, sorgulanmaması ve üzerine gidilmemesiydi. Öyle ki, devrimcileri ve devrimci işçilerin genel kurula sokmamak için "Delegeler ve davetliler dışında kimsenin genel kurul salonuna alınmayacağı" yönünde bir de divan kurulu kararı alan bürokratlar, gerekçe olarak da "Genel kurulun seyrini etkileyeceği" iddiasına dayandılar.

Tüm bunlar olurken, bu bürokratların karşısına muhalefet olarak ortaya çıkanlar da bu barikata seyirci kaldılar, böyle bir şey olmamış gibi davrandılar. Bu tutumlarıyla da Birleşik Metal'in ve DİSK'in bu biçimde kirletilmesinin sorumluluğuna ortak oldular. İlkesiz ve tutarsız davrandılar, muhalifliklerinin de sınırlarını gösterdiler. Böyle bir muhalefetin mücadele ve sendikal demokrasi adına söyledikleri samimiyetten yoksundur, güdüktür ve göstermeliktir.

Metal İşçileri Birliği, sendika bürokratlarınca sergilenen bu pervasızlığı kınamakta, tüm ilerici ve devrimci sınıf güçlerini Birleşik Metal ve DİSK'in değerlerine sahip çıkmaya, bu bürokratlardan hesap sormaya çağırılmaktadır. Çünkü bu tür bir bürokratik yozlaşmanın ürünü olan tutumlar mahkum edilmeden sendikalar işçi sınıfının mücadele mevzileri haline getirilemeyecektir. Bu yapılmadan, bürokratların onyılların birikimi olan değerlere sürdüğü kara lekeden de kurtulmak mümkün olmayacaktır.

Metal İşçileri Birliği
17 Ekim 2011

İmpo'da direniş sürüyor

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan İmpo Motor işçilerinin İzmir-Torbalı'da bulunan fabrika önündeki direnişleri sürüyor.

Patron tarafından görüşmeye dönük henüz herhangi bir adım atılmış değil. Geçen hafta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan gelmesi beklenen yazı henüz gelmiş değil. Görüştüğümüz işçiler mücadelede kararlı olduklarını ve patronun oyalamalarının onları yıldıramayacağını belirttiler.

Son bir hafta içerisinde bazı gelişmelerin de yaşandığı fabrikada patronun yeni ayak oyunları devreye sokuldu. Daha önce işten çıkarılan 6 işçinin 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 17. maddesine dayanarak (işlerin azalması) işten çıkarıldığını bildiren patron, İŞ-KUR'a ise işçileri iş kanununun 25/2 maddesine dayanarak çıkarıldığını bildirmiş. Ayrıca 1 işçinin daha, iş kanununun 25/2 maddesinden çıkışı verildi. O da direniş alanındaki yerini aldı. Fabrika kapısında direnişlerini sürdüren 7 işçi, tüm işçilere birlik olma çağrısı yapıyorlar.

Direnişteki İmpo Motor işçileri, 23 Ekim Pazar günü Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu tarafından düzenlenecek olan "Kıdem Tazminatı Forumu"nda kürsüyü kullanarak mücadeleye dair sözlerini söylemeye davet edildiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

AC Elektrik'te işçi kıyımı

Tekirdağ'da kurulu AC Elektrik'te sendikalaşma nedeniyle işçi kıyımı yaşanıyor. Fabrikada Türk Metal Sendikası'nda örgütlenmek için girişimlerde bulunan işçilerden 8'i atıldı. İşten atılmaların önümüzdeki günlerde devam edeceği belirtiliyor.

Türk Metal Sendikası Çorlu Şube Başkanı tarafından yapılan açıklamada, örgütlenme çalışmalarının yürüdüğü fabrikada, durumdan kuşkulanan patronun önce işçilere yönelik baskı uyguladığı, ardından da bir gün arayla toplam 8 işçiyi işten çıkardığı bildirildi.

Savranoğlu işçileri İzmir'e döndü

Sendikal örgütlenme mücadelesini baltalamak için kendilerini önce Tuzla'ya sürgüne gönderen ardından da işten atan Savranoğlu patronu hakkında adliyeye suç duyurusunda bulunan Deri-İş üyesi işçiler, Savranoğlu Ailesi'nin Taksim'deki evinin önünde eylem yaptılar. 13 Ekim günü Türk-İş'e bağlı sendikalar tarafından ziyaret edilen direnişçi işçilerin mücadelesi İzmir'de devam edecek.

Deri işçilerine destek

Türk-İş'e bağlı 10 sendikanın oluşturduğu Sendikal Güç Birliği Platformu bileşeni sendikalar Tuzla'da mücadelelerini sürdüren Kampana ve Savranoğlu Deri işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdi. Ziyaret sırasında konuşan Platform Sözcüsü ve Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, emekçilere karşı her türlü saldırının uygulayıcısı hükümetin bölge halklarına dönük kirli hesaplarını teşhir etti. Füze kalkanının korunmak için değil saldırı amaçlı kurulduğunu ve bu ülkedeki emekçiler başta olmak üzere Ortadoğu'da baskı ve sömürüye başkaldıranların karşısına yine bu füzelerin çıkarılacağını belirtti. Konuşmaların ardından, yurt dışından Kampana işçilerinin direnişine destek amacıyla gelen mesajlar okunarak eylem sonlandırıldı.

Patrona suç duyurusu

Kampana Deri'de 13 Ekim sabahı işten atılan Deri-İş Sendikası üyesi 38 işçi, Savranoğlu patronu hakkında suç duyurusunda bulundular.

İşçiler patron tarafından maruz kaldıkları hakaretler, iş ve çalışma hürriyetinin engellenmesi, sendikal hakların kullanılmasının engellenmesi ve fabrikadaki mobing uygulaması nedeniyle Tuzla Adliyesi'ne şikayet dilekçelerini verdiler.

Tuzla'daki direniş alanından ayrılarak Tuzla Adliyesi'ne gelen işçiler sendika avukatları tarafından hazırlanan şikayet dilekçelerini adliyeye sundular.

Eyleme BDSP'liler de destek verdi. Direnişteki Kampana işçilerinden bazılarının da yer aldığı eylem boyunca "İşçiler sürgünde anayasa nerede!" sloganı atıldı.

Patrona uyarı

İşçiler Savranoğlu Ailesi'nin Taksim Gümüşsuyu'ndaki evinin önündeydiler. Savranoğlu ve Kampana'da yaşanan emek düşmanlığını "Savranoğlu'nun komşularına anlatmak için geldiklerini" belirten işçilerin, evin önüne geçmesi polis tarafından engellendi.

İşçilerin yürüyüşüne engel olan kolluk güçleri direnişçi işçileri ve sendika yöneticilerini evin bulunduğu sokağın girişinde barikat kurarak

durdurdular.

Barikat önünde yapılan açıklamada ilk sözü alan Kampana Deri işçisi Dilek Göl, sendikalaştıkları için işten atıldıklarını ve direndiklerini söyledi. Patronun taşeron çalıştırmasına, asgari ücretle çalıştırma, çay ve servis hakkının verilmemesine karşı sendikalaştıklarını ifade eden Göl, tek "suç"larının bu olduğunu belirtti. Bugün Savranoğlu Ailesi'nin önüne gelerek patronu uyardıklarını söyleyen Göl, bu uyarı dikkate alınmazsa Savranoğlu'na ait mağazaların önünü eylem alanına çevireceklerini duyurdu.

"Ortada bırakıldık"

İzmir Menemen'den Tuzla'ya sürgün edilen Savranoğlu işçilerinden Hüseyin Denizkaya ise Menemen'den eşlerini, ailelerini ve çocuklarını bırakarak geldiklerini hatırlattı. Denizkaya, zorlukların kendilerini yıldıramayacağını ifade etti.

Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binali Tay ise, işçilerin anayasal hakkı olan sendika hakkının patron tarafından tanınmadığını söyledi. Bu hakkı kazanana kadar mücadele edeceklerini dile getiren Tay, Savranoğlu patronunun yaptığı hukuksuzluğu ve emek düşmanlığını komşularına anlatmaya geldiklerini söyledi. Burada yapılan konuşmaların ardından Kampana ve Savranoğlu işçileri patronun evinin önünde oturma eylemi başlatarak buradan ayrılmayacaklarını söyleyerek patrona tepki gösterdiler.

İşçiler, sendika yöneticileriyle yaptıkları görüşmelerin ardından oturma eyleminden vazgeçtiler. Taksim Meydanı'na yürüyen işçilere destek veren Uluslararası Metal Kimya Sendikası (ICEM) Basın ve Kampanya Sorumlusu Dick Blin, Savranoğlu ve Kampana işçilerinin yaşadığı sorunların çözülmesi için yurtdışındaki çeşitli şirketlere baskı uygulayacaklarını dile getirdi.

İşçiler geri döndü

İstanbul'a "sürgün" getirilen Savranoğlu işçileri, direnişlerini İzmir'de sürdürmek için geri döndü. Uğurlama için sanayi bölgesindeki fabrikalarda çalışan işçiler, öğle arasında fabrikalarından direniş çadırının bulunduğu Kampana Deri önüne yürüdü. İzmir'den gelen işçiler adına Mustafa Kuruoğlu, "Tuzla'ya değil Rusya'ya gideriz diyerek yola çıktık. Bizi yıldırılmayan patron yeni yollara başvuruyor. Kapatıldığı fabrikayı başka isimle açarak, başka işçileri işe alıyor. Biz patronun bu kirli oyunlarını boşa çıkarmak için İzmir'de direnişimizi sürdüreceğiz" dedi. Kuruoğlu, başta işçiler olmak üzere tüm emek dostlarına gösterdikleri dayanışmalarından dolayı teşekkür etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://kizilbayrak.org>

Çukurova Kargo'da direniş

Adana'da bulunan Çukurova Kargo'da çalışan 35 işçi, patronun sendikal örgütlülüğe dönük saldırısına karşı 17 Ekim günü işyeri önünde direnişe geçti.

Çukurova Kargo'nun sahibi olan Kemal Çelik, Hacı Bektaş Veli Derneği'nde başkanlık yapmış ve kendisini çevresine solcu-demokrat olarak tanıtan bir kişi. Fakat kurduğu paravan şirket aracılığıyla işçilerin örgütlenmesinin önüne geçmeye çalışıyor. İşçilerin 27'sini bu şirketin hissedarı olarak gösteren Çelik, işçileri Bağ-Kur'lu yaparak örgütlülüğü parçalamak istiyor. İşyerinde sigortalı görünen işçi sayısı ise sadece 10.

Çukurova Kargo patronunun bu uygulamasına karşı işçiler işbaşı yapmayarak tepkilerini gösterdiler. TÜMTİS üyesi olan işçiler sendikalı olarak işe dönme mücadelesi veriyorlar.

"İşçiler Bağ-Kur'lu gösteriliyor"

Eylemin ikinci gününde görüşlerini aldığımız **TÜMTİS Adana Şube Başkanı Halil Çekin** şöyle konuştu: *"Çukurova Kargo'da daha öncede sendikalaşma çabamız oldu. 2 kez örgütlenmek için girişimimiz oldu. İlk olarak 96-97'lerde ve son olarak da birkaç yıl önce. İşveren işçileri kandırarak, korkutarak sendikalaşmamızın önüne geçti. Ancak bu kez sendikalı olmayı kabul eden arkadaşlarımız direnişe geçti. İşveren yine işçilerin sendikalı olmalarını engellemek için çabalamakta. İşçilerin evlerini dolaşıp beşer milyar teklif edilmekte. Ayrıca kurduğu İmece adlı taşeron şirketle de işçilerin örgütlenmesinin önüne geçmekte. İşçiler bu taşeron firmaya %1'le hisse sahibi yapılmış. İşçiler böylece Bağ-Kur'lu gösteriliyor."*

"Bu yoldan dönüş yok"

Uzun yıllardır çok zor şartlarda çalışmak zorunda bırakılan ve sendikalı olmanın neredeyse imkansız olduğuna inandırılan işçilerin bu eylemlilikle birlikte kararlılıkları da artmış durumda. Direnişle ilgili düşüncelerini aldığımız işçiler durumu şöyle ifade ediyor:

"Bizim burada çalışma koşullarımız sabah saat 07.30 gece 21-21.30. Biz bu çalışma saatine bir düzenleme getirmek istiyoruz. Çalışma koşullarından kaynaklı ailemizle, çocuklarımızla bile zaman geçiremiyoruz. Bir de Çukurova Kargo sahibi 'Tunceliliyim, demokratım, ilericiyim' diyen biri. 11 yıldan beri çalışıyorum Kemal Çelik'i ilk defa görüyorum. İşçilerle hiçbir diyalogu yok. Yakın çevresi dışında hiç kimsenin ismini bilmez. Şu anda yaklaşık 30 kişi eylemdeyiz. İçerde 20 kişi çalışıyor. Bir de hayali bir kargo var. Adı İmece. İşçiler buraya %1 payla hissedar yapılmış. Biz kararlıyız. Biz bu yola çıktık. Bu yoldan dönüş yok. Sonuna kadar direneceğiz."

İşçilerin sabahtan akşama kadar Çukurova Kargo karşısında bekleyişleri sürerken, demir parmaklıklarda "Yaşasın sendikal mücadelemiz - Çukurova Kargo işçileri - TÜMTİS Adana Şubesi" ozaliti asılı. Ayrıca TÜMTİS'in örgütlü olduğu yerlerden de işçiler, direnişi ziyaret ediyor. Yine Kemal Çelik'in sahibi olduğu Mega Çukurova'dan TÜMTİS üyesi işçiler de direnişle sınıf dayanışmasını yükseltiyor.

Kızıl Bayrak / Adana

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygısız:

“İşçi sınıfı üzerindeki baskı ve sömürü artacak”

Sermaye örgütlerinin isteği doğrultusunda AKP hükümeti tarafından hazırlanan Ulusal İstihdam Stratejisi işçi sınıfı ve emekçiler açısından büyük tehlikeler barındırıyor. Esneklik ve güvencesizlik anlamına gelen bu saldırı dalgasının içeriği ve yaratacağı sonuçlar üzerine DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası’nın TİS Uzmanı İrfan Kaygısız ile konuştuk.

- Esneklik uygulamaları yıllardır sınıfın gündeminde ve bir dizi yasayla da bu konuda önemli bir mesafe alındı. Çıkarılacak bu yeni yasalar esnekleştirme sürecinde nasıl bir işlev görecek, çalışma düzeni daha ne kadar esnekleştirilecek?

Çalışma yaşamında oldukça köklü değişikliklerin yaşandığı bir sürece giriyoruz. Bunlar, sendika yasalarındaki değişiklikler ile doğrudan iş yaşamına ilişkin değişiklikler olmak üzere iki başlık altında toplanabilir. Çalışma yaşamına ilişkin değişikliklerin niye şimdi ve niye AKP tarafından hayata geçirildiğine bakarken sermayenin özellikle 2000’ler sonrası yeniden başka bir forma büründüğünü ve iç yapısında önemli bir değişiklik yaşandığını tespit etmek gerekiyor. Çünkü sonraki bütün değişiklikler kapitalizmin kendi iç yapısındaki değişimle birlikte ele alınmalı. Ticaret ve mali ağırlıklı sermaye yapısı 2000’li yıllarla birlikte daha üretken ve yatırımcı bir sermayeye dönüştü ve sermaye cephesinde ciddi bir birikim sözkonusu. Dolayısıyla kimi çevrelerin iddia ettiği gibi mali ağırlıklı bir sermaye yapısıyla karşı karşıya değiliz. Çok ciddi birikimi olan ve Türkiye sınırlarını da aşan, çeşitli ülkelere yatırım yapan üretken bir sermayeyle karşı karşıyayız.

Bunu aynı zamanda kimi siyasal gelişmelerle de bağlantılı olarak ele almak mümkün. Örneğin, Türkiye’nin son yıllarda Ortadoğu’da veya başka bölgelerde küresel aktör olması ya da emperyal heveslerinin olması sadece Başbakan’ın ya da hükümetin kahramanlığıyla açıklanamaz. Bu aynı zamanda sermayenin birikimi nedeniyle yeni pazarlar açma ihtiyacının ifadesidir. Türkiye’ye giderek sığmayan ve uluslararasına da açılmak isteyen bir sermaye yapısı ve birikimiyle karşı karşıyayız. AKP, diğer ülkelerle rekabet konusunda Türkiye sermayesinin elini güçlendirmeyi hedefliyor. Rekabet dediğimiz zaman kimi maliyetlerin (işçi ücretlerinin, işçilik maliyetinin azaltılması) kısılması sermayeyi rahatlatacak ve elini güçlendirecek, hem içerde hem de dışarda uluslararası sermaye gruplarıyla rekabetini sağlayacak. Çin çalışma modeli diye kavramlaştırılan çalışma biçiminin Türkiye’ye tesis edilmesinin arkasındaki iktisadi ve politik mekanizmanın bu olduğunu görmemiz lazım. Bunlar uzun zamandır gündemde olan talepler. AKP de bu dönemde, 12 Haziran seçimlerinden güçlü çıkması ve işçi sınıfının siyasal ve sendikal örgütlerinin de zayıf olması nedeniyle tüm bunları hayata geçirmek istiyor.

Seçimler sonrasında gündeme gelmesinin üç ana nedeni var. Birincisi, kriz döneminden çıkış süreciyle birlikte, kriz döneminde fiilen hayata geçirilen uygulamaların hukuki alt yapısının oluşturulmasına çalışıyor. Bununla birlikte tartışılmakta olan Avrupa

Sermayenin denetimi ve baskısının artacak olması işçiler açısından bakıldığında da hem çalışma koşulları itibariyle ücretler başta olmak üzere bir düşmeye yol açacak ve sermayeye daha fazla teslimiyet ve bağımlılık sözkonusu olacak.

devletlerinin iflasi, Avrupa krizi ve Türkiye’nin de bundan etkilenme potansiyeli taşıması aynı zamanda yeni yapılacakların da meşrulaştırılmasını sağlayan faktörlerden bir tanesi. İkinci faktör olarak, hükümetin seçimlerden güçlü çıkması ve üçüncü faktör olarak da bir bütün olarak emek hareketinin hem siyasal hem de sendikal örgütleri açısından bakıldığında da zayıf olması. Özellikle Türk-İş üzerinden bakıldığında sendikal hareket üzerindeki denetimin de daha yoğunlaşmış olması.

Türk-İş bürokrasisinin AKP’ye teslim olmuş olması da bütün bunları kolaylaştıran unsurlar arasında yer alıyor. AKP, bunları görerek bütün yapılacak düzenlemelere hükümet programında yer verdi ve fiili adımlar atmaya başladı. Burada bir tek sendika yasaları bunun dışında yer alıyor.

“İşçi sınıfı üzerindeki hegemonya artacak”

- Esneklik çalışma düzeninde nasıl bir sonuca yol açacak?

Tüm düzenlemelerin temeli esneklik ve güvencesizliktir. Esnekliğin ikili işlevinden bahsetmek mümkün. Birincisi, maliyetleri çok azaltıcı bir yanı. İkincisi, işçi sınıfının sermayeyle olan ilişkisindeki bütün denetimin sermayenin lehine güçlenmesi; dolayısıyla emeğin denetim altına alınmasıdır. Sermayenin işçi sınıfı üzerindeki hegemonyasının artması ve onun baskı ve sömürsünün daha da artmasını beraberinde getiren bir gelişmeyle karşı karşıya kalacağız.

Sermayenin denetimi ve baskısının artacak olması

işçiler açısından bakıldığında da hem çalışma koşulları itibariyle ücretler başta olmak üzere bir düşmeye yol açacak ve sermayeye daha fazla teslimiyet ve bağımlılık sözkonusu olacak. Bu da kendiliğinden örgütsüzlüğü derinleştiren sonuçlar üretecek. Çalışma yaşamına ilişkin en köklü değişikliğin ne zaman olduğuna bakıldığında 2003 yılındaki İş Kanunu değişikliğini görürüz. 2003 yılındaki değişikliği de 2001 kriziyle bağlantılı olarak ele almak gerekiyor. 2001’de işçi sınıfının o dönemki güçsüzlüğü nedeniyle sermayenin işçi sınıfını denetim altına alıp terbiye etti ve fiziki uygulamaları 2003’te yasa maddeleri haline getirdi. Şimdi kalan taleplerini bu dönemde hayata geçirmeye çalışıyor.

“Esneklik artacak, çalışma ve yaşam koşulları ağırlaşacak”

- Bu düzenlemelerin ana başlığı ise Ulusal İstihdam Stratejisi...

Bu genel görünümün elbette detayları var. Hangi mekanizmalarla hayata geçirileceğinin mekanizmaları var. Buna kaynaklık eden şeyin kendisi ise Ulusal İstihdam Stratejisi’dir. UİS’in tartışıldığı döneme ve hazırlıklarına bakmamız bize ipucu veriyor. UİS, 2009 yılının Aralık ayından itibaren çalışmalarına başlanan bir süreç. O dönem, tam da sermaye örgütlerinin raporlarını açıkladığı bir dönemdi. TÜSİAD, TİSK ve TOBB hem 2009 hem de 2010’da iki tane rapor açıkladı. Birisi birisinin düzeltilmiş haliydi. Birisinin başlığı “Esneklik Konusundaki Ortak Görüş Ve Öneriler”di. Sonra bunu

meşrulaştırmak amacıyla 2010'da "Güvenceli Esneklik Konusundaki Ortak Görüş ve Öneriler" şeklinde düzenlediler. Krizi aşmak için şunların yapılması gerekir diye bir dizi talepte bulundular. O dönemde ÜİS kamuoyuna yansıdığına TİSK Başkanı "Strateji belgesinde yer alanlar bizim taleplerimizin yüzde 70-80'ini karşılıyor" demişti. Bu talepler, sadece sermayenin o dönemki ulusal örgütlerinin talepleri değildi. OECD'nin Türkiye'ye ilişkin yayınladığı 2010 raporunda, yapılması gereken değişikliklerin esneklik temelli değişiklikler olması gerektiği belirtiliyor. Bu rapor, ilk yapılması gereken üç temel düzenlemeden birinin ise kıdem tazminatı olduğunu söylüyor.

2010 raporunun tümü de aslında yine şu anda yapılmaya çalışılan düzenlemelere kaynaklık eden temel metinlerden bir tanesidir. Raporda, Türkiye çalışma yaşamı konusunda çok katı, esnetilmeli, maliyetler aşağı çekilmeli ve bunun için de şunlar yapılmalı diye bir dizi öneride bulunuluyor. Kıdem tazminatı birinci nokta olmak üzere OECD, asgari ücretin yüksekliğinden ve esneklik konusunda Türkiye'nin katılığından söz ediyor, bunları talep ediyor. Sermayenin hem ulusal hem de uluslararası örgütleri çıkar ortaklığı üzerinden çalışma yaşamının diğer ülkelere göre daha katı olduğunu ve daha fazla esnetilmesi gerektiğini söylüyorlar. ÜİS bu bakımdan, adı üzerinde stratejik bir yerde duruyor. Strateji belgesine hükümet programında da açık olarak yer verildi ve orada maddelere atıfta bulunularak hayata geçirileceği net olarak söylendi. Hükümet, programında, "işsizliği kalıcı olarak çözmeyi amaçlayan Ulusal İstihdam Stratejisi'ni kararlılıkla uygulayacağız" dedi. ÜİS'teki temel alt başlıkların kendisi hem esnekliği arttırıcı hem de işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşullarını kötüleştirici bir dizi sonuç ortaya çıkaracak.

Bu anlamda ÜİS'in ana başlıklarına bakıldığında kıdem tazminatı bir tanesini oluşturuyor. Üç tane yeni esneklik biçimi öneriliyor. Bunun ikisi torba kanuna konmaya çalışılmıştı ama o dönemki tepkiler nedeniyle geri çekilen bu düzenleme gündemdeki yerini koruyor. Kiralık işçilik diye ifade edilen özel istihdam büroları konusunda ise bir kanun çıkmıştı. Daha sonra Cumhurbaşkanı teknik nedenlerle, AB yönergesine uyum konusundaki eksiklik nedeniyle meclise geri gönderdi ve bu yasa tasarısı hazır. Hatta geçtiğimiz hafta açıklanan AB ilerleme raporunda da oraya atıfta bulunuluyor ve çıkarılmamasının da bir hata olduğu belirtiliyor. Bunun dışında üretim sürecinde taşeron çalışmasının önünü açan yeni düzenlemeler alt işveren üst işveren ilişkisi açısından daha esnek düzenleme talep ediyor. Şu anda işyerlerinde belirli süreli hizmet akdini ifade eden geçici çalışacak işçiler için sınırlamalar var ve bu sınırlamaların esnetilmesi gerektiği söyleniyor. Bu daha başka bir yasa tasarısında yer almıştı ve ama tepkiler üzerine çıkartılmamıştı. Bu tasarı da hazırda bekletiliyor.

Bölgesel asgari ücret bir başka tartışmayı oluşturuyor. Orada yapılmak istenen de Türkiye'nin NUTS II denen bölgesel yapılanması üzerinden asgari ücretin bu bölgelere tespit edilmesi. Merkezi olarak belirlenecek asgari ücretin bölgelere göre yüzde 20 arttırılması ya da eksiltilmesi diye ifade ediyor. Bunun düşürmeyle sonuçlanacağı çok açık. Özellikle Kürtlerin yoğun yaşadığı illerde yaygın olarak uygulanacak. Türk ve Kürt işçiler arasında çatışma zemini yaratıyor ve sınıfın bir kez daha iş rekabetine girmesine neden olacak. Sadece Kürt işçiler açısından yoksullaşma yaratmakla kalmayacak buradaki işçiler açısından da sonuçlar yaratacak. Nasıl ki sermaye bir gerilim olduğunda Çin'e taşıyım, maliyetlerin daha düşük olduğu ülkeye taşıyım diye baskı uygularken örgütlü yerlere de bu düzenlemenin

yasalaşması sonrasında "o zaman doğruya taşıyorum" diyecek. Dolayısıyla batı bölgelerindeki çalışma ilişkilerinin yeniden esnetilmesi ve ücretlerin düşürülmesinin zeminini sağlamaya çalışacak.

“Mutlak ve görelî sömürü için çalışıyorlar”

- Şu günlerde çalışma saatleri tartışması var. Çalışma saatlerinin uzatılması gerektiği söyleniyor, ama ÜİS içinde de part-time çalışma gibi uygulamalar var. Bu farklılıklar nereden kaynaklanıyor, ne yapmak istiyorlar?

Çalışma saatleri konusunda ciddi bir kafa karışıklığı var. Daha önce Bakan Ali Babacan da Türkiye'deki çalışma saatlerinin uzun olduğunu ve düşürülmesi gerektiğini söyledi. Geçenlerde yine başka bir bakan aynı şeyi ifade etti ve son olarak cumartesi günleri de çalışılması gerektiği yönünde bir açıklama geldi. Çalışma saatleriyle ilgili tartışmayı iki bölüme ayırmak gerekiyor. İlki işçilerle ilgili sonuç doğuran açıklamalar, diğeri ise memurlarla ilgili sonuç doğuran açıklamalar. Daha güncel olarak memurlar açısından baktığımızda söylenen şey cumartesi günleri de çalışılması. Yoksa cumartesi günü işçiler açısından zaten işgünü ve çalışılıyor. İşçiler için çalışma saatleri uzun diye söyleniyor ama memurlar için çalışma saatleri arttırılıyor. Memurlar için, nüfusla orantılı olarak bakıldığında kamuda istihdam artışı için ihtiyaç var. Türkiye'deki kamu çalışanlarının sayısı OECD ülkeleri arasında en düşük ülkelerden birisi. Ancak hükümet cari açık nedeniyle kamuda yeniden memur istihdam etmek istemiyor. Sözleşmelilik üzerinden yürümek istiyor.

Sözleşmelilik de dahil olmak üzere kamuda istihdamı arttırmak istemiyor çünkü bu onlar açısından bir maliyet anlamına geliyor. Bu nedenle kamudaki mevcut çalışanların çalışma sürelerinin uzatılması talebi var. Bu da mutlak sömürüyü arttıran bir gelişme. İşçiler üzerindeki sömürü iki şekilde arttırılabilir. Birincisi, çalışma süreleri uzatılabilir ve bu mutlak sömürü anlamına gelir. Normal çalışma süreleri içerisinde daha yoğun ve esnek çalıştırmayla elde edilebilecek sömürü de görelî sömürü anlamına gelir. Hükümet şu anda ikisini birden yapmaya çalışıyor.

Bu durum bir çelişkiden öte bir projenin iki farklı ayağı anlamına geliyor. Memurlar açısından böyle bir durum varken işçiler açısından bakıldığında Ulusal Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Hükümet, programında, “işsizliği kalıcı olarak çözmeyi amaçlayan Ulusal İstihdam Stratejisi'ni kararlılıkla uygulayacağız” dedi. ÜİS'teki temel alt başlıkların kendisi hem esnekliği arttırıcı hem de işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşullarını kötüleştirici bir dizi sonuç ortaya çıkaracak.”

İstihdam Stratejisi'nde çalışma sürelerinin uzunluğundan bahsedilen şeyin kendisi aslında haftalık 45 saatlik çalışma süresinin düşürülmesi değil. Fazla mesainin çok olduğundan bahsediliyor. Fazla mesainin çok olmasının yeni istihdam alanlarını ve ÜİS'te esnekliği engellediği söyleniyor. Çalışma sürelerinin daha da esnetilmesinin yolunun fazla mesai saatlerinin kısılmasından geçtiği ifade ediliyor. Hükümetin yapmak istediği, görünürdeki işsizliği azaltmak ve resmi rakamlarda çalışan sayısını bir biçimiyle yüksek göstermektir. Daha güvencesiz, geçici, part-time, sözleşmelilik temelli bir çalışma ilişkisini temel alıyor. Ulusal İstihdam Stratejisi ilk açıklandığında metinde şöyle bir şey yer alıyordu. O dönem itibarıyla işsizlik yüzde 14'lerdeydi. Yüzde 10'u yapısaldır buna müdahale edemeyiz ama esneklik temelli politikalarla en azından bu yüzde 4'ü aşağıya çekelim diye bir şey ifade ediliyordu. Yoksa ilk bakışta istihdam yaratacak diye bakılan şeyin kendisi resmi istatistiklerde biraz aşağı düşüyor

gözükmek ama yapısal ve kalıcı işsizliğin de sürdürülür olması. Bu esnek istihdam biçiminin kendisi de kadrolu çalışanların haklarının geri götürülmesinin koşullarını doğuruyor. İşçi sınıfının büyük kesimi bir haktan mahrumsa küçük bir azınlığın kendi çıkarını uzun süre devam ettirmesi mümkün değil. Ya diğer çoğunluğun haklarını geliştirip güçlendirecek ya da kendi diğer gelişmeye göz yumarsa o olumsuz koşullara teslim olacak.

Memurlar görelî olarak bakıldığında sınıfın en ayrıcalıklı kesimlerini oluşturuyor. Torba kanunla başlayan ve devam eden

süreçte memurların da çalışma ilişkileri konusunda ciddi bir esneklik hali var. Yine kıdem tazminatının fon adı altında işlevsizleştirilmesi veya kaldırılması söz konusu olduğunda çok emin olalım ki orta vadede memurların da emeklilikte aldıkları para tartışma konusu haline gelecek. Tümüyü kaldırılmayacak belki ama onun alacak miktarın azaltılmasının zemini oluşacaktır. Dolayısıyla haklar bir bütün olarak ele almak lazım. Kapitalizmde hiç kimsenin iş güvencesi yok ama görelî olarak işgüvencesi olanlar veya bir hakkı hala kullananlar daha geniş bir kesimin kullanmadığı bir hak karşısında sessiz kalırlarsa, bir süre sonra kendileri de bu olumsuz sonuçlara razı olacaklardır.

Devam edecek...

Anti-kapitalist direniş dünyanın dört b

Başka dünya

Yıllardan beri neoliberal politikaları küresel çapta uygulayan kapitalist/emperyalist sistemin efendileri, dünya işçi ve emekçilerini topyekûn hedef alan bu saldırıları ile sömürü ve kölelik zincirlerini kalınlaştırmış, yüz milyonlarca kişiyi işsizlik, yoksulluk, sefalet ve açlığa mahkûm etmişlerdir.

Emperyalist merkezlerden bağımlı ülkelere kadar dünyanın dört bir yanında uygulanan neoliberal politikalarla sosyal haklar gaspedilmiş veya kuşa çevrilmiş, sağlık, eğitim gibi temel toplumsal hizmetler paralı hale getirilmiş, taşeronlaştırma had safhaya ulaşmış, örgütlü işçi sayısı dramatik bir şekilde düşürülmüş, işsizlik son on yılların en yüksek noktasına ulaşmış, emperyalist/gerici savaşlar kışkırtılmıştır. Sermaye iktidarlara, bu çok boyutlu vahşi saldırganlığı meşrulaştırmak için ahlak ve ilke yoksunu bir “organik gazeteciler” ordusunu, yüksek maaşlarla istihdam etmeye başlamıştır. Her konunun “uzmanı” geçinen bu düşkün takımı, insan soyunun sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme mahkûm olduğunu gece-gündüz papağanlar gibi vaaz ettiler/ediyorlar.

Bu vahşi saldırganlığın üzerine binen kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı etkileri, işçi sınıfıyla emekçilerin kitlesel/militan direnişini tetiklemiştir. Kapitalizmin yapısal zaaflarından kaynaklanan kriz, işsizlik, gerici savaşlar, gelir dağılımının giderek bozulması gibi sorunlara olduğu kadar, küstah kapitalistlerin seçim oyununa dayalı zorba yönetimlerine karşı da büyük bir öfkenin birikmesine zemin hazırlamıştır.

Küresel saldırı, küresel direnişin koşullarını hazırladı...

“Wall Street’i İşgal Et” hareketi, ‘Dünya çapında Küresel Eylem Günü’ ilan edilen 15 Ekim’de gerçekleştirilen eylemlerle dünyanın dört bir yanına yayılmaya başladı. Amerika, Avrupa ve Asya kıtalarını kapsayan eylemler, 82 ülkedeki 951 şehirde gerçekleştirildi. Yüz binlerce kişinin katıldığı eylemlerde, bazı kentlerde kolluk kuvvetleriyle çatışmalar yaşandı. Polislin engelleme girişimlerine karşı direnen eylemciler, bazı kentlerde sermayenin mabetleri olan banka ve şirket binalarını hedef aldı. 200 bin kişinin katıldığı İtalya’nın başkenti Roma’daki eylemde ise polisle göstericiler arasında uzun süre devam eden sert çatışmalar oldu. Çatışmaları fırsat bilen gerici Berlusconi yönetimi, eylemleri yasaklamak için yasal zemin hazırlamaya başladı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1968’deki ayaklanmadan bu yana ABD’de gerçekleşen en önemli politik olay olarak değerlendirilen “Wall Street’i İşgal Et!” hareketinin bu kadar kısa sürede İngiltere, İtalya, Almanya, İrlanda, Avustralya, Yeni Zelanda ve daha birçok ülkeye yayılması, burjuvazi ve onun devletine karşı biriken öfkenin vardığı noktayı gözler önüne serdi. Kapitalizmin sadece bağımlı ülkelerde değil, emperyalist metropollerde de işçilere, emekçilere, iş bulamayan genç kuşaklara insanca çalışma ve yaşam koşulları sunmaktan uzak olduğu tespitini, tartışmaya yer bırakmayacak bir şekilde kanıtlamıştır. Burjuva köşe yazarları bile Marx’ın haklı çıktığını, kapitalizme alternatif olan “başka dünya”nın sosyalizm olduğunu yazmaya başladılar. Neo liberal saldırının ardından küresel krizin ağır faturasını da emekçilere ödetmeye çalışan kapitalist/emperyalist sistemin efendileri, ummadıkları bir direnişle karşı karşıya kalmış bulunuyorlar.

“Kapitalizmin sadece bağımlı ülkelerde değil, emperyalist metropollerde de işçilere, emekçilere, iş bulamayan genç kuşaklara insanca çalışma ve yaşam koşulları sunmaktan uzak olduğu tespitini, tartışmaya yer bırakmayacak bir şekilde kanıtlamıştır.”

Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da patlak veren halk isyanlarına destek veren emperyalist güçler, yangın evin içine yayılınca, farklı telden çalmaya başladılar. Sömürü ve köleliğe karşı direnenlere küfür, hakaret yağdıran rejimin egemenleri, sokağa taşan öfkeye karşı, tıpkı Tunus diktatörü Bin Ali ve Mısır diktatörü Mübarek gibi, kolluk kuvvetlerini işe koyuyorlar. Bu ikiyüzlülük, emperyalistlerin “sahte demokrat” olduklarını

gözler önüne sermekle kalmıyor, işçi sınıfının, emekçilerin ve gençlerin eyleme geçmesinden duydukları korkunun boyutlarına da işaret ediyor.

Halk isyanları ve direnişleri hazırlayan, bizzat sistemin efendileridir. Zira el koydukları servetler devasa boyutlara varırken, emekçilere sefalet dayatılmakta, gençliği ise, çalışma olanağından yoksun bırakmakta veya kölelik koşullarına razı olmaları dayatılmaktadır. Bu ise, küresel direnişin koşullarının hazır hale gelmeye başladığının göstergesidir.

Nitekim Tunus’ta, Mısır’da, Yemen’de, Bahreyn’de isyanın nedeni ne ise, ABD, İngiltere, İspanya, İtalya, Portekiz, Fransa, İrlanda, Yeni Zelanda ve diğer ülkelerdeki direnişin nedeni de odur; servet küstah bir azınlığın elinde birikirken, ezici çoğunluk yoksullaşmakta, işsiz kalmakta, sağlık, eğitim gibi temel hizmetlere ulaşma şansından yoksun kalmakta, emperyalist/gerici savaşların faturasını ödemekte vb...

Diğer musibetlerin yanısıra küresel ısınmanın

nında...

mümkün; sosyalizm!

artmasına, ekolojik dengenin bozulmasına, nükleer felaketlerin yayılmasına, silahlanma yarışının körüklenmesine de neden olan sistemin efendileri, küstahlık ve şatafatta da sınır tanımıyorlar. Egemenler ve onların hizmetindeki devletlerin bu pervasızlığı, emekçilerle genç kuşakların öfkesini daha da arttırmaktadır. Sorunların küresel boyutta olması, direnişin de küresel boyut kazanmasını kaçınılmaz hale getirmiş bulunuyor.

Milyonlar yönetimleri değil kapitalist sistemi reddediyor...

Sokakları işgal eden yüzbinler servetin küçük bir azınlığın elinde birikmesine, çoğunluğun yoksulluğa mahkûm edilmesine, krizin faturasının emekçilere ödetilmesine, batan şirketlerin kurtarılmasına, gerici savaşların kışkırtılmasına, yolsuzluğa, rüşvete karşı çıkmakla kalmıyor, gelirin eşit paylaşılmasını, herkese iş olanağının sağlanmasını, doğrudan demokratik bir yönetimin kurulmasını, kaliteli/ücretsiz eğitim ve sağlık hizmeti, barınma hakkı gibi talepleri ileri sürüyorlar.

Milyonların reddettiği şeyler, kapitalizmin olmazsa olmazlarıdır. Başka bir ifadeyle, kapitalizm var oldukça kaçınılmaz olan musibetlerdir. Talepler ise, kapitalizmin egemenliği devam ettiği sürece gerçekleşmeyecek türdendir. Zira insanın insan tarafından sömürsüne dayalı bir sistemde ne sosyal adalet ne de eşit bir gelir dağılımı olabilir. İşsizlik, yoksulluk, açlık ve savaşlar da, kapitalist sistemin kaçınılmaz sonuçlardır.

Eylemlerde kapitalizmin yerine sosyalizmi öne çıkartan şiarlar henüz ön plana çıkmıyor. Buna karşın yüzbinlerin karşı çıktıkları şeylerin önemli bir kısmı ancak kapitalizmin temel kurumları olduğu ölçüde ancak bu düzenin yıkılmasıyla ortadan kalkabilecekken, temel taleplerin gerçekleşmesi ise, ancak sosyalizmde mümkün olabilecektir.

Verili koşullarda, başka bir dünyanın mümkün olduğunu söyleyen, ancak bu alternatif dünyayı net olarak tanımlamayan bu hareketlerin, taleplerinde ısrarcı olmaları halinde (ki öyle de görünüyor), sosyalizme yönelmeleri kaçınılmaz olacaktır. Zira kapitalizm yapısal sorunlarını aşmak bir yana, daha da derinleştiriyor; bu sistemin ise hâlihazırda sosyalizm dışında bir alternatifi bulunmuyor. O halde kapitalizmden kurtulmak isteyenlerin sosyalizme yönelmek dışında bir çıkar yolu bulunmamaktadır.

Tek alternatif sömürü ve kölelikten arındırılmış bir dünya...

‘Tarihin Sonu’nu ilan eden, insan soyunun kapitalizme mahkûm olduğunu iddia edip bunun teorisini ortaya atanlar, yüzbinlerin yükselttiği, özü itibarıyla anti-kapitalist olan direniş karşısında paniğe kapılmaya başladılar. Zira bu safsatayı ortaya atan

emperyalist ABD rejiminin akıl hocalarından Francis Fukuyama da artık bu sistemi savunmayı göze alamıyor. Sistemin akıl hocaları bile, sokakları/alanları işgal eden yüzbinlerin kapitalizmin mabetlerinin kapılarına dayandığı koşullarda, tarihin sonu safatasından söz ederek gülünç duruma düşmek istemeyecekleri açıktır. Artık ‘‘tarihin sonu’’ndan değil, yeniden dolaşmaya başlayan ‘‘komünizm hayaleti’’nden sözediliyor.

Sınıf savaşları kavramını silmeye çalışıp, bu terminolojiyi kullananlarla alay eden liberal takımı da, sınıf savaşımının geri dönüşünden söz etmek zorunda kalıyor. Elbette sınıfların olduğu yerde, sınıf savaşımı döneminin kapandığını savunmak, daima şarlatanlıktır. Burada önemli olan, düne kadar sınıf savaşımı kavramını silmek için çaba sarf edenlerin, şimdi bu kavramı dile getirmek zorunda kalmalarıdır.

Kapitalizmin reddi ve eşitliği sağlayacak bir dünyanın kurulması, yüzbinlerin, hatta milyonların şiarı haline gelmiştir. Bu şiarların giderek daha yaygınlaşacağı ve daha gücüne kavuşacağından da kuşku duymamak gerek. Zira Kuzey Afrika, Ortadoğu, Avrupa, Amerika ve Asya’ya uzanan geniş bir coğrafyada yükseltilen anti-kapitalist şiarları susturmak artık mümkün değildir.

Küresel bir boyut kazanmaya başlayan direniş yeni bir dönemin kapılarını açmış olmakla birlikte, henüz kapitalizmi yıkıp sosyalizmi kurmanın yol, yöntem ve araçlarını yaratmış değil. Hatta pek çok eylemde sosyalizmi bir alternatif olarak ortaya koyanların sayısı halen sınırlıdır. Hareketin yeni, parti ve örgütlerle bağının ise zayıf olduğu dikkate alındığında, bu durum şaşırtıcı değil. Yine de bu alandaki ihtiyacı karşılayabilecek bir önderlik yaratılana kadar, hareket

temelli zaafı aşamayacaktır. Buna karşın hareketin dinamik yapısı, kitleselliği, mücadeledeki ısrarı gibi hasletlere dayanarak bu zaafını aşma potansiyelleri taşıdığını söylemek de mümkündür.

Anti-kapitalist taleplerde ısrar eden yüzbinler hareket halinde kaldığı sürece, devrimci önderlik ihtiyacının karşılanması için potansiyeller de var demektir. Kapitalizmi aşabilecek yegane alternatifin sosyalizm olduğu, başka türlü sömürü ve kölelik zincirlerini kırmanın mümkün olmayacağı hissedildiği andan itibaren, devrimci önderlik ihtiyacının karşılanması için arayışların gündeme gelmesi kaçınılmazdır.

Bazı çevreler, hareketin, programı/hedefleri belli olan politik önderlikten yoksun oluşunu, bir meziyetmiş gibi sunuyorlar. Oysa, tabana dayalı örgütlülük ve devrimci demokrasiyi

dışlamamak kaydıyla, devrimci önderlik boşluğunun doldurulması, hareketin geleceği açısından kritik bir önem taşıyor. İşçi sınıfıyla müttefiklerinin devrimci enerjisini tek cephede birleştirecek, doğru hedeflere yöneltebilecek devrimci bir önderlik olmadan, burjuvazi ve onun devletiyle hesaplaşmak ham hayal olmaya mahkumdur.

Kapitalizmi yıkıp, sınıfsız sömürsüz, özgürce ve kardeşçe yaşanabilecek bir dünya kurmak, ancak devrimci önderliği ile birleşen, müttefiklerini ise sefer etmesini başaran işçi sınıfının militan savaşımıyla olasıdır.

“Eylemlerde kapitalizmin yerine sosyalizmi öne çıkartan şiarlar henüz ön plana çıkmıyor. Buna karşın yüzbinlerin karşı çıktıkları şeylerin önemli bir kısmı ancak kapitalizmin temel kurumları olduğu ölçüde ancak bu düzenin yıkılmasıyla ortadan kalkabilecekken, temel taleplerin gerçekleşmesi ise, ancak sosyalizmde mümkün olabilecektir.”

Kapitalist metropollerde protesto gösterileri!

Kapitalist hükümetlerin küresel krizin yükünü işçilerin, emekçilerin ve gençliğin, yani toplumun en yoksullarının üzerine yıkmak üzere peşpeşe çıkardıkları tümüyle soygun amaçlı kemer sıkma politikalarına karşı büyüyen tepki örgütlü bir harekete dönüşüyor.

“Arap Baharı”nın ardından İspanya’da Mayıs ayında kendilerine “Los Indignados” (Öfkeli) adını veren göstericilerin işsizliği protesto etmek için düzenledikleri eylemler, protesto dalgasının Amerika kıtasına sıçramasına neden oldu.

Her şey New York’ta küçük bir gösteriyle başladı. Birkaç yüz protestocu ABD’de sosyal adaletsizliği ve finans sisteminin yol açtığı haksızlıkları protesto etmek amacıyla piyasanın kalbinin attığı Wall Street’te toplandı. Kendisini “Wall Street’i işgal et hareketi” olarak adlandıran hareketin protestoları kısa sürede dalga dalga yayıldı. Şimdi ABD’nin 190’ı aşkın kentinde gösteriler yapılıyor. Binlerce kişi her vesileyle eşitsizliğe dayalı mevcut duruma öfkelerini kusuyor.

Sözkonusu bu protestolar ABD’yle de sınırlı kalmadı. Küresel ekonominin kalbinin attığı New York’taki Wall Street’in işgali Atlas Okyanusu’nun doğu kıyısına taşındı. “Wall Street’i işgal et!” hareketi İspanya, Portekiz, Yunanistan ve İtalya’nın da aralarında bulunduğu pek çok ülkede “Birleşme vaktimiz geldi!”, “Bizi dinleme vaktleri geldi!”, “Dünya halkları ayağa kalkın!” sloganlarıyla dünyanın dört bir yanındaki yoksulları internet aracılığıyla 15 Ekim’de sokaklara çıkmaya çağırdı. Bu çağrı üzerine, dünya genelinde 82 ülkenin 911 kentinde çoğunluğu gençlerden oluşan yüzbinlerce işçi-emekçi “Yüzde 99 biziz!” sloganıyla sokaklara çıktı. Düzenlenen gösterilerde, finans sisteminin olumsuz sonuçlarının dünya genelinde milyonlarca insanı yoksulluğa mahkum ettiğini haykırdılar. Mali sermayenin diktatörlüğünü, sosyal adaletsizliği protesto ettiler, yer yer de devrim sloganları atıldılar.

Almanya, İtalya, İsviçre, Fransa, Belçika, Yunanistan, Bosna-Hersek, Finlandiya, İsveç, İspanya ve Portekiz’de düzenlenen gösterilere yüzbinlerce kişi katıldı.

Avrupa’daki protestolar genellikle mali krize karşı alınan tasarruf tedbirlerini hedef aldı. Londra, Frankfurt, Atina, Milano ve pek çok Avrupa kentindeki eylemlerde hükümetlerin ekonomi politikalarının yanı sıra, büyük finans şirketleri ve bankalar protesto edildi.

ABD

ABD’nin New York kentinde 17 Eylül’den bu yana Wall Street’in hemen yanındaki Zuccotti Park’a kamp kuran “Wall Street’i işgal et!” adlı sivil girişim tarafından düzenlenen protestolar, küresel düzeyde yapılan gösterilerin parçasıydı. Eylem gününün sonunda finans merkezi olarak bilinen Wall Street’i, ülkedeki gelir dağılımı dengesizliğini, işsizliği ve ekonomik politikaları protesto eden binlerce gösterici, Times Meydanı’na akın etti. Meydanda 4,5 saat boyunca “Bankalar kurtarıldı, biz satıldık”, “Toplumun yüzde 99’u biziz”, “Tüm gün, tüm hafta, tüm kış, tüm bahar Wall Street’i işgal et”, “Bu meydan, bu sokaklar kimin: Bizim”, “Bütçe açığı nasıl kapatılır: Zengini vergilendir, savaşları bittir” sloganlarını attılar. “Wall

► ABD’de 416 gözaltı

ABD’de 15 Ekim protestoları çerçevesinde gerçekleştirilen eylemlerde bir günde 416 kişi gözaltına alındı. Chicago’da 175, New York’ta 100, Tucson’da 53, Phoneix’te 45, Denver’da 24, Raleigh’te 19 protestocu gözaltına alınırken, protestolar gözaltı terörüne rağmen sürüyor.

Street’i işgal et!” hareketi vatandaşlara toplu halde ABD’nin en büyük bankalarından JP Morgan Chase’deki paralarını çekmeleri ve hesaplarını kapatmaları çağrısında bulundu.

Açıklamada bankanın, küçük bankaları zor duruma düşürdüğü ve milyonlarca dolar maaşa rağmen devletin yardımlarını kabul ettiği dile getirildi. Protesto sırasında 45 kişi gözaltına alındı, 24 kişi ise kentte tüm gün süren gösteriler ve Washington Square Park yakınlarındaki bir Citibank şubesine yönelik eylemler bahane edilerek tutuklandı. Protestocular, 2008 krizinin ardından 94,7 milyar dolarlık yardım alan bankanın, 14 bin çalışanını işten çıkardığını belirttiler.

Başkent Washington da benzer protestolara sahne oldu. Buradaki protestocuların “ülkemizdeki ve yurtdışındaki savaşları sona erdirin”, “Zenginlerden vergi alın”, “Savaş yok = Bütçe açığı yok” şeklinde sloganlar attıkları bildirildi.

Başta küçük protestolarla adını duyuran ve daha çok gençlerden oluşan “Wall Street’i işgal et!” hareketi, ABD’de son günlerde giderek daha fazla destekçi buluyor. Örneğin son olarak perşembe günü New York’ta düzenlenen gösterilere 7 bin kişi katıldı. “Onurlu Amerikan işçisinin yarattığı değerleri bankaların tepesinde oturanlar çarçur edemez” diyerek yaptıkları çağrılar işçiler arasında da yankısını buluyor.

Kanada

Kanada’nın Toronto kentindeki son yılların en kalabalık protesto eylemlerinden biri olan Occupy Toronto, kapatılan ana yollar nedeniyle trafiği felç etti.

Toronto şehir merkezinin en işlek caddelerinden King ve Bay’in köşesinde sabah saatlerinden itibaren toplanan binlerce eylemci, taşıdıkları pankartlar ve attıkları sloganlar ile küresel ekonomiye yön verenleri protesto ettiler. Eyleme Kanada İşçi Sendikaları, Kanada Komünist Partisi, Kanada Sosyalist Partisi, emekliler, öğrenciler ve çoğunluk olarak da işsizler katıldı. Eylemdeki polis ablukası da dikkat çekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Göstericilerden bazıları, geceyi de parkta geçirmek üzere çadır kurdu.

Toronto’nun yanısıra Kanada’nın Montreal, Halifax, Vancouver, Edmonton, Calgary, St. John’s, Windsor, Ottawa, Moncton, Kelowna, Kamloops, Charlottetown ve Saint John şehirlerinde de protestolar düzenledi.

ABD’deki eylemler yaklaşık dört hafta önce başladı ve geçtiğimiz günlerde İspanya, Portekiz, Yunanistan ve İtalya’nın da aralarında bulunduğu çok sayıda ülkeye sıçradı.

Almanya

Krize rağmen ekonomik göstergelerin güçlü olduğu Almanya’da 50’den fazla kentte protesto gösterileri düzenlendi. Gösterilere 40 bin kişi katıldı.

En büyük iki gösteriden biri finans merkezi Frankfurt’da yapıldı. Avrupa Merkez Bankası binası önündeki gösteriye 5 bin kişi katıldı. Gösteriyi küreselleşme karşıtı ATTAC örgütü ile “Frankfurt’u işgal et!” hareketi organize etti. Gösteriye katılanlar bankalara öfkelerini “Hayatımız hakkında spekülasyonlar yapıyorsunuz”, “Geleceğimiz üzerine kumar oynuyorsunuz” yazılı pankartlar taşıyarak dile getirdiler.

Bir başka büyük gösteri ise başkent Berlin’deydi. 8 bin kişi önce Alexander Meydanı’nda toplandı, ardından ise Başbakanlık binasına yürüyüş yaptı. Başbakanlık binası önündeki gösterilerin ardından burada kamp kurmak isteyen göstericileri polis dağıttı.

Gösterilerin yapıldığı diğer büyük kentlerden bazıları Köln, Münih, Hamburg, Hannover, Leipzig ve Stuttgart’dı.

İngiltere

Avrupa’nın en önemli finans metropollerinden

Londra'daki gösterilere de binlerce kişi katıldı. Cumartesi günü başlayan Londra'yı işgal eylemi ise sürüyor. Londra borsasının bulunduğu bölgeyle ünlü St. Paul Kilisesi'nin bulunduğu alanda yaklaşık 100 civarında çadır kurulurken, 250 civarında göstericinin geceyi bu çadırlarda geçirdiği bildirildi. “Derdimiz tek değil, buraya da bir tek günlük eylem için gelmedik” diyen göstericiler, alanda kalmaya kararlı olduklarını vurguladılar. “Buradayız çünkü zenginliğin eşit dağılımını, azınlıkların seslerinin duyulmasını ve yolsuzluğa bulaşmış sistemin değişmesini istiyoruz” diyorlar.

Londra Borsası'nın bulunduğu Paternoster Meydanı ise polis kuşatması altındaydı. “Londra Borsası'nı işgal et!” eylemine katılanlar, “Bu krizi biz yaratmadık. Neden bedelini biz ödüyoruz? Birlikte hareket etmek tek çaremiz. Ancak bu şekilde bir şeyleri değiştirebiliriz” dediler.

Bugüne dek İngiltere’de banka kurtarma paketlerine 1,3 trilyon harcandı. Bu, dünya genelinde bankaları kurtarmak için harcanan toplam paranın üçte biridir. Buna karşın hükümet üç yıl içinde kamu sektöründe 83 milyar sterlinlik kesinti yapılmasının şart olduğunu söylüyor. Bu da daha fazla kişinin işsiz kalacağı anlamına geliyor. “Biz yüzde 99'u temsil ediyoruz”, “Her beş gençten biri işsiz” diyen eylemciler bunun böyle gitmeyeceğini vurguladılar.

Belçika

Brüksel’de kendilerini “Öfkeliler” olarak adlandıran binlerce kişi ekonomik krizi protesto etti. Avrupa’nın çeşitli ülkelerinden gelenlerin de katılımıyla “Kuzey Tren İstasyonu” etrafında toplanan çoğunluğu genç yaklaşık 6 bin kişi trafiğe kapatılan ana caddelerden Avrupa Birliği kurumlarının yakınındaki 50’nci Yıl Parkı’na kadar sloganlarla yürüdü.

İtalya

Son zamanlarda gerçekleşen en büyük yürüyüşlerden birine sahne olan Roma’da alanlara çıkan emekçiler, krizin faturasının kendilerine çıkarılmasını protesto ettiler.

Başkentten en işlek meydanlarından olan Repubblica’da öğle saatlerinde toplanmaya başlayan 200 bin kişi daha sonra Cavour caddesinden ünlü Kolezyum’a doğru harekete geçti.

Roma’daki gösterilerde onlarca araç ateşe verildi. Kapitalizmin krizine dönük öfke bankaları hedef aldı. Çok sayıda banka da göstericiler tarafından tahrip edildi.

Yunanistan, İsviçre ve Portekiz gibi ülkelerde de gösteriler yapıldı.

Madrid

En kitlesel gösterilerden biri de İspanya’da yaşandı. Yüzbinlerce “Öfkeli” (Indignados) ülkenin yaklaşık 80 şehrinde ekonomik ve politik durumu protesto etti. Hareketin organizatörleri, Madrid’deki gösterilere 500 bin kişinin katıldığını duyurdu.

Krizin bedelini ödemek istemeyen, geleceksizliği ve işsizliği protesto eden gençlere ev sahipliği yapan Sol Meydanı’nda 60 bin kişi toplandı.

Bunun yanı sıra Seville’de de 20 bin kişi “Biz yüzde 99’uz” dedi.

Uzak Asya

Ekonominin canlı bir dönem yaşadığı Asya ülkelerinde ise katılım daha düşüktü. Japonya, Filipinler ve Avustralya’nın yanı sıra Kanada’nın çeşitli kentlerinde de “Wall Street’i işgal et!”

► Londra’nın kalbinde işgal

15 Ekim gösterileri çerçevesinde Londra’da yapılan eylemin ardından, anti-kapitalistler Londra borsasının bulunduğu bölgeyle, ünlü St Paul kilisesinin bulunduğu alanı işgal ettiler.

Yaklaşık 100 civarında çadır kurulurken, 250 civarında göstericinin geceyi bu çadırlarda geçirdiği bildirildi. Kendi aralarında gıda, hijyen gereksinimlerinin karşılanmasını örgütlemek üzere gruplar oluşturan protestocular, alanda kalmaya kararlı olduklarını belirtiyorlar.

Londra Borsası’nın bulunduğu Paternoster Meydanı ise polis ablukası altında. Polis, protestocuların çadırlarını önce burada kurma taleplerine izin vermedi.

hareketine destek gösterileri yapıldı.

Japonya’daki eylemlere nükleer enerji karşıtlığı damgasını vurdu. Başkentte yüzlerce kişi Fukushima Nükleer Santrali’nin sahibi Tokyo Elektrik Enerjisi Şirketi’nin yanı sıra Ekonomi, Ticaret ve Sanayi Bakanlıkları önünde protesto gösterisi yaptı.

Filipinler’in başkenti Manila’da ise, sol partilerin çatı grubu BAYAN’ın 100 üyesi Amerikan Konsolosluğu’na yürüdü. Ülkedeki Amerikan askeri varlığını protesto eden Filipinliler, “Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!”, “ABD askeri ülkemizden defol!”, “Filipinler satılık değildir!” sloganlarını haykırdı.

Avustralya’daki eylemler başkent Sidney ve ülkenin en büyük ikinci şehri Melbourne’de gerçekleşti. Başkentte Aborjin temsilcileri, sendikalar ve meslek odalarının da yer aldığı yaklaşık 2 bin kişinin eyleminde Avustralya Merkez Bankası protesto edildi.

Protestoların gösterdikleri

“Wall Street’i işgal et” hareketi henüz başlangıç aşamasında. Hareketin henüz işçi sınıfının desteğini

tam olarak alamamış olması ve gerçek bir öncüden yoksun olması onun en önemli açmazını oluşturuyor. Bu nedenledir ki, sistemin kendisini hedef almaktan ziyade finans merkezlerini, bankaları hedef alıyor ve toplumsal yıkımın nedenleri olarak finans sektörünü gösteriyor.

Kapitalizmin krizi giderek derinleşiyor. Daha dün kapitalizm mutlak ve sonu olmayan bir düzen olarak sunuluyordu. Bugünse dünyanın tüm kıtalarına yayılan, milyonların katıldığı direnişlerin boy hedefi haline gelmiş bulunuyor. Kitleler kapitalizme karşı ayağa kalkıyor, kendi güçlerini birleştirerek yeni bir gelecek için harekete geçiyor. “Bir başka dünya mümkün!” diyerek yeniden sosyalist bir dünya arayışına çıkıyorlar.

Enternasyonal-İnfo

New York’ta protestocuları bulundukları yerden çıkartmak için baskılar artıyor. Son olarak New York Belediye Başkanı’nın göstericileri ziyaret etmesinin ardından, gösterinin sürdüğü parkın sahibi olan şirketin parkı temizlemek için boşaltılmasını istediğini söyledi. Belediye Başkanı Michael Bloomberg park temizlendikten sonra göstericilerin geri dönebileceklerini iddia etti.

Bloomberg’in yardımcısı Cas Holloway da yazılı bir açıklama yaparak protestonun parkta kirliliğe ve yıpranmaya yol açtığını, Brookfield şirketinin, New York polisinden parkın boşaltılmasını sağlaması için yardım talep ettiğini söyledi. Ancak protestocuların bu manevralara aldırıldığı yok.

Zira göstericiler Zuccotti Park’ta 14 Ekim günü yapılması beklenen temizliğin ertelenmesini, ‘zafer’ olarak değerlendirdi. Göstericilerden bir grup ellerinde çalı süpürgeleriyle Wall Street sokağına doğru yürüdü. Polisin ise gösterilere müdahalesi sert oldu. Yolları kapayan New York polisi, bazı göstericileri gözaltına aldı. Polisin bazı göstericilerin üzerine motorunu sürdüğü ve yere düşen bir kişinin üzerinden geçtiği görüntülendi. Göstericiler ise yine yürüyerek ve sloganlar atarak Zuccotti Parkı’na geri döndü. 3 binden fazla kişinin parkta toplandığını söyleyen göstericiler, bunun da halkın Wall Street karşısında üstün geldiğini ispatladığını vurguladılar.

“Yakında sizin kente geliyor” hazır mısınız?

Hükümetlerin “Siyasi cesaret yokluğundan” yakınan The Economist geçen yılki Mayıs sayısını Atina çatışmalarına ayırmış ve kapaktan, “Yakında sizin kente geliyor...” diye bir başlık atmıştı. Economist’in öngörüsü geçen zaman içerisinde gerçekleşti. İşçi ve halk hareketlerinin uğramadığı kent kalmadı. Korkulan oldu, işçi-emekçi hareketi kapitalist dünyanın kalbine kama gibi saplandı; Wall Street protestoların merkezi oldu. Kapitalist dünyaya karşı sermayenin merkezinde, mücadele bayrağı açıldı. Sermayenin kabesini mücadele alanına çevirenler, modern kapitalist barbarlık ve onun yol açtığı toplumsal yıkımları sorgulayarak, “yüzde bir’e karşı yüzde doksandokuzun” sesi olarak, toplumsal zenginliklerin, yine toplumun ezici çoğunluğunun açlığı ve sefaleti pahasına gasp eden kapitalist mülkiyet sisteminin akıl dışılığına karşı ileri çıktılar.

Artık her “kente gelen” toplumsal hareketler, doğası gereği sermaye dünyasını karşısına alarak, kendisini dayanışma hareketi olarak ortaya koyuyor. Emekçi ve öğrenci gençlik bu toplumsal hareketlerde, sürükleyici güç olarak öne çıkıyor. Yunanistan’da başlayan hareket bir gencin katledilmesiyle yayıldı ve işçi-işsiz-memur hareketi olarak grev, genel grev ve değişik direniş biçimleri altında devam ediyor. Tunus’da fitili ateşleyen yine işsiz bir genç oldu. Mısır’da, 6 Nisan adlı gençlik hareketi başı çekti. İspanya, Şili, Wall Street’te de bu değişmedi.

Çünkü kapitalist barbarlığın yol açtığı yıkım ve güvencesizleştirmenin en büyük acısını işçi-işsiz gençlik çekiyor. Eğitimli genç işsizler kapitalist ülkelerdeki hareketin ortak dinamiği olmaktadır. Eğitimli genç işçi-işsiz, bugünün öğrencisi yarının işsizi olacak olan gençlik, içerisinde bulunduğu durumun “kader”den öte bir sosyal gerçeklik olduğunun ve kapitalist mülk edinmenin bir sonucu olarak bu saçmalıkların yaşandığının farkına varıyor. Bu “saçmalığa” son vermek için de düşmanını ve hedefini doğru belirleyerek, karşı kutupta yer alan ve toplumun “yüzde birini” oluşturan kapitalistlere ve onların devletine karşı mücadele bayrağını açıyor. Kapitalist sistemi aşmak için, dayanışmadan başka bir yolun olmadığını kendi öz deneyimi olarak öğreniyor, kendisini eğitiyor ve güçlendiriyor.

Hali hazırda emperyalist metropollerde normal zamanlarda akılların almayacağı sosyal çalkantılar yaşanıyor. Kapitalist barbarlık, bizzat kapitalist imparatorluğun merkezinde sorgulanıyor.

Sosyal mücadeleler tarihi bir kez daha doğrulanıyor. Kavgaya atılanlar, düşmanını tanıyor, bu düşmana karşı ne yapacağını ve onu nasıl alt edeceğini de yine bu mücadele içerisinde öğreniyor. Örgütleniyor, meclislerini kuruyor, taleplerini ilan ediyorlar. Burjuva sisteme, onun devletine ve kapitalistlerin parlamentosuna karşı kendi meclis demokratilerini dayatmaya başlıyorlar.

İşçi-emekçi-gençlik hareketleri daha yolun başında olsalar da, artık dönülmez bir yola girilmiştir. Modern kapitalist barbarlık, izlediği ekonomik ve sosyal politikalarla bizzat kendisi emekçi sınıf ve kesimleri bu yola sokmuştur. Öte yandan yaşamın canlı akışı emekçi çoğunluğu, burjuva azınlığın karşısına ortak bir cepheye birleştirmiştir. Bu birleşme kendisini ulusal çitleri, sahte bölünmeleri aşarak enternasyonal temelde

ortaya koyuyor. Mücadeleye katılan emekçiler ulusal bölünük, kibir ve önyargılarını bir kenara atarak, birbirlerinden öğrendiklerini ilan etmekte bir “sakınca” görmüyorlar. Ulusal, dinsel, bölgesel ayrılıklar kavganın ortak ateşinde yakılarak, külleri havaya savruluyor. Bu hareketlerin asıl üstünlüğü ve yenilmez olan yanı, onun bu sınıfsal ve uluslarüstü karakteri olacaktır.

Yunanistan işçi ve emekçilerinin yıllardır ortaya koydukları mücadele ve deneyimlerden öğrenmenin zamanıdır artık. Kavga alanlarına çıkan emekçiler, karşılarında güçlü, birleşik ve dışından turnağına kadar silahlanmış örgütlü bir düşmanla karşı karşıya olduklarını görmeliler. Karşı-devrimin bu işleyen makinesini ancak, onlar kadar sıkı bir örgütlülüğe ve onlar kadar açık bir sınıfsal program ve taktiğe sahip oldukları zaman aşabileceklerini, zaferlerini kalıcı kılabileceklerini öğrenmek zorundadırlar. Şimdiye kadar eğer Yunanistan işçi sınıfı ve emekçileri, burjuvaziyi alt edemedilerse, bunun nedeni mücadeledeki eksiklik ve kararlılıklarından çok, asıl olarak örgütlülük alanında yaşadıkları zaafiyetten ileri gelmektedir. Muazzam bir mücadele enerjisi ortaya koyan emekçiler zafer için bu eksikliklerini aşmayı da öğrenmelidirler.

Ülkemiz komünistleri ve işçi sınıfı, bu toplumsal hareketlerden gerekli dersleri çıkartarak, geleceğe hazırlanmanın tarihsel sorumluluğuyla yüzyüzedirler. Kapitalist sistemin ürettiği çelişkiler kaçınılmaz olarak, zorlu çatışmalar ve savaşlarla emekçileri karşı karşıya bırakacaktır. Öyle görünüyor ki ülkemizde de “kural” değişmeyecek, emekçi gençlik kavganın ateşleyici gücü olarak öne çıkacaktır. 8 Ekim Ankara mitingindeki görünüm de, bu genel durumun ülkemizdeki bir yansıması gibiydi. “*Ana omurgasını Makine Mühendisleri Odası’nın oluşturduğu TMMOB kortejlerinde gençliğin katılımı dikkat çekiyordu. Gençlik kolları ile birlikte oda kortejlerinde genç mühendisler belirgin bir yer tutuyordu. Ayrıca gençlik yoğunluklu kortejlerde*

devrimci şiarlar da belli bir sıklıkla atılmaktaydı.”

kizilbayrak.net’in geçtiği bu haber-gözlem ve diğer bir dizi eylemdeki gözlem ve olgular da, bu genel “kuralı” teyit etmektedir. Gençliğin dinamizmine, girişkenlik, bilgi açlığı ve en önemlisi de deneyimsizliğine karşı hazırlıklı olmak, onlarla birlikte olabilmek çok daha önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Yakın tarihimizin TEKEL direnişinin deneyiminin gösterdiği gibi, dünyamızın değişik ülkelerinde yaşamakta olan emekçi hareketlerinin deneyi de ortaya koymaktadır; şovenizmi ve dinsel kılıfa bürünmüş bezirganlığı yerle bir edecek olan gerçek güç, sınıf hareketi olacaktır. Emekçileri kazanmak adına, “güç” olmak adına cambazlığa hiç de gerek yoktur. Sınıf hareketi doğası gereği uluslar üstüdür. Asıl olan, burjuvaziye ve onun devletine karşı sınıfın içerisinde yer edinmek ve kendi programını, demek oluyor ki, sosyalizmi kapitalist barbarlığa karşı bir seçenek olarak koyabilmektir. “Demokratikleşme”yi temel alarak, “toplumu ve devleti kendi temelleri üzerinde demokratikleştirme” programını bayrak edinerek, burjuvazinin dayattığı sınıf savaşımı göğüslenemez. Komünist olma iddiasını taşıyanlar, pespaye reformlar için kavgaya hazırlanamazlar. Onların kendi denenmiş programları ve bayrakları vardır. Dünyanın değişik ülkelerinde alanlara çıkıp, kapitalist barbarlığa karşı mücadele bayrağını açanlara karşı görevimizi, kendi coğrafyamızda burjuvazinin iktidarını parçalayarak yerine getirebiliriz.

Toplumsal mücadeleler tarihi, komünistleri ve devrimcileri yeniden tarihin sahnesine davet ediyor. Sınıfla birlikte yaşanan deneyimlerin de ışığında ya sosyalizme giden yolu bulacağız, yani, dünyanın değişik kentlerinde deneyimlerden de öğrenerek, sosyalizmi ve sosyalist demokrasiyi kuracağız ya da tarihe, devrimlerden yüzgeri eden lanetliler olarak geçeceğiz.

Enternasyonal-Info

Hamburg’da ATTAC, Die Linke, MLPD ve diğer demokratik kurumların organize ettiği mitinge 10 bin kişi katıldı.

Belediye binasının önünde yapılan miting öncesinde, tüm partiler ve demokratik kurumlar alanın çevresine standlar açtılar, kitap ve gazete satışları gerçekleştirdiler.

Mitingde ilk konuşmayı ATTAC temsilcisi yaptı. Temsilci, Avrupa genelinde tüm hükümetlerin eğitimde, sağlıkta ve sosyal tüm alanlarda kısıtlamalara başvurduğuna, ücretleri ve maaşları

düşürdüğüne dikkat çekerek çalışma ve yaşam koşullarının çekilmez hale geldiğini, krizin tüm yüklerinin işçi ve emekçilerin sırtına bindirildiğini ifade etti.

Bu konuşmayı diğer kurumlar adına yapılan benzer konuşmalar izledi. Miting süresince MLPD’nin müzik grubu katılımcılara devrimci şarkılar söyledi.

Miting hep birlikte Çav Bella marşının söylenmesinin ardından sona erdi. Mitinge göçmen kurumlarının katılmaması dikkat çekti.

Yunanistan: Emekçiler sel olup aktı

Yunanistan'da kemer sıkma politikalarına karşı 19 Ekim günü 48 saatliğine greve çıkan emekçilere polis azgınca saldırdı. Başkent Atina'da genel grev kapsamındaki dev protesto gösterilerini bastırmak için gözyaşartıcı gaz ve ses bombası kullanıldı.

Kapitalistler, rekor seviyesindeki bütçe açığını kapamaya çalışan Yunanistan'ın borçlarını ödeyememesi durumunda, bunun euro bölgesinde ağır bir krize yol açmasından endişe ediyor. Parlamentoda yeni vergilerle ücretlerde kesinti öngören önlemler oylandı.

Polis ablukasına alınan başkentte büyükelçilik ve kamu binaları gibi, saldırılara hedef olabileceği düşünülen binalarda güvenlik önlemleri artırıldı. Bölgedeki iki metro istasyonu kapatıldı. Parlamantonun önüne çelik barikatlar kuruldu.

Hayat durdu

Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) ile Yunanistan İşçi Sendikaları Federasyonu'nun (GSEE) çağrısıyla yapılan grevler nedeniyle Yunanistan'da hayat durdu. Kamu hizmetleri büyük ölçüde dururken, resmi daireler ve dükkanlar kapalı. Sabah saatlerinde uçak seferleri yapılamıyordu ancak hava trafik kontrolörleri de 48 saatlik grevi 12 saate indirdi.

Greve doktorlar, hava trafik kontrolörleri, taksiciler, vergi dairesi çalışanları, gümrük ve belediye memurları, yerel yönetim çalışanları, liman işçileri, temizlik görevlileri, banka çalışanları, avukatlar ve öğretmenler katıldı. Ayrıca küçük işletmeler, benzin istasyonu görevlileri ve fırınlar da hükümetin ek önlem planlarını protesto ediyor.

Büyük gösteriler yapıldı

Atina'daki Sintagma Meydanı'nda eyleme katılanların sayısının 70 bini aştığı bildirilirken, Selanik'te de 15 bin kişinin katıldığı duyuruldu. Sendika kaynaklarına göre ise sadece Atina'da yürüyenlerin sayısı 200 bini buldu.

Pire Limanı önünde yüzlerce tersane işçisi toplanırken Adalet Bakanlığı dışında da gardiyanlar eylem yaptı.

Polisle göstericiler arasında şiddetli çatışmalar yaşandı. Parlametoyu koruyan polisler taş yağmuruna tutuldu, polisler molotof kokteylleri atıldı.

Devlet televizyonunda grev

Resmi haber ajansı Atina-Makedonya Haber Ajansı (AMNA) ve devlet radyo televizyonu ERT çalışanlarının 3 günlük yeni grev kararı aldılar.

Yunanistan Gazeteciler Sendikası'nın (ESHEA) kamu basın-yayın kuruluşlarında çalışan gazeteciler için aldığı karara göre, 15 Ekim cumartesi günü saat 06.00'dan salı günü saat 06.00'a kadar tüm haber ve bilgi iletimi ile dağıtımı durduruldu.

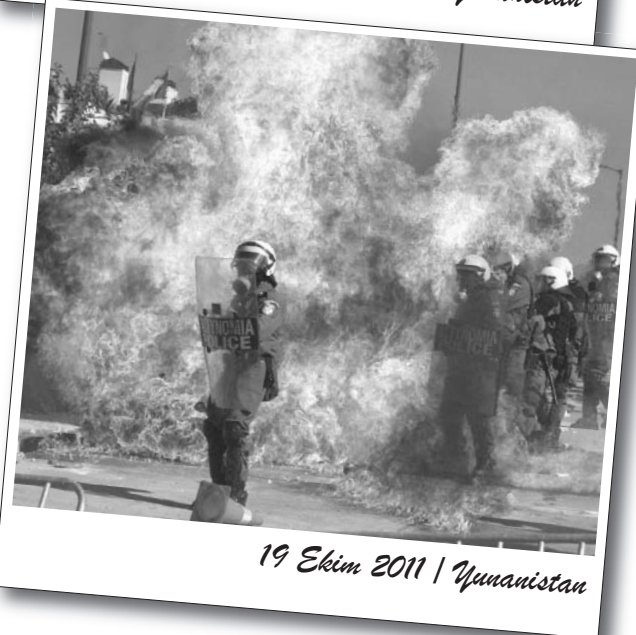
Hükümetin, ERT'nin birinci kanalı ERT1 ve bazı devlet radyolarını kapatma kararını protesto eden gazeteciler, bu kurumlarda çalışanların iş yedeğine alınmasına ve işten çıkarılmalarına karşı çıkıyor.

Grev sınıra dayandı

Yunanistan'da gümrük çalışanlarının grevi, sınır kapılarının kapanmasına neden oldu. Gümrük

19 Ekim 2011 | Yunanistan

19 Ekim 2011 | Yunanistan

çalışanlarının bağlı olduğu sendikanın aldığı grev kararı uygulanmaya konurken, Yunanistan ile Türkiye arasındaki Pazarkule ve Ipsala sınır kapılarında geçişler durdu.

Grev 14 Ekim günü sabah saatlerinden itibaren başladı. Sınır kapılarında acil durumlar dışında giriş çıkışlara izin verilmezken, grevden habersiz sınır kapılarına giden pek çok kişi geri dönmek zorunda kaldı. 2 gün süren grev mahkeme tarafından yasaklandı.

Yunanistan'da işgaller

Hükümetin "mesleklerinin serbestleştirilmesine" itiraz eden taksiciler de Ulaştırma Bakanlığı'nı bastı. Bakanlar kurulu tarafından onaylanan ilgili yasal düzenlemeyi protesto eden taksiciler 13 Ekim günü bakanlık binasına girerek Bakanlık Genel Sekreteri'nin bürosunu işgal ettiler.

Bakanlar kurulunda onaylanan yeni yasayı görmek ve Ulaştırma Bakanı Yannis Ragusis ile görüşmek istediklerini belirten taksicilerin işgallerini sürdürdükleri belirtildi.

Diğer yandan, yerel yönetim çalışanlarının eylemleri nedeniyle başkent Atina sokaklarında oluşan çöp yığınlarının toplanmasının özel sektöre devredileceğini açıklayan İçişleri Bakanı Haris Kastanidis'i protesto eden temizlik işçilerinin İçişleri Bakanlığı'nın giriş ve çıkışlarını kapattıkları bildirildi.

Uçak seferleri de durduruldu. <https://mantey.org>

Şili'de öğrenciler polisleri rehin aldı

Şili'de hükümetin neoliberal eğitim politikalarına tepki göstererek kitlesel ve militan eylemler örgütleyen öğrenci gençliğin mücadelesi hız kesmeden sürüyor. "Parasız eğitim" talebiyle aylardır sokakları dolduran öğrencilerin iki günlük genel grev ve boykot çağrısı etkin karşılık bularak 18 Ekim günü ülkede yaşamı felç etti.

İşçi sendikaları tarafından gerçekleştirilen grev sebebiyle ülke genelinde birçok alanda hayat durdu. Üretimi durduran işçi ve emekçiler meydanları doldurarak taleplerini haykırdı.

Başkent Santiago'daki eylemlere ise yine öğrenciler damgasını vurdu. Parasız eğitim talebiyle başkent sokaklarına dökülen üniversite ve lise öğrencilerine polis azgınca saldırdı. Saldırıya militan bir yanıt veren öğrenciler polisi taş ve molotof yağmuruna tuttu. Öğrenciler çok sayıda otobüsü de ateşe verdi.

Polis barikatlarını da yaran öğrenciler birçok polisi rehin alarak okullarına götürdü.

Gün boyu süren çatışmalarda 270'i aşkın öğrenci gözaltına alındı, onlarca öğrenci ve polis de yaralandı.

İtalya'da öğrencilerden banka işgali

15 Ekim günü İtalya'nın Milano kentinde ekonomik eşitsizliği protesto eden öğrenciler Amerikan yatırım bankası Goldman Sachs'ın binasını işgal etmek istedi.

Kentin finans merkezi olarak bilinen bölgede bulunan banka binasının lobisine zorla girmeye çalışan öğrencileri polis dağıttı. Öğrenciler bankanın duvarlarına İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'ye olan kızgınlıklarını ifade eden yazılamalar yaptılar.

Öğrenciler ülkenin en büyük bankası olan Unicredit'in merkez binasına da yumurta fırlattı.

Nürnberg’de işçi toplantısı

Almanya’nın Nürnberg kentinde Araştırmacı yazar Volkan Yaraşır’ın katılımıyla gerçekleştirilen eğitim toplantılarının 5’si 16 Ekim günü yapıldı. 60’ın üzerinde işçinin katıldığı toplantı dört bölümde sunuldu.

Toplantının açılış konuşmasını bir işçi yaptı. Ardından ise Volkan Yaraşır söz aldı.

Yaraşır, kapitalizmin kabesi Amerika’nın merkezinde 65 kişiyle başlayan Wall Street başkaldırısının kapitalizmin diğer kabeleleri olan Londra, Paris ve diğer merkezlerinde yankısını bulduğunu anlattı. Kapitalist sisteme karşı ortaya konan bu anlamlı tepkilerin nedenlerine değindi. Bu çerçevede, krizin geçmiştekilerden de büyük bir kriz olduğunu ve kimilerinin iddia ettiği gibi bir avuç kapitalist şirketin kötü niyetinin sonucu olmadığını altını çizdi.

Krizin faturasının işçi ve emekçilere ödettilirmeye çalışıldığını, bu amaçla gerçekte birer soygun paketi olan “tassaruf paketleri”nin devreye sokulduğunu, işçi sınıfının ve emekçilerin buna grevler, genel grevler, fabrika işgalleri ve direnişlerle yanıt verdiğini belirtti.

Volkan Yaraşır anlatımını Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP) üzerinden sürdürdü. GOP’un hedeflediği bölgenin Kuzey Afrika, Ortadoğu, Kafkaslar ve Uzakdoğu’yu kapsadığını söyleyen Yaraşır, bu bölgenin enerji ve doğalgaz kaynağı bir bölge olduğunu hatırlatarak bölgenin emperyalist güçlerin kıyasıya rekabetine sahne olduğuna dikkat çekti.

Kuzey Afrika’da halk ayaklanmalarının patlak verdiğini ve devrimci sürecin oluştuğunu söyleyen Yaraşır, bu devrimci kalkışmaların devrimci bir önderlikten yoksun olduğunu dile getirdi. Libya’nın NATO tarafından işgal edilmesinin ve Suudi Arabistan’ın Yemen ve Bahreyn’deki hareketleri bastırmasının iki karşı-devrimci girişim olduğunu söyledi.

Bu aynı süreçte, Erdoğan üzerinden bölgede ılımlı İslam projesinin hayata geçirilmeye çalışıldığını dikkat çekti.

Yaraşır, Türkiye’deki gelişmelere ve bu çerçevede Türkiye’nin gelecekte karşı karşıya kalabileceği muhtemel sorunlara da değindi. Türkiye’nin üç ciddi sorunu olduğunu belirten Yaraşır, bunlardan ilkinin 80 milyar doları bulan cari açık, ikincisinin 300 milyarı bulan dış borç, üçüncünün ise sıcak para olduğunu ifade etti. Bunlardan herhangi birinin Avrupa ülkelerine akması durumunda Türkiye’nin iflasın eşiğine gelebileceğini belirtti.

Eğitim semineri, örgütlenmenin, özellikle de taban örgütlenmesinin yakıcı önemi üzerinde yapılan hararetli tartışmaların ardından, “Yaşasın işçilerin birliği!” sloganıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Nürnberg

K-Pet’te direniş kazanacak!

Kıbrıs Türk Petrolleri’in (K-Pet) inkişaf sandığında bulunan yüzde 48 hissesinin de sermayeye peşkeş çekilmesine sessiz kalmayan Dev-İş Konfederasyonu’na bağlı Petrol-İş Sendikası üyelerinin 11 Ekim günü başlayan süresiz grevi devam ediyor. Bununla beraber Benzinciler Birliği, Alpet’ten K-Pet bayilerine akaryakıt verilmesi için taahhüt aldıklarını duyurdu. Özel bir şirket olan Alpet’in K-Pet istasyonlarına da yakıt dağıtması grev kırıcılığı olarak değerlendiriliyor.

Daha önce söz konusu şirketin yüzde 52’sinin özel bir şirkete devredilmesi ile deneyim kazanan işçiler ve sendika başkanları, mücadele kararlılıklarını Kızıl Bayrak’la paylaştı. K-Pet özelleştirildiği takdirde işsizliğe ve sefalete sürüklenceklerini söyleyen direnişçiler grev nedenlerini, karşı karşıya kaldıkları baskıları ve mücadele kararlılıklarını anlattı.

Mehmet Seyis (Dev-İş Genel Başkanı): K-Pet’te başlatılan süresiz grevin nedeni, K-Pet’teki kamu hisselerinin özelleştirilmesidir. Çünkü, özelleştirmenin; toplumun mallarının

sermayeye devri ile toplumun çıkarları yerine sermayenin çıkarlarının önde tutulduğu bir uygulamadır. Bunun, sermayenin bir politikası olduğunu biliyoruz. Bu çerçevede devam eden grevimizin talebi kamu hisselerinin kamuda kalmasıdır. Grev dokuzuncu gününü doldurmasına rağmen hükümet yetkilileri karmaşa yaratarak, doğru düzgün açıklama yapmamaktadır. El altından sermayeyle işbirliğine devam etmektedirler. Çalışanlarımız karardır. Yüzde 100 katılımı sürdürdükleri grevde olumlu sonuç almadan vazgeçmeyeceklerdir. Biz halkın malını koruyoruz. Dolayısıyla bundan daha yerinde bir grev olamaz. Hükümet edenlerden kamuyu doyuracak bir açıklama yapmalarını bekliyoruz.

Mustafa Soykan (Petrol-İş Genel Sekreteri): Grevimizin dokuzuncu gününde, grev için herhangi bir nedenimiz olmadığı

yönünde açıklama yapmaktadırlar. Ayrıca bizim bu süreçte yazmış olduğumuz yazılar belgelidir. Grevi kırma çabaları sonuçsuz kalacaktır. Grevimizin olumlu sonuçlanacağından şüphemiz yok. Tüm grev kırıcılıklara rağmen işçiler grevi zafere taşımak iddiasındadır. Grev kıranlar, hükümet ve K-Pet bayileridir.

Aytekin Aydoğdu (Petrol-İş üyesi): Biz

halkın malının satılmasına karşıyız. Hükümetlerin ülkede bulunma sebepleri sorunları çözmektir. Hükümet, hiçbir sorunu olmayan ve tıkr tıkr işleyen işyerini sorun haline getirmiştir. Hükümet edenler bu sorunların sebebidir.

Şefika Asım (Petrol-İş üyesi): Grevimizin nedeni kamuya ait malların özelleştirilmesidir. Bunun peşinden elektrik, telefon dairesi gibi yerlere sıra gelecektir. İşçiler

daha düşük maaşlarla daha kötü şartlarda çalıştırılacaklardır. Mücadelemizde sonuna kadar kararlıyız. Duyarsız kalanlar utansın.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

Enerji tekellerinin gözü Türkiye’de

Türkiye Avrupalı enerji tekellerinin iştahını kabartıyor. HES’lere ve termik santrallere büyük sermayeler yatıran tekeller, AKP hükümetinden yeni destek ve teşvikler bekliyorlar. Bu amaçla Avrupa Parlamentosu’nda düzenlenen bir konferansta Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız’a taleplerini iletiler.

Toplantı sırasında bir haber ajansına konuşan EWE adlı enerji tekelinin Yönetim Kurulu Üyesi Willem Schoeber, Türkiye enerji piyasasında hem büyük fırsatlar, hem de büyük zorluklarla karşı karşıya olduklarını söyledi. Türkiye’deki çalışmalarının stratejik nitelikte olduğunu belirterek, hükümetten ellerini rahatlatacak yeni düzenlemeler talep etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

AB sürecinde enerji piyasasında liberalizasyona giden ve özelleştirmeleri hızlandıran bu nedenle 2011 AB İlerleme Raporu’nda övgüler alan AKP hükümeti, yine de bu tekellerin beklentilerini karşılayabilmiş değil. Enerji tekelleri kamu kuruluşu BOTAŞ’tan duydukları rahatsızlığı dile getiriyorlar. BOTAŞ’ın doğalgazı piyasa fiyatının altında satması onları rahatsız ediyor.

Türkiye’nin AB sürecine tam destek verdiklerini belirten tekellerin temsilcileri, Enerji Bakanı Taner Yıldız’a taleplerini doğrudan iletmış oldular. Yıldız da onlara “enerji piyasasında liberalizasyon ve özelleştirme hedeflerine bağlı oldukları” sözünü verdi.

Hamas'ın 5 yıldır esir tuttuğu İsraili asker Gilad Şalit 18 Ekim günü serbest bırakılırken, İsrail de Şalit'e karşılık ilk aşamada 477 Filistinli mahkumu serbest bıraktı. 1027 Filistinli mahkumun serbest bırakılması konusunda uzlaşmaya varılırken, kalan esirler de iki ay içerisinde serbest bırakılacak.

Hamas, Gazze'de 18 Ekim gününü resmi tatil ilan ederek gövde gösterisi yaptı. İsrail ise Şalit için askeri tören düzenledi.

Tutuklu değişimi anlaşması çerçevesinde serbest bırakılan Filistinliler halk gösterileriyle karşılandı. Serbest bırakılan Filistinlilerin bir bölümü Refah sınır kapısından Gazze'ye girerken halk yaklaşık 35

kilometrelik yol boyunca sevgi gösterisinde bulundu.

El Ketibe Meydanı'na varan Filistinlileri burada onbinler karşıladı. Alanda Filistin, Hamas, El Fetih bayrakları taşıyan Filistinliler coşkulu sloganlar attı. Batı Şeria'da düzenlenen karşılama törenine ise Filistin yönetimi lideri Mahmud Abbas da katıldı.

Serbest bırakılan 477 Filistinliden 294'ü Gazze'ye gönderilecek.

Anlaşma çerçevesinde sınır dışı edilmesi öngörülen bazı Filistinli mahkumlardan 10'u Kahire'den Türkiye'ye getirildi. Sınır dışı edilmesi öngörülen 40 tutuklunun 15'inin Katar'a, 15'inin ise Suriye'ye gönderileceği bildirdi.

Filistinli tutsaklardan uyarı

İsrail hapishanelerinde bulunan Filistinli tutsakların başlattığı süresiz açlık grevi devam ediyor. Tutsaklar taleplerinin kabul edilmemesi halinde su içmekten de imtina edeceklerini açıkladılar.

Filistin Yönetimi'nin Tutsaklardan Sorumlu Bakanı İssa Karake "Greve devam eden tutsaklarımız İrlandalı tutsakların geçmişteki deneyimlerinden feyz alarak mücadelelerini sudan imtina etmekle yükseltebileceklerini açıkladılar" dedi.

Greve devam eden tutsaklar bu kararı, grev başladığından bu yana hapishane yetkililerince tecrit

ve kişisel eşyalardan mahrum bırakma politikalarının yoğunlaştırılması nedeniyle aldıklarını ifade ettiler.

Bu arada açlık grevinde olan tutsaklardan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) Genel Sekreteri Ahmed Saadat'ın rahatsızlandığı bildirildi. Konuyla ilgili açıklama yapan FHKC askeri kanadı Şehit Ebu Ali Mustafa Tugayları, Saadat başta olmak üzere tutsakların hayatına dokunmaması konusunda İsrail devletini uyardı.

Açıklamanın sonunda "Tutsakların iradesi cellatları yenecek" denildi.

Yemen'de katliam

Yemen'in başkenti Sana'da 15 Ekim günü gerçekleştirilen rejim karşıtı eylemde devlet terörü yaşandı.

Kitlesel bir yürüyüş gerçekleştiren Yemen halkına gaz bombalarıyla saldırıldı. Yürüyüşün yapıldığı caddeleri ablukaya alan hükümete bağlı birliklerin ve keskin nişancıların yüksek binalardan açtığı ateş sonucu ilk belirlemelere göre 12 kişi hayatını kaybetti, 80 kişi yaralandı.

Diktatörlerin silahları ABD'den

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk ayaklanmalarında miadını doldurmuş diktatörlere git çağrısı yapan ABD ve diğer emperyalist devletlerin ikiye bölünmesi Uluslararası Af Örgütü'nün yayınladığı raporla bir kez daha ortaya çıktı.

Uluslararası Af Örgütü, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da yönetim karşıtı protestolara destek verdiği izlenimi yaratmaya çalışan ABD, Rusya ve pek çok Avrupa ülkesinin aynı zamanda göstericilere karşı kullanılan silahları temin eden ülkeler olduğunu açıkladı.

Mısır ve Tunus'ta devrilen diktatörleri son ana kadar savunan emperyalistler, halkların isyanı karşısında sadık uşaklarını savunamaz duruma gelince "git" çağrısı yapmış fakat bu kadarını bile kendilerini demokrasi havarisi olarak sunmak için bir fırsata

çevirmişlerdi.

Raporda, emperyalistlerin insan hakları ihlallerine aldırmayarak yönetim karşıtı gösterilerin yapıldığı ülkelerin hükümetlerine çok sayıda silah sattığının belirtilmesi ise ikiye bölünmesi açıkça ortaya koyuyor. 2005'ten bu yana Yemen, Bahreyn, Mısır, Libya ve Suriye'ye yapılan silah satışlarının incelendiği raporda, yönetim karşıtı protestolar düzenlenen ülkelere satış yapanlar Avusturya, Belçika, İngiltere, Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Fransa, Almanya, İtalya, Rusya ve ABD olarak sıralandı.

Rapora göre Rusya Suriye'nin en büyük silah tedarikçisi durumunda. Ayrıca aralarında İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Rusya ve İspanya'nın da bulunduğu 10 ülkenin Libya'daki Muammer Kaddafi rejimine silah satışı izni bulunduğu da vurgulandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://anitey.org>

Duisburg'da füze kalkanı paneli

Almanya'nın Duisburg kentinde 9 Ekim günü bir panel gerçekleştirildi. Almanya'daki Malatya Kürecikliler Derneği tarafından düzenlenen panele devrimci güçlerin yurtdışı örgütlenmeleri tarafından anlamlı bir katılım sağladı.

Panel devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından dernek çalışanları tarafından hazırlanan ve füze kalkanının kurulacağı bölgenin tanıtımını yapan bir sinevizyon gösterildi. Ardından panelistlere söz verildi.

İlk olarak söz alan Sol Parti eyalet milletvekili füze kalkanı projesinin tarihi hakkında kısa bir sunum yaptı. Sunumunda Kürecik'e kurulmak istenen bu füze kalkanının önce Çek Cumhuriyeti'ne kurulmak istendiğini, Rusya'nın tepkileri ve özellikle aynı dönemde bu proje ile ilgili yapılan halk oylamasında Çek halkının büyük bir çoğunluğunun hayır oyu kullanması sonucu engellendiğini belirtti.

Daha sonra söz alan Sol Parti'nin Türkiye kökenli milletvekili Özlem Demirel, kendisinin de aslen Malatya kökenli olması vesilesiyle sorunla yakından ilgili olduğunu, kaldı ki, zaten ilericilerin dünyanın neresinde olurlarsa olsun bu tür saldırı projelerine her zaman karşı çıktıklarını belirtti. Almanya'nın silah üretimi ve ticareti konusunda dünyanın üçüncü büyük ülkesi olduğunu ve bugün Malatya'ya kurulmak istenen füze kalkanının da Hamburg kentinde üretildiğini açıkladı. Özlem Demirel, bu işletmenin önünde yapılacak bir gösterinin çok anlamlı olacağını sözlerine ekleyerek sunumunu bitirdi.

Partizan dergisi yazarı A. Şahin ise konuşmasında dünyadaki kapitalist dengelerde yaşanan değişimler sonucu Ortadoğu'nun zengin doğal kaynaklara sahip olması nedeniyle öneminin daha da arttığını, özellikle hızla gelişmekte olan Çin, Hindistan, Rusya'nın buralarda varolan doğal zenginliklerden daha çok pay istemeye başladığını, bu nedenle, ABD ve Avrupalı emperyalist ülkelerin bölgedeki egemenlik haklarını güvence altına almak üzere füze kalkanının Türkiye'ye kurulmasına karar verdiklerini belirtti.

Panel, Türkiye'den gelen ve füze kalkanına karşı oluşturulan inisiyatifin kurucularından birisi de olan bir kadın avukatın gelişmeler, etkinlikler ve planlanan eylemlilikler hakkında verdiği bilgilerle devam etti.

Son olarak, panele katılan ve destek sunan kurumlara söz hakkı verildi. Kurumlar (Yek-Kom, ATİK, MKP, DİDİF) adına yapılan konuşmalarda geç kalmış olsa da, Avrupa'da da sorunun gündeme getirilmesinin anlamlı olduğu, bu anlamda yapılacak her türlü etkinliğe destek sunulacağı dile getirildi.

BİR-KAR çalışanı ise konuşmasında, böyle bir oluşumu ve konunun tartışılmasını anlamlı bulduklarını ve bundan sonra ilgili tüm etkinliklerin birlikte örgütlenmesinin yararlı olacağını belirtti. Füze kalkanı projesinin ABD'nin Ortadoğu'ya ilişkin stratejsinin bir parçası olduğu, emperyalizmin sefil çıkarlarını korumak üzere hayata geçirilmek istendiği, bu stratejinin amacının ise, bu bölgedeki, başta Filistin ve Kürt halk dinamikleri olmak üzere, ilericiler ve devrimci tüm dinamikleri boğmak, daha baştan devrimin imkanlarını yok etmek olduğuna dikkati çekti. Emperyalist metropollerde yayınlanan kimi raporlarda da bunların itiraf edildiğini anlattı.

Panelde son olarak, çalışmaların koordine edilmesi, yeni etkinliklerin örgütlenmesi ve bir komitenin kurulması amacıyla bir ek toplantı yapıldı. Panele 250 den fazla emekçi katıldı.

Sendikal Güçbirliği Bursa Bölge Toplantısı

Türk-İş'e bağlı on sendika tarafından oluşturulan Sendikal Güçbirliği Platformu, İstanbul, Lüleburgaz ve İzmir'de gerçekleştirdiği toplantıların ardından dördüncü bölge toplantısını 16 Ekim günü Bursa'da gerçekleştirdi. Sendika genel başkanlarının da yer aldığı toplantı yaklaşık 400 işçinin katılımı ile Merinos Atatürk Kongre ve Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Yenişehir'den gelen Kristal-İş üyeleri Kültür Merkezi'ne kısa bir yürüyüş gerçekleştirerek sloganlarla geldiler. Kristal-İş üyeleri coşku ve kararlılıklarını sloganlarla ifade ederken ortaya çıkan bu tablo kolluk kuvvetlerini ve Kültür Merkezi'nin güvenlik görevlilerini tedirgin etti.

AKP hükümeti aleyhine atılan sloganları bahane eden kolluk kuvvetleri, izin toplantı için alındığını söyleyerek slogan atılmaması dayatmasında bulundu. Bu sırada gerçekleştirilen Bursa İşçi Bülteni dağıtımını da provokasyon malzemesi yapmaya çalışan kolluk kuvvetlerinin bu tutumu, işçilerin ve toplantının organizasyonunu üstlenen TÜMTİS Bursa Şubesi yöneticilerinin kararlı duruşu ile boşa düşürüldü. Sermaye sınıfı her cepheden işçilere saldırıyorken bu sorunları dile getirmenin meşruluğu savunularak sloganlara ve bülten dağıtımına devam edileceği söylendi.

Bursa'da kölelik düzeni hüküm sürüyor

Toplantı, TÜMTİS Bursa Şube Başkanı Özdemir Aslan'ın yaptığı açılış konuşması ile başladı. Aslan, Bursa'daki sanayi yapısına değindi. Aslan, buradaki emek-yoğun üretim sürecini vurguladıktan sonra buna karşın Bursa'da işleyen kölelik düzenini anlattı. Bu tablonun ancak mücadele ile değişeceğini ifade eden Aslan, daha sonrasında toplantının açılış konuşmasını yapmak üzere sözü TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk'e bıraktı.

Yüzünü sınıfa dönen bir anlayış

Öztürk, işçi sınıfına yönelik saldırıları özetleyip bu koşullarda sendikaların da içinde bulunduğu tabloyu değerlendirdi. Güç Birliği Platformu'nun amacını katılımcı işçilerle paylaşan Öztürk konuşmasını şöyle sürdürdü: "Konfederasyonumuz geçmişte milyonlarca işçiyi temsil etmiştir. Ve halen yüzbinlerce işçiyi temsil ediyor. Ne yazık ki konfederasyonumuz adım adım artık işçi sınıfının umudu olmaktan uzaklaşmıştır. Çünkü artık işçilerin sendikaya karşı, sendikal harekete karşı güveni kalmamıştır. Ve konfederasyonumuzun izlediği tutum mümkün olduğunca siyasal iktidarla iyi geçinerek, zorluk çıkarmayarak süreci idare etmektedir. Bu saldırıları püskürtme noktasında hiçbir mücadele anlayışı veya niyeti söz konusu değildir." Öztürk, 10 sendikanın oluşturduğu güçbirliğinin amacının bu anlayışı değiştirmek olduğunu söyledi. Saldırıları püskürtmenin mümkün olduğunu, ancak bunun sadece yüzünü sınıfa dönen bir mücadele ile gerçekleştirilebileceğini vurguladı. Türk-İş Genel Merkezi'nin kıdem tazminatı konusundaki ihanetçi tutumunu da teşhir eden Öztürk, Türk-İş'i mücadeleye çekebilmek için ellerinden geleni yapmaya devam edeceklerini, ancak bunda başarılı olamadıkları koşullarda konfederasyon ayrımı gözetmeden yasa meclise geldiği gün mücadele edenlerle kolkola direneceklerini, genel grev dahil her türlü eylemi devreye sokacaklarını söyledi.

Türk-İş'in Genel Kurul sürecine de değinen Kenan Öztürk, güçbirliğinin mutlaka genel kurulda da kendi listesi ile kendisini ifade edeceğini, ancak güçbirliğinin

amacının genel kurul ile sınırlı olmadığını, genel kurulda aldıkları sonuçtan bağımsız olarak sonraki süreçte de ortak bir şekilde mücadele etmeye devam edeceklerini ifade etti.

Sendika başkanları soruları cevapladı

TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk'ün gerçekleştirdiği konuşmadan sonra toplantı işçilerin soruları ve katkılarıyla devam etti. Yapılan konuşmaların önemli bir bölümünde, güçbirliğine dair umutlu bir bekleme havası varken, özellikle sonlara doğru söz alan birçok işçi de eleştiri ve çekincelerini ifade etti.

Bu bölümde, Türk-İş'in genel kurul sürecinde yapılması gerekenlerden, diğer sendikaları güçbirliğine dahil etmek için neler yapılabileceğine, milletvekili seçilen sendikacıların tutumlarından işçilerin çeşitli siyasal konularda alması gereken tutumlara kadar birçok konu tartışıldı.

İşçilerin yaptığı konuşmalarda halen sermaye düzeninden belli bir beklenti olduğu hissedilirken sendika başkanlarının bir bölümü de yaptıkları konuşmalarla bu beklentileri daha da körüklemiş oldu.

Özellikle Belediye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul bugüne kadar işçi sınıfına karşı gerçekleştirdiği ihanetleri hasıraltı ederek kırk yıllık bir devrimci edasına büründü.

Bu bölümde yapılan konuşmalarda ayrıca Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın'ın "Ne uzlaşmacı, ne maceracıyız! Mücadeleci sendikalarız!" vurgusu ile birlikte Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin'in "İşçileri sürecin dışında tutmaya başladık ve kaybettik!" vurguları özellikle dikkat çekiciydi.

Bu bölümde söz alan Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi sendikasının direniş deneyimlerinden yola çıkarak sınıf dayanışmasının önemini vurgularken diğer genel başkanlar da yaptıkları konuşmalarda sendikal güçbirliğinin önemine vurgu yaptılar.

Öztürk'ten özeleştiri

Toplantı, Kenan Öztürk'ün gerçekleştirdiği kapanış konuşması ile sona erdi. Öztürk konuşması sırasında kendinden önce konuşan başkanların üzerinden atlamayı tercih ettikleri "Siz kendinizde hiç suç görmüyor musunuz?" sorusunu da yanıtladı.

Bugüne kadar Türk-İş içerisinde mücadele etmeye çalıştıklarını, sorunu "içeride" çözebileceklerini düşündüklerini söyleyen Öztürk, bunun böyle olmayacağını anladıktan sonra yüzlerini tabana dönmeye karar verdiklerini söyledi.

Öztürk'ün, bir kez daha mücadele kararlılıklarını dile getirmesinden ve tüm işçileri bu mücadeleye ortak olmaya davet etmesinin ardından toplantı sona erdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

KESK Dersim'de gerçekleştirdiği kitlesel eylemle, 3 öğretmen ve 3 hemşirenin sürgün edilmesini protesto etti. Devlet Hastanesi önünde toplanan yaklaşık bin kişi "Sürgün ve tacizlere hayır - Sürgün edilenler onurumuzdur" pankartı ile Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü.

Meydanda trafiği kapatan KESK üyeleri 10 dakikalık oturma eylemi yaptı. Daha sonra Yeraltı Çarşısı üzerinde toplanılarak basın açıklaması gerçekleştirildi. KESK Dönem Sözcüsü Gürbüz Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Solmaz şunları söyledi:

"İl merkezinde 3 öğretmen arkadaşımız sendikal faaliyetleri nedeniyle sürgün edildi. 1 sendikacı arkadaşımız Kütahya'ya, diğer 2 arkadaşımız ise ilçe merkezlerine sürgün edildi. İlimizde geçmişten bu yana sürgünler bir cezalandırma olarak hep kamu emekçilerine karşı kullanıldı. Birçok arkadaşımız mahkeme kararı ile geri geldi ama, valiler ve hükümetler bu sürgünlerden bir türlü vazgeçmedi."

KESK grev hakkı için eylemdeydi

KESK, grevli toplu sözleşme hakkı ve 4688 sayılı yasa değişikliklerinde taleplerinin kabul edilmesi için 14 Ekim günü eylemdeydi.

Bursa

Bursa'daki eylem Fomara Meydanı'nda başladı, AKP il binası önünde son buldu.

Bina önünde yapılan açıklamayı KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Hasan Özaydın okudu. Füze kalkanına, zamlara, AKP'in "ileri demokrasi" maskesinin gerçek yüzündeki baskı ve tutuklamalara değinen Özaydın 4688 sayılı kanunda yapılan makyaj düzenlemeleri de teşhir etti.

Oturma eyleminde kamu emekçileri konuşmalar yaptılar. Kamu emekçisi bir kadın da son dönemde artan kadın cinayetleri ile ilgili yazdığı bir şiiri okudu.

Mersin

KESK Mersin Şubeler Platformu basın açıklaması gerçekleştirdi. KESK binası önünde toplanan kitle bekleyişini sürdürürken, polis ve KESK yöneticileri arasında görüşme yapıldı. Yürüyüş yolunun İstiklal Caddesi ile birleşen noktasına çevik yığmağı yapan emniyet yürüyüşe izin verilmeyeceğini bildirdi. Yoğun çevik ablukasının yanısıra kalabalık bir sivil polis ordusunun yer aldığı eylemde, emniyet aracından sürekli uyarılar yapılarak ortam terörize edilmeye çalışıldı.

Yürüyüş kolu polis barikatının önüne geldiğinde KESK dönem sözcüsü Yusuf Kaya "İşte AKP, işte ileri demokrasi, işte gösteri ve toplanma özgürlüğü" diyerek AKP'nin teşhirini yaptı. Bu esnada kitle içinden "Emekçiye değil çetelere barikat!" sloganları yükseldi. Barikatın önünde oturma eylemi ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eskişehir

Vardar İş merkezi önünde toplanan KESK üyeleri ve ilericiler, devrimci güçler önce bir süre müzikler eşliğinde halaylar çektik. AKP'nin teşhirinin yapılmasının ardından kitle AKP il binasına doğru yürüyüşe geçti.

AKP il binasının olduğu cadde olan Yunus Emre Caddesi'ne geldiğinde kitle yolun bir şeridini kapatarak yoluna devam etti. AKP il binasına yaklaşıldığında kitlenin önüne polis barikatı kuruldu. Polisin kitleyi kaldırıma sıkıştırmak istemesi üzerine gerginlik çıktı. Polisin kitle üzerinde korku yaratmak amaçlı çembere almaya çalışmasına rağmen kaldırıma çıkılmadı ve yolun bir şeridini kapatarak oturma eylemi gerçekleştirdi. Bu sırada "Polis defol bu sokaklar bizim!" sloganı sıklıkla atıldı.

Grevsiz toplu sözleşme, toplu sözleşmesiz sendika olamayacağını belirten KESK üyeleri "Hak verilmez

alınır zafer sokakta kazanılır" şiarıyla hareket edeceklerini ve bundan sonra her hafta eylem yapacaklarını belirterek basın açıklamasını bitirdi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Adana

KESK Adana Şubeler Platformu, AKP il binası önüne meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Polisin, Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan kitlenin yürüyüşüne engel olmak istemesine kitle "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganıyla karşılık verdi. AKP binası önüne gelindiğinde oturma eylemine geçilerek basın metni okundu. KESK'in fiili meşru mücadele sonucunda kurulduğu vurgulanarak "Toplu sözleşme ve grev hakkımız var, hakkımızı kullanacağız!" denildi. Eyleme aralarında BDSP'nin de olduğu devrimci ve ilerici güçler de destek verdi.

Tokat

Tokat'ta SES, Tarım Orkam-Sen, Kültür Sanat-Sen ve BTS "Grevli toplu sözleşme hakkı" talebiyle Cumhuriyet Meydanı'nda bir saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi. Eyleme ÖDP ve Gençlik Muhalefeti'nin yanısıra "Peoples Of The World, Rise Up!" pankartı arkasında Özgür Eğitim-Sen ve Özgür Yazarlar Birliği de destek verdi.

Eylemde ilk konuşmayı Eğitim Sen Tokat Şube Başkanı Ertan Uysal yaptı. Tokat Eğitim-Sen üniversite temsilcisi Erdal Küçüker ise konuşmasında birlik ve beraberlik çağrısı yaptı.

Tokat SES temsilcisi Tayyar Özcan sağlığın ticarileştirilmesi ve Kamu Hastane Birlikleri Yasası'na değindi.

Özgür Eğitim Sen ve Özgür Yazarlar Derneği adına konuşmaların yapıldığı eylemde Gençlik Muhalefeti temsilcisi de söz aldı.

Kayseri

KESK üyeleri Eğitim Sen Şubesi binası önünden Sivas Caddesi'nde bulunan AKP binası önüne meşaleli yürüyüş düzenlendi. AKP önünde toplanan kitleye seslenen KESK Dönem Sözcüsü ve Eğitim Sen Şube Başkanı U. Sedat Ünsal, üçlü danışma kurulu toplantıları görüşmelerinde 4688 sayılı yasanın değişikliği konusunda hükümete görüş bildirdiklerini, "Bu yasa bizi daha da geriye götürüyor" dediklerini dile getirdi. AKP önündeki oturma eylemine BDSP, DHF, EDP, EMEP, ESP, Eğitim-DER de destek verdi.

Ankara

KESK üyeleri Yüksel Caddesi'nde toplanarak, Meşrutiyet Caddesi'nden AKP İl Başkanlığı binasının

bulunduğu sokağın başına kadar yürüdü. Polis barikatı nedeniyle açıklama burada yapıldı. KESK Genel Sekreteri Tombul, iktidarın kendisine muhalif olan bütün toplum kesimlerini çeşitli gerekçelerle susturmaya ve baskı altına almaya çalıştığını dile getirdi.

Yapılan son zamlarla kamu emekçilerinin, işçilerin, köylülerin, küçük esnafın yoksulluk sınırını aşarak açlık sınırına doğru sürüklendiğini belirtti.

Karabük

Karabük Belediye binası önünde toplanan KESK üyeleri adına konuşan KESK Karabük Dönem Sözcüsü Ayşegül Sarı Terzi, anayasa referandumu sürecinde kamu emekçilerine "toplular sözleşme düzeni getiriyoruz" dendiğini, oysa gündeme getirilen 4688 sayılı yasadaki değişiklik ile kamu emekçilerinin grev hakkının engellendiğini söyledi.

Giresun

KESK Giresun Şubeler Platformu, Atapark'ta serbest kürsü kurdu. Eğitim-Sen Giresun Şube Başkanı Hayri Şenel'in açıklamasıyla başlayan eylemde, AKP teşhir edildi. Konuşmanın ardından serbest kürsü oluşturuldu.

Aydın

KESK üyeleri sendika binasının önünde toplanarak Gençlik Caddesi'nden Sulu Park'a yürüdüler.

Burada açıklama yapan KESK Aydın Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ertuğrul Teberci'nin konuşmasının ardından oturma eylemi gerçekleştirildi.

Manisa

Eğitim Sen binası önünde toplanan KESK üyeleri "Grevsiz Toplu Sözleşme, Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz" pankartı arkasında Manolya Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Basın açıklamasını okuyan KESK dönem sözcüsü Eğitim Sen Şube Başkanı Remzi Şirin AKP'nin emekçilere yönelik saldırılarına vurgu yaptı.

Çanakkale

AKP il binası önünde yapılan basın açıklamasında konuşan KESK Dönem Sözcüsü ve Eğitim Sen Şube Başkanı Telat Koç şunları söyledi: "Örgütlenme özgürlüğünü ciddi biçimde kısıtlayan 4688 sayılı yasanın anti demokratik yapısını değiştirmek için hemen her maddeye ilişkin önerilerde bulunduk. Ancak, üzülerken gördük ki, hükümetin temel konularda hakları genişleten bir tavrı olmamıştır"

Kızıl Bayrak / Eskişehir - Bursa - Kayseri - Tokat - Manisa - Adana - Mersin

Asistan Hekim Kurultayı gerçekleştirildi

Başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere toplam 13 ilden gelen yaklaşık 110 asistan hekim, 15-16 Ekim 2011 tarihlerinde İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Cem-i Demiroğlu Oditoryumu'nda gerçekleştirilen "Asistan Hekim Kurultayı"nda bir araya geldi.

Kurultayın açılış konuşmasını yapan İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Taner Gören, sağlık alanında yapılan düzenlemelerin yarattığı erozyonun geri dönüşümü imkansız sonuçlar doğurduğuna değinerek nitelikli hekim ve uzman hekim yetiştirmenin güçlüklerine değindi. Üniversite ve eğitim araştırma hastanelerinde büyük özveriyle çalışan asistan hekimlerin bu kurumların belkemiği olduğunu, eğitim hastanelerinin birer hizmet hastanesine dönüştüğünü belirten Dr. Gören bundan da en büyük yarayı nitelikli bir uzmanlık eğitimi alamayan asistan hekimlerin aldığını söyledi.

Dr. Taner Gören'in yaptığı konuşmanın ardından Türk Tabipleri Birliği Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu Türkiye'nin sağlık ortamının söylediği gibi iç açıcı olmadığını bunun kanıtı olarak da OECD 50 raporuna göz atmanın yararlı olacağını söyledi. Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın bir özelleştirme programı olduğunu hatırlatan Dr. Bilaloğlu Kamu Hastane

Birlikleri Yasa Tasarısı'ndaki Kamu kelimesinin kimseyi yanıltmamasını 2008 yılında yayınlanan özelleştirme tasarısının Hükümet Uyum Programı çerçevesinde açık bir dille yayınlandığını belirtti. Tüm bu düzenlemelerde asistan hekimlerin de eğitim, özlük hakları ve çalışma koşulları olarak olumsuz etkilendiğini ve bu olumsuz atmosferden ancak örgütlenerek ve birleşik bir mücadeleyle çıkılabileceğine vurgu yaptı.

Kurultayda iki gün boyunca 4 oturum gerçekleştirildi.

Kurultayın ardından yapılan açıklamada ise "5 Talep" kampanyasının duyurusu yapıldı. Hekimler taleplerini şöyle sıraladılar:

- 1) Sağlık hakkı
- 2) Hastanelerimizde eğitim yok! Eğitim almak istiyoruz.
- 3) Emekliliğe yansıyan, döner sermaye ve performanstan bağımsız yaşanabilir maaş
- 4) İnsanca yaşam için, insanca mesai (bir asistan haftada 56, ayda 220 saatten fazla çalıştırılmamalı, nöbet ertesi izin kullanılmalıdır)
- 5) Şiddete sıfır tolerans için hekim düşmanı, hasta kışkırtıcı politikalara son

İş cinayetine "ticari sır" kılıfı

Maraş'ın Afşin ilçesinde geçtiğimiz Şubat ayında meydana gelen iş cinayeti ile ilgili Maden Mühendisleri Odası tarafından kurulan komisyona talep ettiği bilgiler verilmiyor. Bir maden mühendisinin de öldüğü iş cinayetinde ilgili makamlara yapılan başvurular, "istenilen belgelerin ticari sır olması ve Maden MO'nun açılan davada taraf olmaması" gerekçeleri ile saklanıyor.

Neler olmuştu?

Ruhsat hukuku Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın ilgili teşekkül Elektrik Üretim Anonim Şirketi'ne (EÜAŞ) ait olan ve özel sektöre 28 yılına işletilmek üzere verilen Çöllolar Kömür Sahası'nda, 6 Şubat 2011 ve 10 Şubat 2011 tarihlerinde iki kez şev kayması meydana gelmişti. İlk "kazada" bir işçi yaşamını yitirmiş, ikinci "kazada" ise biri maden mühendisi, diğeri ise jeoloji mühendisi olmak üzere toplam 10 işçi kayan malzemenin altında kalarak iş cinayetine kurban gitmişti. Halen ikisi mühendis toplam 9 kişi göçük altında bulunuyor. Göçüktekilere ulaşılması için ciddi bir çalışma ise yapılmıyor.

Uyarılar yapılmıştı

İş cinayetinden sonra, çeşitli kurumların farklı tarihlerde yaptıkları uyarılarla toprak kayması olasılığına işaret ettiği ve alınması gereken önlemleri gündeme getirdiği açığa çıkmıştı. Fakat Ciner Grubu'nun sahibi olduğu Park Holding'e kiralanan Çöllolar Kömür Sahası'nda bu uyarılar dikkate alınmamıştı.

Maden MO kurduğu komisyon ile maden kazasının nedenlerini araştırmak istese de ilgili makamlardan istediği bilgilere ulaşamadı.

Yaziya yanıt alınmayınca 26 Nisan 2011 tarihinde aynı bilgileri tekrar isteyen Maden MO, ayrıca yetkililerle defalarca şifai olarak görüşüğünü ve söz konusu bilgileri talep ettiğini belirtiyor. Bu girişimlerinin de karşılıksız kalması üzerine aynı bilgilerin 22 Eylül 2011 tarihinde Bilgi Edinme Kanunu ve Avukatlık Kanunu çerçevesinde ilgili Bakanlıktan istendiğini ifade ediyor.

Söz konusu olayda bir üyesinin de yaşamını yitirdiğine ve halen göçük altında olduğuna dikkat çeken Maden MO, "Tüm bu gerçekler ortadayken odamızın olayda 'taraf' olarak görülmemesini anlamak mümkün değildir" ifadelerini kullandı. İstenilen bilgilerin "ticari sır" niteliğinde olmadığına da dikkat çekti.

İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi yapılacak

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, "Sağlık için mücadele ve mücadele için sağlık" başlığıyla 2-4 Aralık 2011 tarihlerinde Ankara'da "İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi" düzenleyecek.

İlki 1978 yılında düzenlenen ve her 10 yılda bir düzenlenmesi kararlaştırılan "İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi"nin dördüncüsü üç yıl gecikmeyle Ankara'da düzenlenecek.

Kongre çalışmaları hakkında kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla Kongre Düzenleme Kurulu, Ankara Tabip Odası'nda bir basın toplantısı

düzenledi.

9 ilde DİSK, KESK, TMMOB ve TTB öncülüğünde "İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi"nin kurulacağını bilgisinin verildiği toplantıda bu meclislerin işlevi üzerinde duruldu. Meclisler aracılığıyla işçilerin sağlık konusunda bilinç düzeyinin artırılması ve yaşadıkları bir sıkıntıda bu meclislerin kişilere yol göstermesinin hedeflendiği açıklandı. İşçiye ve emekçiye karşı bir sorumluluk duygusu olan herkesin bu Kongre'nin doğal ortağı olarak görüldüğü belirtildi.

Taşeron işçilerinden ücret eylemi

Ücretlerini alamayan Dev Sağlık-İş üyesi temizlik işçileri Fatih Sultan Mehmet Araştırma Hastanesi acil servisi önünde eylem gerçekleştirdi.

Eylemde "Zam üstüne zam yapıyorlar, asgari ücretli işçinin maaşını ödemiyorlar" pankartı açıldı. Başhekimlik önüne yürüyen taşeron işçileri, 1-5 Ekim tarihleri arasında yatması gereken maaşlarının halen yatmadığını belirttiler. Dev Sağlık-İş Örgütlenme Uzmanı Ethem Akdoğan tarafından yapılan açıklamada ücretlerin yatırılması için hastane yönetimine seslenildi. Ücretlerin yatırılmaması durumunda eylemlerin devam edeceği söylendi.

Açıklamanın devamında Dev Sağlık-İş'in yapacağı kampanya hakkında bilgi veren Akdoğan, işçilerin asgari ücretle geçinemediğini belirtti. 30 Ekim'de büyük bir miting ile asgari ücret ile ilgili gerçekleştirecekleri kampanyanın startını vereceklerini söyledi.

Türkiye'nin dört bir yanında çalışmalar yapacaklarını belirterek, "Biz insanca yaşanacak bir ücret istiyoruz. Bunun mücadelesini vermeye devam edeceğiz. Aynı zamanda taşeronluk sistemi güvencesiz ve kurlsızdır, bunu karşı da mücadelemiz devam edecektir" dedi.

Güvencesiz çalışma dayatması

AKP hükümeti sağlık hizmetini tekeller için dikensiz gül bahçesine çevirmek için tasarı üstüne tasarı hazırlıyor. ‘Tam gün’ uygulamasını KHK saldırısı ile yürürlüğe sokan hükümet, yasanın doğurduğu boşlukları da ‘yama yapmak’ suretiyle düzeltmeye çalışıyor. Bunu yaparken de hekimlerin haklarını tırpanlamaktan geri durmuyor.

YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, muayenehanesi olan ya da başka bir yerde çalışan öğretim üyeleri için üniversitelerde sözleşmeli öğretim üyeliği statüsüne geçileceğini açıkladı. YÖK ve Sağlık Bakanlığı arasında yapılan görüşmeler sonucu yeni yapılacak düzenleme ile “Tam Günden ayrılıp dışarı giden doktorların saat ücreti karşılığında üniversitede ders vermeleri, asistan yetiştirmeleri söz konusu” diyen Özcan, “Buna göre, saat ücreti 300 TL. Ancak 600 TL’ye kadar çıkabilir. Bir öğretim üyesi haftada 10 saatten ayda en fazla 40 saat çalışabilecek” dedi.

Tasarıya göre “Bir öğretim üyesi haftada 10 saatten ayda en fazla 40 saat çalışabilecek. Ameliyathalar da eğitimi içeriyorsa bu saatin içinde olacak. Tabi bu öğretim üyelerinin hiçbir güvencesi olmayacak.

Özcan’ın açıklamaları “sözleşmeli öğretim üyeliğinin” genel çalışma biçimi olarak yaygınlaştırılmak istendiğini gösteriyor. Özcan, şunları söyledi: “Gerçekten bütün öğretim üyelerinin anlaşmalı statüye geçilmesine yol açabilir. O bakımdan çok son derece faydalı diye düşünüyoruz. Sözleşmeli statüde çalışacak öğretim üyelerinin üniversite rektör, dekan, dekan yardımcısı gibi idari görev yapmaları da söz konusu değil. Onlardan sadece hizmet alınacak.”

‘İthal hemşire’ geliyor

‘İthal doktor’ tartışmalarının ardından ‘İthal hemşire’ konusu da Sağlık Bakanı Recep Akdağ tarafından gündeme getirildi.

Sağlık alanında çalışan emekçilerin sayısının yetersiz olduğu gerekçesiyle öne sürülen bu proje için yasal zemin hazırlanmaya çalışılıyor. Çünkü Türkiye’de yabancı doktor ve hemşire çalıştırmak mevcut yasalara göre yasak.

Sağlık alanını tekellerin sınırsız sömürüsüne açmak için birbiri ardına düzenlemeler yapılırken, ‘İthal doktor-hemşire’ de bu adımlardan birini oluşturuyor. Başbakan Erdoğan’ın “Dünyada 100-150 dolara çalışacak hekimler var, Türkiye’ye getirip hizmet ettireceğiz” söylemi de bu adımın ne demek olduğu konusunda yeterince açıklık sağlıyor.

Kendi ülkesindeki koşullar nedeniyle Türkiye’de çalışmaya razı olacak olan “ucuz iş gücü rezervi” konumundaki İthal doktor ve hemşireler, Türkiye’de hizmet veren sağlık emekçilerine karşı “koz” olarak da kullanılacak.

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi’nde (ÇOMÜ) eğitim- öğretim yılının başlaması ile birlikte yapılan yemekhane zammının geri çekilmesi için 16 Ekim günü Çanakkale Saat Kulesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Sendikaların da katılımıyla gerçekleşen açıklamada, ÇOMÜ Rektörü Sedat Laçiner’in yemekhane zammına karşı üniversiteli öğrenciler tarafından başlatılan mücadele karşısında bir tüccar mantığıyla davrandığına dikkat çekildi. Rektörün öğrencinin en temel haklarından beslenme hakkını pazarlık konusu haline getirdiği söylendi. Rektörün yemek zammının geri çekilmesine karşılık yemek

bursu alan öğrencilerin sayısını 700’den 300’e çekme tehdidinde bulunması teşhir edildi.

ÇOMÜ’de personel ve öğrencilere taşıt tanıtım pulu edinme zorunluluğu getirilmek istendiğine dikkat çekilen açıklamada, “Bu uygulama da üniversitenin, kendi öğrencisi ve çalışanından bir başka para kazanma yolu olarak gündeme gelmiştir” denildi.

Öğrencilerin “Yemekhane zammı geri çekilsin”, “İkinci öğündeki fiyat farkı ortadan kaldırılsın”, “Yemek bursu alan öğrenciler mağdur edilmesin” şeklindeki taleplerini sıralamasının ardından açıklama sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / Çanakkale

UÜ’de IMF şefine protesto

Bursa’da Uludağ Üniversitesi’nde 13 Ekim günü Türkiye Ekonomi Kurumu (TEK) ve üniversite yönetimi tarafından düzenlenen 16. İktisat Sempozyumu’na konuşmacı olarak katılan Mark Lewis Öğrenci Kolektifleri üyesi öğrenciler tarafından “IMF defol” ve “Emperyalizme kalkan olmayacağız” pankartları ile karşılandı.

Üniversitede sermaye istemediklerini vurgulayan öğrenciler Lewis’i “IMF defol, üniversiteler bizimidir” sloganıyla protesto ettiler.

Sahneye yumurta atan öğrenciler salondan çıkarılırken iki üniversiteli yaralandı. Bir üniversiteli merdivenden aşağı itilerek darp edildi. Yaralı üniversiteli hastaneye kaldırıldı.

Kocaeli Üniversitesi’nde ÖGB terörü!

Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Yerleşkesi’nde 13 Ekim günü yapılan Ekim Gençliği dergisi satışına ÖGB’ler saldırdı.

Sosyal tesislerde bulunan yemekhanede satış yapmak isteyen Ekim Gençliği okurları ÖGB’nin müdahalesine maruz kaldı. Satışı engellemek isteyen ÖGB, Ekim Gençliği okurlarını yemekhaneden atmaya çalıştı. Ekim Gençliği okurları çıkmamakta direnince ÖGB devrimci öğrencilere azgınca saldırdı. Saldırı “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları ve ajitasyon konuşmalarıyla teşhir edildi.

Ekim Gençliği okurları satışlarına sosyal tesislerin önünde devam ederken, öğrencilerin desteği ve ilgisiyle karşılaştılar.

Ekim Gençliği / Kocaeli

OGÜ’de kampanya

Osmangazi Üniversitesi’nde ticari eğitime karşı başlatılan kampanya çerçevesinde çalışmalar devam ediyor.

“Emperyalizme kalkan olmayacağız” ve “Ticari eğitime hayır!” başlıklı iki yazıyı içeren ve üniversitedeki paralı hizmetleri (öğrenci belgesi, kimliği, transkript vb.) teşhir eden bülten okulda yaygın biçimde dağıtıldı.

14 Ekim günü Meşelik Kantini’nde biraraya gelen Genç-Senliler hava muhalefeti nedeniyle etkinliğin iptal edilmesine ve kantin toplantısı yapılmasına karar verdi. “Ticari eğitimin bireyciliğine, yozlaşmasına, rekabetine karşı sesimizi yükseltelim / Genç-Sen” yazılı ozalit kantin duvarına asıldı ve önüne konulan masalara Genç-Sen bayrakları asıldı. Bölgelelik

üniversite yönetiminin bildiri dağıtma, afiş asma, masa açma gibi faaliyetlere karşı yasakçı ve saldırgan tutumu fiilen delinmiş oldu. Ardından tüm masaları dolaşarak yapılan bülten dağıtımı ile öğrenciler Genç-Sen masasına davet edildi. Buradan öğrencilerin de katılımıyla toplantı başlatıldı.

Toplantıda paralı eğitim saldırıları teşhir edilirken Bologna süreciyle ticari eğitimin ulaştığı boyut ve buna karşı mücadele tartışıldı. Ardından 6 Kasım üzerinde duruldu. 17 Ekim-4 Kasım tarihleri arasında sürecek ve YÖK protestosu ile birleştirilecek olan ticari eğitime karşı imza kampanyasının planlaması yapıldı. Etkinliğe Anadolu Üniversitesi’nden Genç-Sen’liler de destek verdi.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Suzan Zengin sonsuzluğa uğurlandı

Yaşamını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış Özgür Gelecek gazetesi Kartal Temsilcisi Suzan Zengin, ailesi, dostları, yoldaşları ile ilerici ve devrimci güçler tarafından sonsuzluğa uğurlandı. Zengin'in cenazesi 14 Ekim günü Tuzla Aydın'ı'nda düzenlenen törenle toprağa verildi.

Sabah saatlerinden itibaren Tuzla Aydın'ı Cemevi'nde toplanmaya başlayan yüzlerce kişi Aydın'ı sokaklarında gerçekleştirilen yürüyüşle Suzan Zengin şahsında devrim ve sosyalizm şehitlerini andı. Partizan ve Özgür Gelecek tarafından düzenlenen anmada Zengin'in katledilmesine neden olan tecrit ve tredman politikaları protesto edildi. Zengin'i katleden devletten hesap sorma kararlılığı dile getirildi.

Dostları ve yoldaşları yanındaydı

Aralarında gazetemizin de bulunduğu çeşitli sol-sosyalist gazete ve dergilerin çalışanlarının yanı sıra sendikalar, demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri de Zengin için Tuzla'daydı. Cenazeye ayrıca, Zengin'in yıllar boyunca sesi soluğu olduğu deri işçileri de katılım sağladı.

DİSK'e bağlı sendikalardan Genel-İş, Emekli-Sen, Limter-İş, Türk-İş'e bağlı sendikalardan Belediye-İş, Deri-İş demokratik kitle örgütlerinden ise İHD ve ÇHD yöneticilerinin yer aldığı anmada devrimci dayanışmanın anlamlı örneklerinden biri yaşandı.

İlerici ve devrimci güçlerden BDSP, DHF, PDD, Mücadele Birliği, Kaldıraç, Emek ve Özgürlük Cephesi, ESP, Halk Cephesi de cenaze törenine katılım sağladı. Sanatçı Pınar Sağ da törenin sonuna kadar anmayı takip etti.

Yüzlerce kişi karşıladı

Öğle saatlerinde "Suzan yoldaş ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Katil devlet hesap verecek!" sloganları eşliğinde getirilen cenaze yüzlerce kişi tarafından karşılandı. Karanfillerle donatılan tabutu omuzlayan onlarca kişi Zengin'in devrettiği bayrağı taşıma sözü verdi. Cemevi'nin bahçesindeki musalla taşına konan tabutun önünde toplanan kalabalık kısa bir süre devam eden dini töreni takip etti. Törenin ardından ise Cemevi girişinde kortejler oluşturan yüzlerce kişi Aydın'ı sokaklarında gerçekleştirilen yürüyüşün ardından mezarlığa ulaştı.

"Devrim şehitleri ölümsüzdür Suzan Zengin yaşıyor! / Partizan" ve "Hapishanelerde tecrit-tredman öldürmeye devam ediyor" pankartları ve Zengin'in

fotoğrafları ile "Devrimci basın şehitleri ölümsüzdür", "Tecrit-tredman öldürmeye devam ediyor" dövizleri taşındı.

Yağmur altında gerçekleştirilen yürüyüşün ardından Aydın'ı Mezarlığı'na gelen kitle Zengin'i toprağa verdi. TKP/ML militanları da Zengin'in gömülüşü sırasında parti bayrağını tabutun üzerine bıraktı.

"Unutmayacağız, unutturmayacağız!"

Zengin'in defnedilmesinin ardından mezarlık içerisinde anma töreni yapıldı. Zengin şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından ilk sözü Özgür Gelecek Gazetesi temsilcisi aldı. Zengin'in anısına sahip çıkacaklarını belirten temsilci, Zengin'in mücadele dolu yaşamının önemli kesitlerini aktardı. Partizan adına yapılan konuşmada ise Zengin'in devrimci yaşamıyla onur duyduklarını ve Zengin'in katili olan devletten hesap soracaklarını dile getirdi. Partizan temsilcisinin konuşması, "Seni unutmayacağız, unutturmayacağız. Tüm güzel değerlerini rehber edineceğiz, söz veriyoruz" sözleriyle sona erdi.

Anma programında dost ilerici ve devrimci kurumların temsilcilerine de söz verildi. Bu bölümde ESP, BDSP, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu, Yeni Demokrat Gençlik, Halkın Günlüğü, ATİK ve PDD temsilcileri söz aldı.

Zengin'in cezaevi arkadaşı ve PDD temsilcisi Nevin Berktaş'ın da konuşma yaptığı anmada Zengin'in devrettiği bayrağı daha ileriye taşıma ve devrimci dayanışmayı büyütme çağrısı yapıldı. Sanatçı Pınar Sağ ise, direniş vurgusu yaptığı konuşmasında Suzan'ın yoldaşlarına selam gönderdi.

Zengin'i devlet katletti

12 Ekim günü aramızdan ayrılan Zengin, uzun ve ağır tutukluluk koşulları ile işkencelerden kaynaklı yıpranmışlıkların tetiklediği sağlık sorunları nedeniyle açık kalp ameliyatı olduğu için 17 gündür yoğun bakımdaydı.

Zengin son olarak 2009 yılında evi polis tarafından basılarak gözaltına alınmış ve daha sonra tutuklanarak Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nde birbuçuk yıl kalmıştı. Hapishanede sağlık sorunları artan Zengin 52 yaşındaydı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

"Halkların Demokratik Kongresi" kuruldu

Kongre Girişimi Kuruluş Kongresi 15-16 Ekim günlerinde Anadolu Gösteri ve Kongre Merkezi'nde yapıldı. 20 bölgeden 800 delege ile toplanan kongreye katılım da oldukça yoğun. Cinsiyet eşitliği çerçevesinde katılımın yüzde 50'sini kadınlar oluşturdu.

'Solda birlik' iddiası ile biraraya gelen aralarında BDP, EMEP, ESP, KADEP, DSİP, SDP gibi partilerin de bulunduğu sol güçler tarafından çalışması yürütülen kongrenin ilk gününde delege tartışmaları yapıldı. İkinci gün ise tüzük, program ve 100 kişilik daimi meclis ve yürütme görevini görecektir divan oluşturuldu.

Salonda kadın, emek, Kürt sorunu, ekoloji, barış ve günlük başlıklarını işleyen pankartların yanısıra 13 dilde "Birleşiyoruz" yazılı pankartlar yer aldı.

Tüzük ve program taslağı tartışıldı

Kongre'nin öğleden sonraki ikinci oturumunda tüzük taslağının özeti Günay Aslan tarafından okundu. Kongrenin tanımı, ilkeleri ile amaçlarının yer aldığı tüzükte, demokratik özerkliğe ilişkin düzenlemelere vurgu yapıldı. Kongrenin bütün organları hakkında bilgi veren Aslan, kongreyi bir mücadele aracı olarak kurduklarını, bu nedenle karar alan bir mekanizma kurmak istediklerini belirtti. Tüzük taslağının okunmasının ardından delegeler, taslağı ilişkin önerilerini sundu.

Tüzük tartışmasının ardından program taslağı tartışmalarına geçildi.

Kongre Girişimi Kuruluş Kongresi ikinci gün oturumu Kocatepe Kültür Merkezi'nde yapıldı.

Program taslağı üzerinde yoğun tartışmalar gerçekleştirilirken, divan programla ilgili tartışma ve önerilerin ardından gelen bir önergeyi kongreye sundu. Önergede, programın mevcut haliyle kabul edilmesi, 6 ay sonra yapılacak kongrede program ve tüzükte yenilik yapılması, Halklar Gerçeği Kongresi'nin kurulması ve bu kongrede Hakikatleri Araştırma Komisyonu'nun oluşumuna gidilmesi talepleri yer aldı. Önerge, delegeler tarafından kabul edildi.

Halklar Gerçeği Kongresi ise İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder'in önerisi üzerine kongrenin gündemine geldi. Kimlik tartışmaları üzerine Önder, Halklar Gerçeği Kongresi yapılarak sonuçlarının program ve tüzüğe eklenmesi önerisinde bulundu.

Kongre'nin yerel yönetim ve milletvekili genel seçimlerinde parti oluşumunu örgütsel hedef olarak benimsemesi yönünde ilke kararı alınarak, Kongre Meclisi'ne görev verildi.

Kongrenin ismi "Halkların Demokratik Kongresi"

Kongre'nin son gündemi isim tartışmasıydı. Delegelerden 17 isim önerisi geldi. Oylama sonucunda "Halkların Demokratik Kongresi" önerisi kabul edildi.

Sonuç bildirgesi yayınlandı

Kongre Girişimi'nin Türkiye Kongresi'nin sonuç bildirgesi yayınlandı. Bildirgede, 'Halkların Demokratik Kongresi'nin Türkiye'nin ana muhalefet hareketi olduğu, Türk sağının ve hakim sınıfların ortak çıkarlarının savunucusu ve dünya kapitalizminin bölgesel uç beyliği AKP iktidarı karşısındaki sahici bir direniş odağıdır' ifadeleri yer aldı.

Kapitalist kriz ve devrim

Dünya ekonomisinin kalbinde yaşanan uzun dönemli durağanlığın bir sonucu olan ekonomik kriz bugün içinde bulunduğumuz dönemin en temel olgularından birini oluşturmaktadır. Çünkü dünya ölçeğinde yaşanan diğer bütün olaylar, bu olguya bağlı olarak gelişmekte ve yaşanmaktadır.

1970’ten bu yana ABD ekonomisinin içinde bulunduğu durum ile birlikte, ABD hegemonyasındaki sarsıntının getirdiği ve bu durumdan çıkış yolu olarak emperyalist savaşların yaşandığı, yaşanmaya devam ettiği ve edeceği gerçekliği ise dönemin bir başka temel olgusunu oluşturmaktadır. Günümüzde 1. ve 2. Paylaşım Savaşları kadar büyük savaşların olmaması bu gerçeği değiştirmez. Son 20 yılın bilançosu dahi, bu olgunun kendisi hakkında yeterli bilgiyi bizlere vermekte ve girmiş olduğumuz dönemi açık bir şekilde göstermektedir. Bugün burjuva iktisatçıların yanı sıra sermaye kodamanlarının dahi itiraf etmek zorunda kaldığı 1929’dan daha yıkıcı bir krizin geleceği gerçekliği ise, emperyalist güçlerin krizin yıkıcı gücü karşısında en etkili gücü olan savaşı daha etkin kullanmak zorunda kalacaklarını gösteriyor.

Krizin faturasının yanı sıra gerçekleştirdikleri emperyalist savaşların faturasının işçi sınıfı ve emekçilerin sırtına yüklenmesiyle birlikte dünya ölçeğinde işsizlik, yoksulluk, yoksunluk, açlık vb. gittikçe artmakta, kısacası insanlık ağır bir yıkıma doğru sürüklenmektedir. Dolayısıyla geleceksizliğe itilen genç nüfus da bunun karşısında gelecek vaadiyle ayağa kalkmaktadır. Son dönemde dünyanın dört bir yanında halk ayaklanmalarına varacak tarzda yaşanan bütün olaylar bu gerçeği her geçen gün daha yakıcı biçimde göstermekte ve bunun karşısında yeni dönemin sorunlarını bizlerin sırtına daha ağır biçimde yüklemektedir.

Toplumsal muhalefetin yükselmesiyle birlikte burjuvazinin zor ve baskı aygıtı da toplum üzerindeki terörünü ona göre arttırmaktadır. Çünkü kar ve rekabet üzerine kurulu kapitalist sistem, sömürü ve baskı koşullarını ağırlaştırmadığı oranda ayakta kalma şansı yoktur. Bunun farkında olan sistemin en ufak hak arama eylemine azgınca saldırmasının gerisinde de bu gerçeklik yatmaktadır.

Toplum üzerinde esen bu terörün bir yansıması olarak safların daha da netleşeceği, reformist hareketin ve küçük burjuva devrimciliğin sınırlılığının daha bir açık gözükeceği, ideolojik ve ilkesel esaslar üzerinden mücadelenin devrimi kucaklamaya götüreceği bu süreçte komünistlerin sırtına yüklenen misyonun yükü de daha bir ağırlaşmaktadır.

Devrim konusunda, neyin yıkılacağı ve yerine neyin konulacağı sorunun temelini oluşturur. Küçük burjuva devrimciliğin siyasal ufkı ile proleter devrimciliğin siyasal ufkı bu soruna verilecek cevapta birbirlerinden temelden ayrılmaktadır. Mısır, Libya ve Tunus’ta yaşanan ayaklanmaların sonucuna dönüp baktığımızda diktatörlerin kovulduğu ancak diktatörlüğün devam ettiği gerçeği de bir başka iktidar perspektifi olmadan yürütülen mücadelenin sınırlılığını gözler önüne sermekte ve aynı zamanda bu sorunu tekrardan yakıcı hale getirmiş bulunmaktadır.

Yürütülen mücadelenin siyasal ufkunun en somut göstergesi devlet sorununa bakışta kendini gösterir. Marksist Leninist bir bakışla bu soruna yaklaştığımız zaman Engels’in yazdığı şu sözler bile aslında bizlere izlenmesi gereken yol hakkında yeterli bilgiyi vermektedir.

“Devlet, sınıf karşıtlıklarını dizginleme gereksiniminden doğduğuna ama aynı zamanda bu sınıfların çatışması ortamında doğduğuna göre, kural

olarak en güçlü sınıfın, iktisadi bakımdan egemen olan ve bunun sayesinde siyasal bakımdan egemen olan sınıf durumuna gelen ve böylece ezilen sınıfı boyunduruk altında tutmak için yeni araçlar kazanan sınıfın devletidir.” (Engels, Ailenin Devletin Özel mülkiyetin Kökeni, s. 201)

Toplumun gelişme aşamalarında ezilen sınıfı boyunduruk altında tutmak için geliştirilen devletin iki temel aracı olan ordu ve bürokrasi, iktidara gelen bütün sömürücü sınıflar tarafından parçalanmak yerine sürekli geliştirilmiş ve bununla birlikte daha başka birçok araçla birlikte de güçlendirilmiştir. Günümüz kapitalist toplumu içerisinde bu gerçekliğini korumaktadır. Milyonlarca emekçiyi sömürebilmek ve bir avuç asalak burjuvazinin çıkarını korumak için geliştirilmiş devlet, kısacası burjuvazinin baskı ve şiddet aygıtından başka bir şey değildir aynı zamanda.

Bu temelden hareketle kapitalist üretim ilişkilerine yönelmeyen, burjuva iktidarı alaşağı etme perspektifinden uzak yürütülen mücadele burjuva toplumun bir yansıması olan emperyalizme, faşizme, militarizme, savaşa, açlığa, aşırı sömürüye vb. yönelik olacağından sınırlı kalacak, yani; burjuva devlet yapısını daha demokratikleştirmekten başka bir anlam taşımayacaktır.

Ortadoğu halklarının mücadelesinin de çok açık bir şekilde gösterdiği bu gerçeklik aynı zamanda bir kez daha burjuvazinin hareketi dizginleyebilmek için tavizler vermekten çekinmeyeceğini de ortaya koymuştur. Ayrıca tarihsel deneyimleri incelediğimiz zaman görülecek olan bu gerçekliğin yanı sıra, üretim ilişkilerine yönelen her hareketin de katliamlar, baskılar ve şiddet ile bastırılmaya çalışıldığı da ayrı bir gerçekliği oluşturmaktadır.

Burjuva devlet yapısı temelden ortadan kaldırılmadığı sürece elde edilen bütün hakların ya da kısmi çözümlerin çözümsüzlükten başka bir şey üretmeyeceği açıktır. Çünkü sorunların kaynağını değil de ortaya çıkan sorunlara çözüm getirmek, sorunların yeniden ortaya çıkmayacağını garantilemez. Aynı şekilde reformlarla sorunların kaynağının ortadan kaldırılabilceğini düşünmek ise günümüz koşullarında hayalden başka bir anlam taşımayacaktır.

Bunun için proletaryanın var olan devlet
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yapılanmasını parçalaması, yerine burjuvazinin direnişini kırarak ve aynı zamanda ekonomik kalkınmayı da örgütleyebilecek olan proletarya diktatörlüğü getirmesi olmazsa olmaz bir koşul olarak durmaktadır. Çünkü kapitalist sistemin baskı ve şiddet aygıtı burjuva devlette, ordu ve bürokrasi binlerce bağla burjuvaziye bağlı bulunmaktadır. Bunun için burjuvazi iktidarını korumak için tüm gücünü kullanacağından şüphe duyulmadığı oranda, proletaryanın da bundan kaynaklı kendi şiddet örgütüne gereksinimi kaçınılmaz oranda ihtiyacı vardır. Günümüz emperyalist çağında NATO gibi savaş örgütlerinin var olduğu bir durumda, bu gerçeklik kendini kat ve kat zorunlu kılmaktadır.

Bunlardan kaynaklı proletarya diktatörlüğünü reddeden bir yaklaşımla günümüz sorunlarına çözüm arayanlar, burjuva sınırları içinde hapsolmaya ve tarihin bataklığında batmaya mahkûm kalacaklardır.

Sınıfı örgütlemek devrimi örgütlemektir!

Tarihte bunalımlar, savaşlar ve devrimler birbiri ardına gelişen ama aynı dönemi kapsayan olgular olarak gerçekleşmişlerdir. Günümüzde iki olgu kendini açık bir şekilde göstermektedir. Üçüncüsü yani devrimler olgusunun bunların arkasından geleceği konusunda hiç şüphe yoktur. Sadece 2011 yılı içerisinde yaşananlar ve yaşanmaya devam edenler bu gerçeği bir kez daha desteklemektedir. Bu bakıştan hareketle girmiş olduğumuz devrimler dönemine hazırlıkta devrimci örgüte, buna dayalı mücadele programında ve bunların yansıması olan devrimci sınıfı örgütlemekte ısrarda ne yazık ki tek kalan komünistler cephesinden sınıfı örgütlemek aynı zamanda devrimi örgütlemek olacaktır.

Döneme uygun şu şiarı haykırmak ise her zamankinden daha yakıcı bir halde bizlerin önünde durmaktadır.

Yaşasın proletarya diktatörlüğü, yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yiğit Demirel
2 Nolu T Tipi Ceza İnfaz Kurumu
D-3 Koşuşu PK:153
Kandıra / Kocaeli

“Bir mezarımız olsun”

Galatasaray Meydanı’nda 342. kez toplanan Cumartesi Anneleri, Başbakan Erdoğan’ın kendilerini KCK ile bağlantılandırmasına tepki gösterdiler.

Murat Yıldız’ın annesi Hanife Yıldız’ın konuşmasıyla başlayan eylemde Yıldız annesi ölen Erdoğan’a seslendi. “Bizler yıllardır burada toplanıp yakınlarımızın akıbetini soruyoruz. Daha önce bizim için, arkalarında kimin olduğunu bilmiyorum dedin, ardından da KCK’li olduğumuzu söyledin. KCK yokken de biz burada oturuyorduk. 16 yıldır biz buradayız. Tek isteğimiz buraya bir çözüm bulunmasıdır” dedi.

Erdoğan’a seslendiler

1994 yılında Dersim’de gözaltına alındıktan sonra kaybedilen Nazım Gülmez’in kızı Sarê Gülmez’in konuşması da Erdoğan’a yönelikti. “*Sen annen için gözyaşı döküp acı çektin. Evlat olarak mezara gittin, onu omuzlarında taşıdın ve ona bir mezar yaptın. Ama bizim bir mezarımız bile yok. Benim babam yaşlı bir adamdı. Dediler ki terör götürmüş. Yaşlı bir adamı kimin götüreceğini biliyoruz. Bizim de gidecek bir mezarımız olsun bari*” dedi.

Dosya AİHM’de kabul edildi

İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon üyesi Leman Yurtsever’in gerçekleştirdiği basın açıklamasında 17 yıl önce kaybedilen Nazım Gülmez’in dosyası açıklandı. Gülmez’in 14 Ekim 1994 yılında Hozat ilçesinde sabah saatlerinde Bolu Komando Tugayı’na bağlı askerlerce yapılacak bir operasyon için arazide kendilerine kılavuzluk etmesi istenerek evinden alındığını belirten Yurtsever şunları söyledi: “*Olaya muhtar ve bütün köylüler tanıklık etti. Ancak götürüldükten sonra kendisinden bir daha haber alınamadı. 11 yıl boyunca hiçbir girişimden sonuç alamayan ailesi ve avukatları AİHM’e başvurdu. Davanın esasının görüşülmesi için koşulların hazır olduğuna karar verildi ve dosya AİHM’de kabul edildi.*”

Geçen hafta İstanbul’da yaşanan KCK operasyonlarına delil olarak Cumartesi Anneleri eyleminde çekilen fotoğrafların gösterildiği bilgisini veren Yurtsever, “*Hak ve adalet arayışımız özel yetkili savcı ve hakimler tarafından suç isnadı olarak ileri sürüldü. Savcılar hukuk işletmemekte ısrar ediyor. Biz de evrensel hukuka göre adaletin tecellisinde ısrar ediyoruz*” dedi.

Avukatlardan soruşturma protestosu

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi öncülüğünde, Çağlayan’da bulunan İstanbul Adliyesi önünde sürdürülen protestoların bu haftaki gündemi avukatlara açılan soruşturmalardı. Avukatlar, İstanbul Savcılığı’nın, üst araması uygulamasını protesto eden avukatlara soruşturma açmasına tepki gösterdiler.

“Kanunsuz aramaya boyun eğmedik soruşturma terörüne de boyun eğmeyeceğiz” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını Hülya Deveci gerçekleştirdi. Deveci, aralarında ÇHD ve İstanbul Barosu Avukat Hakları Merkezi yöneticilerinin de bulunduğu 10 avukat hakkında “görevli memura direnme, yasadışı gösteri ve toplantı yapma” suçlamalarıyla soruşturma başlatıldığını belirtti.

Avukatlık Kanunu’nun 58. Maddesi’nin uygulanmasını talep ederek çantalarını aratmamalarını, kendilerine fiili saldırıda bulunan görevlilere mukavemet suçu olarak değerlendirilmesinin anlaşılamaz olduğunu belirten Deveci, gerçekleştirdikleri basın açıklamalarının da yasadışı toplantı ve gösteri olarak nitelendirildiğini dile getirdi. Deveci, soruşturmanın yasadışı olduğunu sözlerine ekledi.

Açıklamanın ardından avukatlar adliyeye toplu olarak girdiler.

Savcı hedef gösterdi

Metin Lokumcu’nun katledilmesinin ardından Ankara’da yapılan eylemle ilgili savcılık iddianamesi, aralarında gazetemizin de olduğu sosyalist yayınlarla, tüm ilerici ve devrimci güçleri “terör örgütü” olarak hedef gösteriyor.

Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Hakan Yüksel tarafından hazırlanan iddianemede, haklarında dava açılan ilerici güçler “silahlı terör örgütüne üye olmak” ya da “terör örgütünün propagandasını yapmak”la suçlanıyor. Suçlamaya kanıt olarak çeşitli sol-sosyalist yayınlar, Marksist eserler ve bazı eylemlerden çekilmiş fotoğraflar bulunuyor.

Hopa’daki polis terörünü aklamak ve yapılan gösterileri de suçlamak için keyfine göre kurgular yapan Savcı, tüm ilerici ve devrimci güçler ile yayın organlarını “terör örgütü” başlığında toplayarak mahkum etmeye kalktı. Bunun için Lokumcu’nun polis tarafından katledilmesini meşrulaştırırken, bu polis cinayetini gündemine alan gazetemiz Kızıl Bayrak’ın da içerisinde olduğu Partizan, Alinteri, Demokratik Haklar Federasyonu gibi internet sitelerini “terör örgütü faaliyeti” olarak itham etti.

Savcı ayrıca Halkevleri gibi kuruluşları “terör örgütünün legal uzantısı” olarak nitelerken, “Mahir, Hüseyin, Ulaş kurtuluşa kadar savaş” gibi sloganları da “terör örgütü üyeliği”ne kanıt saydı. Savcının “terör örgütü üyeliği” için ileri sürdüğü kanıtlar arasında Marx, Engels ve Lenin’in eserleri de bulunuyor.

İddianame kapsamında yargılanan 22’si tutuklu 28 kişi hakkında açılan dava 9 Aralık günü görülecek.

TEKEL davasında ikinci duruşma

TEKEL işçileriyle ilerici ve devrimci güçlerin yargılandığı TEKEL davasında ikinci duruşma görüldü. Duruşmada ifade veren sendikacılar, polis terörünü teşhir etti.

1 Nisan 2010’da 4/C köleliğine karşı binlerce kişi Ankara’da buluşmuştu. Türkiye’nin dört bir yanından gelen başta TEKEL işçileri olmak üzere, işçi ve emekçilerle, ilerici ve devrimci güçlere polis azgınca saldırmış, basın açıklaması yapmalarına izin vermemişti.

Davanın ikinci duruşmasında o dönem KESK yönetim kurulu üyesi olan Hüseyin Gölpınar ve KESK Yönetim Kurulu Üyesi Akman Şimşek ifade

verdiler.

Gölpınar TEKEL işçilerinin iş güvencesinin ortadan kaldırılmaması için 6 konfederasyonun kararı doğrultusunda Türk-İş önünde basın açıklaması yapmak istediklerini, ancak buna polisin müdahale ettiğini kaydetti.

Gölpınar, “Polisin müdahalesiyle ayağımdan yaralandım. Suçlamaları kabul etmiyorum, beraatımı istiyorum” dedi.

Şimşek ise 1 Nisan tarihinde Sakarya Caddesi’nin kapatıldığını ve hiçbir vatandaşın caddeye girişine izin verilmediğini, polisin kendilerine şiddet kullandığını söyledi.

Mücadele Postası

Hekimler şiddete karşı eylemde

Korku filmlerini aratmayacak düzeye gelen sağlık alanındaki şiddete karşı İstanbul'da hekimler 25 Ekim günü basın açıklamaları gerçekleştirecek.

“Sağlıkta Şiddet Gazetesi” isimli bir gazete çıkararak konuyu gündemleştiren İstanbul Tabip Odası, “Şiddete sıfır tolerans” sloganını kullanan ve hekimleri bu konuda himayesine aldıklarını beyan eden sağlık yöneticilerinden, ne mağdur hekimlerin ne de meslek örgütlerinin somut bir adım görmediğini belirtiyor.

Hekimler, tek bir hekimin bile şiddete maruz kalmadığı bir ortamda çalışmak, şiddete maruz kaldıklarında da suçlanmak değil, hukuki ve idari yönden korunmak istediklerini belirtiyorlar.

Buna göre Avrupa yakasındaki eylem İstanbul Tıp Fakültesi Temel Bilimler önünde yapılacak. Avrupa yakasında görev yapan hekimler burada toplanacak.

Anadolu yakasındaki hekimler ise Haydarpaşa Numune Hastanesi acil servis önünde toplanacak.

Urfa'da polis terörü

PVSK ve TMY ile dizginlerinden boşanan polis terörü son olarak Urfa'da sahne aldı. Urfa'da Ahmet Aslan, eşini hastaneye götürmek isterken, önünde giden polis aracından korna çalarak yol istediği gerekçesiyle dövüldüğünü belirtti. Aslan önce durduruldu, ardından olay yerinden geçen ve kendisini korumak isteyen 2 kişi ile birlikte polis şiddetinin hedefi oldu.

Fakat işkenceci polisler, kendilerinin saldırıya uğradıkları ve görev yapmalarının engellendiği iddiasıyla şikayetçi oldu.

14 Ekim günü günü meydana gelen olayda Aslan'ın yol istemesine sinirlenen polisler, otomobili durdurup Ahmet Aslan'dan evraklarını istedi. Telaşla sürücü belgesini yanına almayan Aslan'ın yola devam etmesi engellenirken, hasta olan eşi için ambulans çağrıldı.

Aslan ile polisler arasında yaşanan sözlü tartışma bir süre sonra arbedeye dönüştü. Yoldan

geçenlerin de karıştığı olayda 5 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan kişilerden otomobil sürücüsü Ahmet Aslan ile Zekeriya Çelik ve Ekrem Atay, arbede sırasında polis şiddetine maruz kaldıklarını belirttiler.

Saide Aslan ise şunları anlattı:

“Bütün bu olanlar bir korna yüzünden başımıza geldi. Kargaşa yaşanırken, ben polislerden bizi bırakmalarını istedim. O sırada bir polis beni itince yere düştüm, sonra gözümü hastanede açtım. Olay sırasında bir polis memuru bana ağza alınmayacak hakaretlerde bulundu. Bir kadına bu kadar şiddet uygulanmaz. Yaşadıklarımızın bir başkasının başına gelmemesi için polislerden şikayetçi olduk.”

Yaşanan olay sırasında 32 yaşındaki Ekrem Atay ile polislere engel olmaya çalışan 28 yaşındaki Zekeriya Çelik ise arbedeyi cep telefonu ile görüntülediği için tartaklanıp gözaltına alındıklarını belirttiler.

BDP'lilere tehdit

TBMM'de AKP'lilerin BDP'li milletvekillerine yönelik tehdit ve hakaretleri sürerken, AKP'nin yandaş basından devşirme milletvekili Şamil Tayyar haddini aştı.

BDP'li milletvekilleri “Böyle giderse Meclis'in ortasında evire çevire dayak yerler” diyerek tehdit eden Tayyar, BDP'lilerin kendisini çok rahatsız ettiğini söyledi. Sözlerini şöyle sürdürdü: “Bu şekilde devam edeceklerse parlamento zemininden Kürt meselesinin çözümüne ilişkin bir sonuç çıkacağını zannetmiyorum. Onların kibleleri farklı. Vahim şeyler olabilir. Böyle giderse Meclis'in ortasında evire çevire dayak yerler! Çatışmacı dil karşılığını bulur. Bu ortam, sorunun çözümüne katkı sunmaz! Bağcıyı döverseniz; ama üzüm yiyemezsiniz.”

Şamil Tayyar “yandaş basın”da uzun süre AKP'nin tetikçiliğini yapmanın ödülü olarak milletvekili yapılmıştı.

Kızıl gülüşlü yürekler

Yer ve göğün güneş ile semaha duruşlarıyla orak ile çekiç birleşir kızıl bir bayrak olur ve yeryüzüne güneş bir başka doğar tüm insan ömrüne

17 Ekim'de yeni bir yaşam kurar büyük Lenin ve tüm insanlığa armağan eder kusursuz ve pürüzsüz bir şekilde

Lenin'i bilmeli, Lenin'den öğrenmeli ve onu ruhun derinliğinde yaşamalı ben soğuk gecelerde sessizce güneşin doğuşunu beklerdim

sevginin ışığı yansır karanlıklar ülkesine yaşamak ışıklar altında ve özgürce proletarya vicdanıyla yönetilecek eşit bir dünya özlemiyle kızıl güller çağlar boyunca yüreklerinde özgürlük sevdasını taşıyarak geldiler

nasıl unutulur kızıl gülüşlü yürekler benim yüreğimde her sabah yeni umutlara açıyor karanfiller

Lenin'in inancıyla umudun direnç gülleri şafağın tan kızılığında yürü sarıl aydınlık günlere

dalga dalga büyüyecek devrimin şah damarı bilge ve kızdır proletarya müfrezesi büyür sevgi ırmağında akar güneşe doğru acılar işçinin emekçinin ve ezilen halkların yüreğinden sökülüp atılacak.

gelecek güneşli ve özgür günlere dair işçiler emekçiler ve sömürülen tüm hayatlar haydi kalkın

Marksizm ve Leninizm ilkeleriyle cennete çevrilmiş bir yeryüzü yaratmak için sınıf mücadelesini yükseltelim ve hakim sınıfların kökleşmiş kötülüklerinden kurtulmuş

mutluluğun anahtarı

evrensel yüce güzellik

Marks ve Lenin'in düşünceleriyle

bütünleşmiş kutsal özgürlük artık sizlerindir yeter ki umuda akmasını bilelim.

(Azad) Mehmet Yamaç
H Tipi Hapishane E-1
Erzurum

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Anti-kapitalist direniş
dünyanın dört bir yanında...

Başka bir dünya mümkün!
Sosyalizm!

